

JIHOČESKÁ UNIVERZITA V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH

FILOZOFICKÁ FAKULTA

ÚSTAV ROMANISTIKY

DIPLOMOVÁ PRÁCE

Vyjadřování velké míry vlastnosti ve španělských a
českých časopisech pro mládež

Vedoucí práce: prof. PhDr. Jana Králová, CSc.

Autor: Bc. Václav Bolech

Studijní obor: Španělský jazyk

Ročník: 2.

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci na téma „Vyjadřování velké míry vlastnosti ve španělských a českých časopisech pro mládež“ vypracoval samostatně s použitím pramenů a literatury uvedených v seznamu citované literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 sb. v plném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž elektronickou cestou byly, v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb., zveřejněny posudky školitele a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce s databází kvalifikačních prací Theses.cz provozovanou Národním registrem vysokoškolských kvalifikačních prací a systémem na odhalování plagiátů.

České Budějovice dne

podpis autora:

PODĚKOVÁNÍ

Především bych chtěl hluboce poděkovat paní prof. PhDr. Janě Králové, CSc. za odbornou pomoc a cenné rady poskytnuté při vypracování této diplomové práce. Slova poděkování patří také panu Karlu Janebovi a Radce Janebové, kteří mi umožnili získat potřebné informace pro praktickou část práce této diplomové práce. Rád bych také poděkoval Bc. Adéle Janušové, Bc. et Bc. Monice Boháčové a Bc. Lence Drašarové. V neposlední řadě děkuji své rodině a během mého studia za její velkorysou podporu.

Anotace

Tato diplomová práce se zabývá výrazovými prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti v jazyce mladých. Klade si za cíl zmapovat španělské a české časopisy pro mladé, zjistit četnosti jednotlivých výrazových prostředků, které se v našem zvoleném korpusu textů vyskytují a porovnat výrazové prostředky mezi sebou. Dále si klade za cíl zjistit, jak na dané časopisy pro mladé má vliv globální mediální trh. Jádrem této diplomové práce je teoretický rámec tvořený různými 12 gramatikami jak českými, tak španělskými lingvisty, kde se snažíme poukázat na názorovou nejednotnost, která panuje u jazykovědců, které jsme v práci analyzovali.

Výsledkem této diplomové práce jsou grafické a tabulkové vyjádření četností používaných výrazových prostředků a dokázání pravdivosti teorií u jednotlivých autorů. Dále potvrzování či vyvrácení stanovených hypotéz a tvrzení.

Klíčová slova:

Přídavná jména, Příslovce, Superlativ, Elativ, Intenzifikátor, Operátor, Jazyková globalizace, Publicistický styl, Četnosti, Poměry, Analýza, Časopis

Annotation

In this thesis we concentrate on superlatives and other expressions to the greatest degree. The aim of this thesis is to map these expressions in the Spanish language of the youth and the Czech language of the youth. The thesis is divided to several parts. The first part describes expressions to the greatest degree, elatives, superlatives or other expressions of intensification from several different perspectives and the diversity of different theories represented by czech and spanish linguists. Then we mention global influence of the Language and we stipulate hypothesis.

And in the second part we analyze czech and spanish magazines for young people, finding superlatives, elatives or other terms expressing the greatest degree. The result of this thesis is a well-arranged and organized report about the frequency, mood and fashion of different expressions of intensification, elatives or superlatives. In the conclusion we graphically demonstrate the frequency of different expressions and we prove the theoretical hypotheses.

Key words:

Adjectives, Adverbs, Superlative, Elatives, Intensification, Operators, Language globalization, Frequency, Ratio, Analysis, News style, Magazines

Obsah

1	Úvod.....	1
2	Literární rešerše	3
2.1	Čeští autoři.....	3
2.1.1	Nauka o českém jazyku.....	3
2.1.1.1	Tvoření přídavných jmen a příslovčí.....	3
2.1.1.2	Tvarosloví přídavných jmen a příslovčí	4
2.1.2	Mluvnice češtiny	4
2.1.2.1	Přídavná jména	4
2.1.2.2	Stupňování přídavných jmen.....	6
2.1.2.3	Příslovce	7
2.1.3	Příruční mluvnice češtiny.....	7
2.1.3.1	Přídavná jména a příslovce.....	8
2.1.3.2	Tvoření přídavných jmen a příslovčí s velkou mírou vlastnosti	8
2.1.4	Čeština – řeč a jazyk.....	9
2.1.4.1	Přídavná jména a příslovce a jejich tvoření.....	10
2.1.5	Současná česká stylistika	10
2.1.5.1	Přídavná jména a příslovce.....	10
2.1.6	České stupňování – slovanská podoba evropské univerzálie.....	11
2.1.6.1	Stupňování.....	11
2.1.6.2	Největší míra vlastnosti	12
2.1.7	Mluvnice současné češtiny.....	14
2.1.7.1	Přídavná jména a příslovce.....	14
2.1.7.2	Stupňování přídavných jmen a příslovčí	15
2.1.8	Shrnutí.....	17
2.2	Španělští autoři	19
2.2.1	Gramática didáctica del español.....	19

2.2.1.1	Přídavná jména a jejich výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti.....	19
2.2.1.2	Jiné výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti	25
2.2.1.3	Příslovce a jejich výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti	26
2.2.2	Gramática Descriptiva.....	28
2.2.2.1	Přídavná jména	28
2.2.2.2	Modifikátory přídavných jmen	32
2.2.2.3	Jiné výrazové prostředky pro vyjádření největší míry vlastnosti	35
2.2.2.4	Příslovce	38
2.2.3	Nueva gramática de la lengua española	41
2.2.3.1	Nominální derivace.....	41
2.2.3.2	Derivace adjektiv a adverbíí	42
2.2.3.3	Stupňování přídavných jmen	46
2.2.3.4	Příslovce	47
2.2.3.5	Konstrukce superlativů	48
2.2.4	Srovnání gramatik F. M. Bona, A. E. Lloracha a L. G. Torrega.....	49
2.2.5	El nuevo dardo en la palabra	60
2.2.6	Shrnutí	62
2.3	Publicistický styl.....	64
2.3.1	Módnost a globalizační vlivy	65
3	Praktická část	67
3.1	Hypotézy.....	68
3.2	Analýza a syntéza výzkumu	69
3.2.1	Představení časopisů	69
3.2.2	Analýza časopisů.....	70
3.2.3	Výsledky výzkumu.....	73
3.2.3.1	České časopisy.....	73

3.2.3.1.1	Časopis Popcorn.....	76
3.2.3.1.2	Časopis ABC.....	77
3.2.3.1.3	Časopis Top Dívka.....	78
3.2.3.1.4	Český časopis Bravo	79
3.2.3.2	Španělské časopisy	80
3.2.3.2.1	Časopis Como tú	84
3.2.3.2.2	Časopis Topmusic	85
3.2.3.2.3	Časopis SuperPop	86
3.2.3.2.4	Časopis E-girl.....	87
3.2.3.2.5	Časopis Star2	88
3.2.3.2.6	Španělský časopis Bravo.....	89
3.2.4	Hodnocení a porovnávání výsledků	91
3.2.4.1	Hodnocení výsledků u jednotlivých jazyků.....	92
3.2.4.2	Komparace četností výrazových prostředků u obou jazyků	97
3.2.4.3	Vyhodnocení hypotéz	105
4	Závěr	107
5	Résumen.....	110
6	Seznam použitých zdrojů	115
6.1	Knižní zdroje	115
6.2	časopisy	116
6.3	Internetové zdroje	118
7	Seznam obrázků a tabulek	119

1 Úvod

Český jazyk a španělský jazyk jsou jazyky živé, bohaté a rozmanité. Ne vždy však musí být správné používání těchto jazyků rodilému mluvčímu zcela blízké. Pokud se zaměříme na mládež ať už španělskou nebo českou, tedy na žáky základních a středních škol, zpozorujeme, že zde často dochází k extrémním projevům či různým vybočením z toho, co je považováno za korektní a správné v mluvě. Je důležité si uvědomit, že jazyk je především sociální jev. To znamená, že samotný jazyk ovlivňuje celá řada nejen společenských faktorů. Lidé ho sami utváří, formulují a používají. Je známé, že slova mají ke konkrétnímu významu nahodilý nebo-li arbitrární vztah. I dnes dochází k jazykové tvorbě. Vznikají nová slova, tato slova se používají a jednotlivci se je učí. Částečně souhlasíme s Cvrčkem (2010:17), který tvrdí, že slova nevznikají tak, že by jednotlivec rozhodoval o tom, jaký význam bude mít toto a jiné slovo nebo co bude toto slovo znamenat. Rozhoduje o tom většina. Pokud bychom se ale zaměřili na mladé jedince a jejich referenční skupiny a považovali je za jakousi relativně uzavřenou množinu stejných jedinců, tak zde může mít velký význam jen jediný člověk, který může mít značný vliv na případný neologismus. Chování lidí je unikátní, stejně jako jejich mluva. Proto můžeme tvrdit, že jazyk se neustále vyvíjí. O to více je třeba se zaměřit na jazyk mladých lidí. Mladé mozky jsou více hravé, více tvořivé. Proto tak často vznikají počátky nových slov právě u těchto skupin lidí. Tento vývoj, jak tvrdí Cvrček (tamtéž) je nezadržitelný a nepředvídatelný. O to více je třeba se uvědomit, jak důležitou roli může hrát globalizace a to především jazyková globalizace. Homogenita ve vnímání hodnot vede ke společnému uniformovanému pojmenování těch kvalit a ruku v ruce s tím jde stupňování oněch vlastností.

Stupňováním nebo jakýmkoliv způsobem měnit míry vlastností patří mezi základní lidské potřeby stále něco nebo někoho hodnotit. Společnost je nastavena tak, aby, ať už ve sféře biologie, nebo v jiné sféře, neustále směřovala k lepším a lepším výsledkům. Proto v rámci hodnocení dochází k častému vytváření nových výrazových prostředků. Tyto výrazové prostředky jsou ústředním bodem této diplomové práce. Tato diplomová práce se rozděluje na část teoretickou a část praktickou. V teoretické části danou problematiku popíšeme podle chronologicky seřazených mluvnických příruček vybraných předních španělských a českých lingvistů. Provedeme lingvistickou analýzu

námi vybraných gramatik. Zaměříme se také na globalizaci mediálního trhu. Demonstrujeme jednotlivé rozdíly mezi pohledy autorů na výrazové prostředky pro zvětšování míry vlastností. V praktické části se pak pokusíme částečně proniknout do momentálního stavu jazyka mladých lidí pomocí španělských a českých časopisů pro mladá. Zaměříme se na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry intenzity a vlastnosti v jazyce českém a v jazyce španělském. Pokusíme se najít kvantitativní a kvalitativní rozdíly, popsat je a vysvětlit je. Také potvrdíme či vyvrátíme stanovené hypotézy.

2 Literární rešerše

V této kapitole se budeme zabývat rozdílnými pohledy jednotlivých autorů na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry intenzity. Tuto kapitolu rozdělíme na dvě části. Na část českou a španělskou. Obě podkapitoly budeme popisovat stejným způsobem. Chronologicky seřadíme jednotlivé gramatiky, které považujeme za relevantní a představíme jejich pohled na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry intenzity. Provedeme tak lingvistickou analýzu námi vybraných gramatik a demonstrováme jednotlivé rozdíly mezi pohledy autorů na výrazové prostředky pro zvětšování míry vlastností. Zaměříme se také na globalizaci mediálního trhu.

2.1 Čeští autoři

Jako první se budeme zabývat analýzou českých gramatik. Vybrali jsme celkem 6 gramatik, kterými se budeme zabývat. Všechny gramatiky jsme seřadili chronologicky. U každé publikace je vždy důležitý autor. Každého autora jsme analyzovali jen jednou. Na většině publikací se vždy podílelo více autorů a pro lepší přehlednost budeme vždy odkazovat na prvního autora.

2.1.1 Nauka o českém jazyku

První publikace, kterou bychom rádi popisovali, se jmenuje Nauka o českém jazyku. Autorem je Vladimír Šmilauer. Tato publikace byla vydána v roce 1972. Asi je jasné, že se nedají v této publikaci její pohledy na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti, považovat za prostředky moderní, které především používá dnešní mládež. Avšak i přesto zde můžeme najít zajímavé pohledy na tyto prostředky a můžeme tak vidět určitý vývojový posun ve vnímání těchto prostředků.

2.1.1.1 Tvoření přídavných jmen a příslovci

Vladimír Šmilauer (1972:102) se ve své knize věnuje výrazovým prostředkům pro vyjádření velké míry vlastnosti málo. V kapitole tvoření přídavných jmen popisuje metodu, při které vznikají intenzifikující přídavná jména. Popisuje tak tvorbu superlativu pomocí předpony *nej-*, *pra-*, *pře-*, *vele-*, *vše-*, *roz-*, *rozto-*. Ke všem těmto předponám uvádí příklady jako: „*nejpestřejší*, *prabídný*, *přečetný*, *velesličný*,

všenárodní, rozmilý, roztodivný.“ U všech těchto přídavných jmen poukazuje na fakt, že vyjadřují největší míru vlastnosti.

V kapitole tvoření adverbii V. Šmilauer zmiňuje, že příslovce nevznikají z komparativu nebo superlativu přídavných jmen. Více se k této otázce nevyjadřuje. Co se týká příslovcí, které zvyšují míru vlastnosti, k tomu se autor nijak nevyjadřuje.

2.1.1.2 Tvarosloví přídavných jmen a příslovcí

V kapitole tvarosloví se autor věnuje přídavným jménům na dvou stránkách. Zaměřuje se na kategorie přídavných jmen a vzory přídavných jmen. Stupňování ani příslovce autor vůbec nezmiňuje.

2.1.2 Mluvnice češtiny

Jako druhou publikaci jsme si vybrali Mluvnici češtiny od autorů Československé akademie věd. Tato publikace vyšla v roce 1986 a byla od tohoto roku používána jako vysokoškolská učebnice. Hlavní redaktoři této publikace jsou Jan Petr, Miroslav Komárek a Jan Kořenský. Publikace je, řekli bychom, podrobná a odpovídá tak studijnímu materiálu pro vysoké školy.

Autoři se ve své publikaci věnují přídavným jménům a příslovcím, která považujeme za důležité elementy pro tuto diplomovou práci, pokud se bavíme o vyjadřování velké míry vlastnosti, na dvanácti stránkách.

2.1.2.1 Přídavná jména

Autoři se ve své publikaci, v kapitole věnované přídavným jménům, věnují této tematice podrobně. Nejprve specifikují, o jaký slovní druh se jedná, a vyčleňují jeho základní vlastnosti.

„Základní slovní druh přídavné jméno (adjektivum) vyjadřuje nedynamický, v čase neprobíhající příznak substančně pojatých jevů skutečnosti.“ (Petr a kol., 1986:67)

S takovouto definicí se u jiných autorů nesečkáme. Dále popisují primární a sekundární funkci adjektiv. Adjektiva vymezují a zmiňují základní klasifikaci. V této klasifikaci člení adjektiva na kvalitativní a relační. U kvalitativních adjektiv zdůrazňují jejich vázanost na vztah s kvalitou nebo-li jakostí a u přídavných jmen relačních zdůrazňují příznak založený na určitém vztahu k substanti. Adjektiva se dají samozřejmě dělit i podle jiných aspektů. Existuje celá řada dílčích, méně významných,

typologických systému, které nám adjektiva rozdělují například podle časového určení, barvy, místní podoby atd. Tato dělení nám ovšem nepřipadají důležitá.

Autoři rozdělují kvalitativní adjektiva na adjektiva deskriptivní a kvalifikační. Zmiňují samozřejmě, že adjektiva kvalitativní tvoří základní třídu přídavných jmen, že jsou neodvozená, primární, že některá z nich mohou tvořit protichůdné páry apod. Deskriptivní adjektiva jsou adjektiva, která specifikují vlastnosti ať už fyzické či psychické a to osob, zvířat, věcí a jevů. A adjektiva kvalifikační mají charakter hodnotící. Pro naši diplomovou práci je důležité zaměřit se na stupňování těchto dvou kategorií (Petr a kol., 1986:67-72).

Stupňování patří mezi gramatické vlastnosti. U přídavných jmen kvalifikačních najdeme více možností jak vyjadřovat velkou míru vlastností. Jak autoři uvádějí, tato přídavná jména, pokud zvyšují míru vlastností, mohou se například pojit s prefixem *pře-*. Takto spojená přídavná jména pak vyjadřují tu největší míru vlastností, jedná se tedy o superlativy. Stanovujeme tak hypotézu, že výrazových prostředků s prefixem *pře-*, které budou zvyšovat míru vlastností, bude velmi málo. Jako příklady autoři uvádějí například: „*předobry, překrásný, přesmutný, přehorlivý*“ (Petr a kol., 1986:72).

Jiným způsobem tak mohou například přijímat hodnotící sufixy (někdy i spolu s prefixy). Takováto přídavná jména pak mají také zesílený význam. Často se může jednat o citové zabarvení nebo můžou být takto cíleně použitá přídavná jména chápána jako zesměšnění nebo pohrdání. Autoři uvádějí příklady: „*-ičký (mladičký, chudičký) – oučký (štíhloučký, bledoučký) – inký (malinký, mladinký) – ounký (hezounký, milounký) – ánský (širokánský, ukrutánský) – áty (dlouhatý, nahatý), při- -lý (přihlouplý), na- -lý (natvrdlý), ob- -lý (obloustlý, obhroublý)*“ (Petr a kol., 1986:72).

A jako třetí možnost ke zvyšování míry intenzity daných vlastností autoři uvádějí možnost spojování těchto přídavných jmen s jinými slovy. Jako nejvíce používané tzv. intenzifikátory uvádějí: „*velmi, zcela, docela, neobyčejně, zvlášť*“ (Petr a kol., 1986:72).

Co se týká přídavných jmen deskriptivních, tak zde najdeme možnosti, jak zvyšovat míru vlastností, podobného rázu jako u přídavných jmen kvalifikačních. Ovšem možností je zde daleko méně. Autoři uvádějí, že méně často se tato přídavná jména stupňují, než je tomu u přídavných jmen kvalifikačních. A také, že se jen sporadicky vyskytují s intenzifikátory, jako je tomu u kvalifikačních adjektiv. Uvádějí například

nemožnost existence „*je velmi mrtvý, němý“ (Petr a kol., 1986:73). Zda toto platí i v dnešní době se pokusíme prokázat v praktické části.

Autoři se také věnují relačním přídavným jménům. Těmi se nebudeme dopodrobna zabývat. Zaměříme se ale na kapitolu, která se týká metaforických užití vznikajících přechody mezi přídavnými jmény kvalitativními a relačními. Autoři zmiňují existenci významových přechodů, které se, podle autorů, někdy projevují jako přesuny gramatických rysů. Jako příklady uvádějí:

„*zlatý člověk, ocelové svaly, železné zdraví, kamenné srdce, papírový hrdina, koňská nátura, kožené chování*“ (Petr a kol., 1986:75).

U některých – *železné zdraví, zlatý člověk* – bychom mohli mluvit jako o přídavných jménech, která vyjadřují velkou míru vlastnosti. *Zlatý člověk* by se tak dal synonymicky vyjádřit jako velmi hodný člověk. A to už je vyjádření velké míry vlastnosti. Zda je jejich výskyt častý a zda se v kontextu objevují ve vyjádření velké míry vlastnosti, se pokusíme objasnit v praktické části této diplomové práce.

2.1.2.2 Stupňování přídavných jmen

V samotné kapitole se autoři zabývají stupňováním přídavných jmen. V této kapitole definují stupňování a popisují všechny tři stupně. Také zmiňují, že pokud se hodnotí, tak se vždy porovnává. Tedy, že se hodnotí vždy ve vztahu k jiné srovnatelné vlastnosti. Zda takto dochází i při používání superlativu autoři nespecifikují (Petr a kol., 1986:79). Komparativu se věnovat nebudeme, i když autoři mu dávají více prostoru než superlativu. O superlativu tvrdí, že označuje nevyšší stupeň vlastnosti. Autoři uvádějí, že se může používat například ve smyslu srovnávání. Popisují tedy situaci, kdy se používá s ukazovacím zájmenem *ten*, s předložkou *z, ze* a *mezi*. Může se používat i bez srovnávání, pak tedy jako superlativ absolutní. Zde uvádějí například větu: „*nejkrásnější léta mého života*“ (Petr a kol., 1986:80). Tvrdíme, že pokud někdo takto větu pronese, má tím na mysli, že se jedná o nejkrásnější léta svého života, který dosud prožil. Tudíž i zde je skryté srovnávání. Mluví tak srovnává s léty svého života, která zná a zažil. Zajímavé je, že autoři tvoření superlativu nevysvětlují.

Autoři se ještě zabývají spojením slov, kdy spojují intenzifikátor s přídavným jménem. Tvrdí, že zde se nejedná o stupňování, ale subjektivní hodnocení velké míry vlastnosti.

V kapitole morfologie se věnují tvořením příslovčí. Popisují celou řadu možných metod, jak se mohou příslovce tvořit. Popisují jak analytické, tak syntetické tvoření přídavných jmen, různé varianty tvarosloví apod.

2.1.2.3 Příslovce

Stejně jako u přídavných jmen autoři definují příslovce, zmiňují jejich primární a sekundární funkce a také je klasifikují. I adverbia se dají členit na adverbia relační a kvalitativní. Obě tyto skupiny autoři začleňují do kategorie deadjektivních adverbií. Jako gramatické a sémantické vlastnosti, pro naši diplomovou práci podstatné, uvádějí stupňování, kombinace s prefixy (*-pře*) a sufixy. Těmito prefixy a sufixy dochází ke zvyšování míry intenzity. Také mohou být rozvíjena intenzifikátory, stejně jako přídavná jména. Jako příklady uvádějí:

„*překrásně, přesmutně, přebohatě, pradávno, pramálo, prabídně, pranepatrně*“ dále pak „*mlad'oučce, hebounce, lehounce, dlouhatánský, ukrutánský*“ (Petr a kol., 1986:191).

Autoři dále zmiňují tzv. vytykávací příslovce. Jedná se o příslovce typu *teprve, opravdu, dokonce, zejména, zvláště, hlavně, vůbec* apod. Jsou to výrazové prostředky, které pozměňují význam buď celé výpovědi, nebo slov, se kterými se váží. Tato změna může být buď kladným směrem, nebo záporným směrem. Tak jako tak zdůrazňují, zesilují význam (Petr a kol., 1986:191).

Příslovce měrová *–málo, mnoho-* považují za číslovky a to číslovky neurčité. Samotné stupňování autoři nezmiňují.

2.1.3 Příruční mluvnice češtiny

Jako třetí významnou publikaci jsme si vybrali příruční mluvnici češtiny. Tato mluvnice vznikla v roce 1995 ve spolupráci autorů z ústavu českého jazyka Filozofické fakulty Masarykovy univerzity v Brně. Na tvorbě se podílela celá řada lingvistů z Masarykovy univerzity v Brně. Z nejvýznamnějších zmíníme Petra Karlíka, Marka Nekulu a Zdenku Rusínovou. My se pro naši analýzu výrazových prostředků pro vyjádření velké míry intenzity či vlastnosti opět zaměříme na to, jak autoři nahlízejí na přídavná jména a příslovce.

Nemůžeme opomenout alespoň uvést, že autoři také zmiňují například různé frazémy nebo ustálená přirovnání, kdy jsme u některých identifikovali zvýšenou míru

dané vlastnosti. Například u ustálených přirovnání „*jako hrom, jako blázen, jako opice, jako pucštok, jako prase, jako Brno, jako sviňa.*“ Sami autoři doplňují, že poslední dvě ustálená přirovnání se nejvíce používají na Moravě (Karlík a kol., 1995:72).

Autoři se také podrobně zabývají tvořením slov včetně přídavných jmen a příslovci různými metodami. Jedna z důležitých metod pro naši diplomovou práci je tvoření pomocí fixů. Podstatné je například prefix *nad-*. Autoři jej zmiňují pouze ve spojení s podstatnými jmény. Jeho použití s přídavnými jmény nebo příslovci má však stejnou funkci jako s podstatnými jmény, u kterých autoři popisují, že vyjadřují větší míru určitých rysů (Karlík a kol., 1995:129).

2.1.3.1 Přídavná jména a příslovce

Ve své publikaci se autoři zabývají adjektivy na pouhých dvou stránkách. Snaží se stručně definovat, co to přídavná jména jsou a k čemu se používají. Zabývají se také klasifikací a skloňováním. Stupňováním se v této kapitole nezabývají. Částečně tuto problematiku zmiňují u tvoření přídavných jmen.

Co se týká příslovci, tak zde podobně jako u přídavných jmen, autoři popisují členění, používání, klasifikaci příslovci. Zmiňují, pro nás důležité, příslovce způsobu míry. Zde prezentují příslovce *velmi, tuze, trochu, moc, poněkud, zcela, úplně, vůbec.* Všechna tato příslovce budeme intenzivně sledovat v praktické části. Stupňováním se v této kapitole nezabývají.

2.1.3.2 Tvoření přídavných jmen a příslovci s velkou mírou vlastnosti

Autoři skromně popisují tvoření superlativu přídavných jmen, tedy nejvyššího stupně přídavných jmen, a to pomocí prefixu *nej-*. A jako příklady uvádějí: „*nejmilejší, nejslabší, nejsladší, nejlehčí, nejlepší...*“ (Karlík a kol., 1995:177).

Také se zabývají zvětšenou mírou vlastnosti u adjektiv pomocí sufixů: *-ičký, -oučký, -inký, -ounký*, a jako konkrétní adjektiva uvádějí například: *mladičký, mlad'oučký, mladinký* nebo *mlad'ounký*. Vidíme zde jasně, že se jedná o jisté posunutí míry dané vlastnosti *mladý*. Nejedná se o klasické superlativy, ale o velkou míru dané vlastnosti zcela jistě. Kromě těchto ještě zmiňují další sufixy, které mohou ovlivňovat intenzitu míry vlastnosti jako: *-ičičký, -ilinký, -oulinký, -ouninký, -inkatý* (Karlík a kol., 1995:177).

Autoři se také zabývají fixy, které zvětšují či zvyšují míru vlastnosti až na samotný vrchol, tedy na míru tzv. nejvyšší. Myslíme si, že se často jedná o subjektivní pohled mluvčího nebo posluchače. Všechny tyto míry vlastnosti ať už velkou nebo největší bychom mohli považovat za míry vlastnosti pohybující se v intenzitách vyšších než normálních, proto je důležité je zmínit, méně důležité pak rozlišovat.

Velká míra vlastnosti se dá vyjádřit sufixem *-ánský*, prefixem *vele-*, *pra-*, *prach-*, a největší míru prefixem *pře-*, jak uvádějí autoři. Připouštějí také variantu s použitím prefixu *sebe-*, který také zvyšuje míru vlastnosti a varianty modernějšího rázu jako *ultra-*, *super-*, *supra-*, *hyper-*. Tyto prefixy, které mohou být častější právě v jazyce mladých a to nejen v posledních letech, se pokusíme analyzovat v praktické části této diplomové práce. Zajímavé je, že autoři se omezili pouze na takto slabý výčet těchto prefixů. Nezmiňují například prefixy *mega-*, *giga-* apod. (Karlík a kol., 1995:178-179).

Co se týká příslovcí, tak zde se vyjadřují k tvoření superlativu stejně, jako tomu bylo u přídavných jmen. Superlativ je tak tvořen prefixem *nej-*. Zmiňují zajímavé tvoření velké míry vlastnosti tzv. zdvojením adverbia a jako příklady uvádějí: *užuž*, *jenjen*, *kolkolem*, *dennodenně*, *ažaz* (Karlík a kol., 1995:222). Uvádějí, že některá adverbia, s velkou mírou vlastnosti, lze vytvořit už z předem modifikovaných přídavných jmen. Tato modifikovaná přídavná jména musí sama o sobě vyjadřovat velkou míru vlastnosti. Abychom vytvořili například příslovce překrásně, musíme pracovat s přídavným jménem překrásný, které samo o sobě vyjadřuje velkou míru vlastnosti. Ona zdvojená adverbia se pokusíme rozebrat v praktické části této diplomové práce a stanovíme hypotézu.

2.1.4 Čeština – řeč a jazyk

Publikace Čeština – řeč a jazyk vznikla v roce 2000. Je to ucelené odborné dílo, na kterém se podílelo mnoho významných autorů, z nichž hlavní slovo měla Marie Čechová. Od této autorky budeme rozebírat ještě jednu publikaci a to dílo Současná česká stylistika vydané v roce 2003. My se opět zaměříme pouze na tematiku podstatnou pro naši diplomovou práci a to budou přídavná jména, příslovce a především jejich třetí stupně či jiné formy pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti.

2.1.4.1 Přídavná jména a příslovce a jejich tvoření

Čechová Marie a kolektiv (2000:126) se zabývají přídavnými jmény, příslovci a jejich stupňováním v několika kapitolách. Zmiňují stupňování přídavných jmen. U superlativu tvrdí, tak jako všichni autoři, že se tvoří z komparativu přidáním prefixu *nej-*. Také uvádí, že existují přídavná jména, která mají zesilující význam a tvoří se neproduktivními příponovými formanty *-at(y)*, *-ansk(y)* a neproduktivními předponovými formanty *pra-*, *pře-*, *vele-*. Zmiňují také řadu jiných prefixů, které význam přídavných jmen citově zabarvují. U některých lze ovšem poukázat na zvýšenou míru dané vlastnosti. Například: „*-ičk(y)*, *-ink(y)*, *-oučk(y)*, *-ounk(y)*, *-oulink(y)*, *-ounink(y)*“, a jako konkrétní případy uvádí: „*maličký*, *miloučkový*, *tenounký*, *droboulinký*, *drobouličký*.“ (Čechová a kol, 2000:127).

Stejně takto autoři postupují i u popisu tvoření příslovcí a jejich možných modifikačních variant zvyšujících míru vlastnosti. Superlativ příslovce, tak podle autorů, vzniká z komparativu přidáním prefixu *nej-*. Zmiňují také zesilující formanty a formanty, které citově zabarvují význam daného adverbia. Jsou to například: „*pře-*, *pra-*, *-le*, *-ka*, *-ky*, *-ičce*, *-oučce*, *-ince*, *-ounce*, *-ičko*, *-oučko*, *-inko*, *-ounko*, *-ičku*, *-oučku*, *-ounku*, *-ičky*, *-inky*.“ (Čechová a kol., 2000:134). Více se autoři výrazovými prostředky pro vyjádření velké míry intenzity nezabývají.

2.1.5 Současná česká stylistika

Další publikace, kterou se budeme zabývat, je publikace také od autorky Marie Čechové. Na publikaci se také podíleli Jan Chloupek, Marie Krčmová a Eva Minářová. Publikace se jmenuje *Současná česká stylistika* a vyšla v roce 2003. Jako zdroj informací tuto publikaci využijeme ještě v kapitole, kde se budeme zabývat publicistickým stylem.

2.1.5.1 Přídavná jména a příslovce

Přídavnými jménům se v této publikaci autoři věnují na třech stránkách, kde se zabývají jejich stupňováním. Tvrdí, že existuje dvojitá možnost vyjadřovat větší míru vlastnosti. První možnost je příponami a druhá možnost je opisem. Ovšem uvádí, že zvyšovat míru vlastnosti opisem je méně používané než příponami. Přídavná jména, která se dají tvořit pomocí přípon, se netvoří opisem a naopak. Zároveň ale popírají, že v praxi je toto pravidlo většinou porušováno, a dochází tak ke kombinaci obou metod

zvyšování míry intenzity u přídavných jmen. Doplňují příklady: „...*(nejnovější, nikoli nejvíce nový, nejsilnější, nikoli nejvíce silný.)*“ nebo například: „...*více (méně) překvapující, nikoli překvapujícínější.*“ (Čechová a kol., 2003:110). U příslovcí se podobně jako u přídavných jmen vyjadřují ke komparativu a superlativu. Ovšem jen velmi stručně. Zabývají se také módností, neologismy, hybridními složeninami u přídavných jmen, nicméně nikoliv ve vztahu se zvětšováním míry dané vlastnosti.

2.1.6 České stupňování – slovanská podoba evropské univerzálie

V roce 2008 vyšla publikace Jiřího Marvana nazvaná České stupňování – slovanská podoba evropské univerzálie. Tato publikace, jako jedna z nejvíce odborných publikací zabývajících se stupňováním v českém jazyce, se českému stupňování věnuje na téměř 300 stránkách. Zabývá se stupňováním jak z pohledů filozofického, tak z pohledu lingvistického. Také se zabývá tvaroslovím českého stupňování, gradační paradigmatikou, diachronním a synchronním kontextem českého stupňování a mnoha dalšími podkapitolami. My se ovšem pro naše potřeby pokusíme z této publikace vybrat jen to nejcennější z oblasti výrazových prostředků pro vyjádření té největší míry vlastnosti.

2.1.6.1 Stupňování

Jiří Marvan ve své publikaci porovnává hned několik jazyků a zabývá se vývojem stupňování i z pohledu historického. Uvádí například zavedení slovanského kontextové vzorce „ $3s = |prefix\ na- + 2s|$ “ (Marvan, 2008:20). Zde můžeme vidět jistou shodu s názory některých jiných autorů zabývajících se českým jazykem, ovšem tento vzorcový zápis je zcela ojedinělý. Chápejme tak tedy písmeno *s* jako stupeň. Zajímavé také je, že Marvan zmiňuje stupňování v románských jazycích. Zmiňuje například existenci superlativu absolutního (elativu) ve španělském jazyce.

Definuje dále stupňování volné, jednoslovné a stupňování jako jev slovotvorný. „*Stupňováním v širším slova smyslu lze rozumět každý výraz či výrok, v němž k absolutní hodnotě je přiřazována zároveň její míra. Už i délka samohlásky či násobení slabiky (reduplikace) může plnit tuto funkci...*“ (Marvan, 2008:49). Vidíme tedy, že Marvan popisuje i reduplikace. Jako příklady uvádí: „*Dávno, dávno již tomu...*“ (tamtéž) Ovšem více se věnuje stupňování jednoslovným, tedy syntetickým stupňováním. Jako hlavní algoritmus stupňování je tedy rovnice $|1s+2s+3s|$, tedy pozitiv-komparativ-superlativ. Marvan se samozřejmě zaobírá klasickým tvoření všech

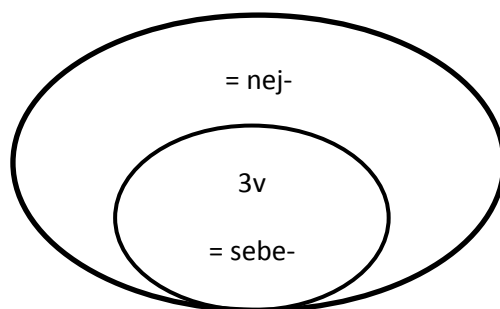
stupňů. Zmiňuje celou řadu argumentů (argument morfemický, nesouměřitelnosti, ohýbání, příslovčí, skladebný nebo argument významový), které jsou ve prospěch stupňování jako procesu slootovorného. Následně pak všechny tyto argumenty blíže přibližuje (Marvan, 2008:49-58).

2.1.6.2 Největší míra vlastnosti

My opustíme od širokého a podrobného popisování všech možných detailů u tvoření prvního, druhého i jiných mezistupňů ať už přídavných jmen, tak příslovčí a zaměříme se na stupeň třetí. Marvan uvádí pojem elativ. Elativ je pojem, který vyjadřuje maximální míru vlastnosti. Jedná se o maximální (nebo alespoň velmi velkou) míru udané vlastnosti. Zajímavé je jeho tvrzení, že se tedy v tomto pojetí jedná spíše o pojmy s prefixem *pře-* než o klasické superlativy s prefixem *nej-(+ -ější)*. Je to z toho důvodu, že u klasického superlativu se jedná o srovnávání, kdežto u elativu nikoli. V češtině lze, podle Marvana, elativ vyjádřit hned dvěma způsoby. Za první se jedná o způsob, kdy se elativ vyjadřuje víceslovně. Jako příklady zde uvádí: „*velmi (tuze, náramně, strašně, fantasticky...) zajímavý; zcela (úplně, naprosto, totálně...) nemožný; hluboce, převelice vděčen; zbrusu nový; krajně, vrcholově, nanejvýš spokojený; extrémně pravičácký* atd.“ (Marvan, 2008:62). Můžeme zde jasně vidět, že kromě použití výrazů s prefixem *-pře-*, zde používá celou řadu podstatných intenzifikátorů, které zcela jistě jsou hojně používány ke zvyšování míry intenzity daných vlastností. Za druhé se jedná o způsob, kdy je elativ tvořen slootovorně. Takto je tvořen elativ buď pomocí předpon, nebo pomocí skládání. Patří sem ovšem už předem zmíněná reduplikace. Jako příklady Marvan (2008:62-63) uvádí: „*pra-dávný, pra(ch)-špatný, roz(to)-milý, vele-vážený, vele-úrodný, vel(i)ko-lepý, mile-rád, sněho-bílý, bělo-skvoucí, širo-širý, bělo-bílý/bílo-bílý, svato-svatý, pouho-pouhý, jisto-jistý, pusto-pustý, pusto-prázdný*“. Autor také doplňuje, že takovéto tvaroslovné modifikace se aplikují, v případě dvojic přídavných jmen (opozit, antonym), u tzv. silnějšího partnera. Neexistují tak tvary jako **přenízky, *přemělký, *překrátko*. Tvary *přenešťastný, přesmutný, přetrpký* ale existují. Je to dáno emočním vyjadřováním (tamtéž). Marvan se také zabývá prefixem *super-*. Tvrdí, že se jedná o nestandardní prefix. Jako příklady uvádí: „*super-nový, super-rychlý, super-sladký, super-levný, super-svůdný, super-ú-činný, super-zelený*“ (Marvan, 2008:63). Popisuje také tvoření největší míry vlastnosti pomocí víceslovného stupňování. Dochází tak k využití různých intenzifikátorů, podobných jako v části, kdy jsme se zmiňovali o existenci elativu. Uvádí dokonce tabulku, kde rozděluje tyto intenzifikátory do pěti tříd

podle síly významu. Extrémy, tedy třídy nejsilnější co do významu, jsou třídy -3s a +3s, tedy *nejméně* + přídavné jméno nebo příslovce a *nejvíce* + přídavné jméno nebo příslovce. Zároveň uvádí, že možnosti dvojslovného stupňování u přídavných jmen jsou daleko rozšířenější než u příslovcí. U třetího stupně přídavných jmen nebo příslovcí uvádí tvoření a popisuje také různé vztahy mezi jednotlivými podstupni. Na stejnou úroveň staví prefix *nej-* a *sebe-*. Popisuje také stupňování v záporu pomocí předpony *ne-*. Podle tradice, jak uvádí, ovšem existuje jen prefix *nej-* ke tvoření největší míry vlastnosti, tedy superlativu.

Zajímavý je také příklad: „*cesta vlakem je pomalá, autem rychlejší, ale rychle se cestuje jen letadlem.*“ (Marvan, 2008:64). Na tomto příkladu chtěl autor ukázat, že někdy i pozitiv může stát významově ve funkci elativu. Dále je také zajímavý tzv. vanitiv. Autor vanitiv také nazývá 3. stupeň marnosti. Uvádí, že se jedná v českém jazyce o jedinečný unikát. Do skupiny 3s patří i 3v (vanitiv), který se podle Marvana tvoří pomocí předpony *sebe-*. Jako příklady autor uvádí: „*sebe-zdravější, sebe-zdravěji, sebe-dražší, sede-dále, sebe-hořejší.*“ (Marvan, 2008:69).

Obrázek 1 – Schéma s vanitivem, zdroj: Jiří Marvan (2008:101)

Pokud se takový tvar vyskytne, jak Marvan uvádí, v kladném kontextu, vyjadřuje absolutní maximum. Zda to takto významově funguje i v praxi se pokusíme prokázat v praktické části této diplomové práce. Dále také uvádí, že prefix *sebe-* může operovat i s jinými prefixy a tvořit tak různé kombinace, které mohou mít silnější význam. Existují tak varianty například *sebe-nej-horší*, kdy se tedy jedná o kombinaci *nejhorší* a *sebehorší*. Autor také uvádí, že i když v mnoha případech nejsou rozdíly mezi tvořením 3v a 3s, existují však některé výrazy, kde rozdíly jsou, a prefixy použity být nemohou. Například slova, která už *sebe-* obsahují jako první složku, nemohou vázat prefix *sebe-* znovu. Neexistuje tak například **sebe-sebekritičtější*. Podobně tak netvoří elativy s prefixem *sebe-* slova jako *sebedůvěřivý, sebestý* apod. Existuje však už spojení *sebe-nej+sebekritičtější* nebo spojení *sebe-sebe(-nej)+zajímavější*. Jak sám autor uvádí, tak

zde omezení neplatí, protože *sebe-(nej)+zajímavější* není zvláštní slovo, ale jen podoba výrazu zajímavý (Marvan, 2008:101-102). Může tak i takto docházet ke zvětšení míry vlastnosti dosti zvláštní reduplikací.

Autor se také dále zaměřuje na použitelnost a nepoužitelnost specifických slov s prefixy *nej-*. Popisuje tak například existenci slov: „*nej+déle, nej+douho-dob+ější, nej+draho-cennější, nej+úzko-prs+ejší, nej+daleko-sáhl+ejší, nej+mnoho-strann+ejší*“ a neexistenci tvarů: „*nej+douho, nej+déle-dobý, nej+draže-cenný, nej+úže-prsý, nej+dále-sáhlý, nej+více-stranný.*“ (Marvan, 2008:102).

2.1.7 Mluvnice současné češtiny

Jako další publikaci jsme si vybrali publikace od Václava Cvrčka a kolektivu autorů. Publikace se jmenuje Mluvnice současné češtiny a vyšla v roce 2010. Domníváme se, že by tak měla nahlížet na problematiku probíranou v této diplomové práci moderním pohledem.

2.1.7.1 Přídavná jména a příslovce

Přídavnými jmény a příslovci se autoři v publikaci zabírají v několika kapitolách. Zmiňují je například v kapitole slovo tvorby. Popisují všechny možné přípony, kterými se tvoří přídavné jména, včetně těch přídavným jmen, která zvyšují míru intenzity dané vlastnosti. Poukazují tak například na tvoření modifikací, kdy se přidává zesilující rys. „*Při modifikaci se nemění slovnědruhové zařazení a nemění se obsah základového pojmu, mění se (přidává) nějaký příznak – zesilující, zeslabující, jiný dodatečný (měnící obsah).*“ (Cvrček a kol., 2010:105)

U odvozování předponou uvádějí tyto předpony *po-*, *pra-*, *prach-*, *pře-*, *při-*, *roz-*, *rozto-* a *vý-*. Zmiňují i jiné předpony. Kromě *nej-*, které se účastní stupňování přídavných jmen, popisují i *sebe-*, *plno-*, *polo-*, *rádoby-*, *sáho-*, *vele-*. Vidíme, že autoři zmiňují i předpony, které doposud zmíněny nebyly (Cvrček a kol., 2010:105). Kromě předpon zmiňují i přípony *-ičký*, *-oučkový*, *-inký*, *-ounký*, *-ánský*, *-itý*, *-avý*, *-kavý*, *-istý*. Ke každému formantu vždy uvádějí řadu příkladů. Příklady jsou moderní, především používané v jazyce mladých. Některá přídavná jména mohou zvyšovat míru své vlastnosti reduplikací. Autoři uvádějí například: „*černočerný, čiročirý, čistočistý, široširý*“. Stejně tak to platí i u příslovci: „*ažaz, černočerně, čistočistě, jistojistě, pouhopouze, pustopustě, svatosvatě, taktak, užuž*“ (Cvrček a kol., 2010:114). U

příslovcí jinak popisují i tvoření podobně jako u přídavných jmen. Opět jsou autoři obsáhlí ve výčtu přípon. Autoři také uvádějí existenci zvláštních příslovcí jako například *lážo plážo* a *klíd'o píd'o*. Neuvádějí, že by se jednalo o příslovce, které zvyšují míru dané vlastnosti (*klidný, klidně*). Ovšem myslíme si, že například vyjádření *klíd'o píd'o* dokáže posunout míru intenzity základního příslovce. Na jejich existenci se zaměříme v praktické části této diplomové práce. Popisují také existenci přídavných jmen vzniklých zkracováním. I zde používají příklady především z jazyka mladých. Popisují také existenci slov přejatých a začleněných do českého jazyka domácí příponou. Například slova: „*maximální*“. Také zmiňují výraz „*suprový*“. Uvádějí také, že některá přídavná jména mohou obsahovat přejatou část z cizího jazyka, jež se v českém jazyce uchytila především četným opakováním. Pro naši diplomovou práci je důležitý například výraz *arci-*. Autoři zde jasně poukazují na fakt, že tento výraz slouží ke zvětšení dané vlastnosti. A jako příklady uvádějí „*arcibiskup, arcizvláštní*“ (Cvrček a kol., 2010:121). Dále uvádějí prefixy *maxi-*, *makro-*, *monstr-*, *multi-*, *poly-*, *supra-*, *ultra-*, *super-*, *mega-*, *megalo-*, *giga-*, *hexa-*, *hyper-* a celou řadu dalších, které zde zmiňovat nebudeme, protože se nemyslíme, že jejich použití zvyšuje míru vlastnosti (Cvrček a kol., 2010:121-124). Z jiných publikací, které jsme analyzovali, nám takto obsáhlý výčet všech možných prefixů, které mohou zvyšovat míru daných vlastností, nepopisuje žádná. Některé z těchto prefixů se, dle našeho názoru, používají sporadicky a to i v jazyce mladých. Jiné, na druhou stranu, se používají více. U používání některých zmíněných prefixů se dá sledovat jistý globalizační vliv mediálního trhu. Jednotlivé prefixy a tyto motivy, které jsme zde uvedli, budeme sledovat v praktické části této diplomové práce.

Podrobně se věnují přídavným jménům a příslovcím v kapitole morfologie. Přídavná jména zde popisují na osmi stranách. Podrobně vysvětlují gramatické kategorie přídavných jmen, definují přídavná jména, uvádějí 200 příkladů přídavných jmen, kde demonstrují všechny možná přípony, druhy skloňování a také se zabývají, pro naši diplomovou práci klíčovým, stupňováním přídavných jmen.

2.1.7.2 Stupňování přídavných jmen a příslovcí

V publikaci je uváděno, že nelze stupňovat všechna přídavná jména. Dokonce uvádějí, že lze stupňovat přibližně jen 4000 přídavných jmen, což tvoří asi 6 % ze všech přídavných jmen, které český jazyk obsahuje. A z toho polovina má všechny tři možné stupně. Uvádějí i důvody, proč se některá adjektiva stupňovat nedají. Třetí stupeň

přídavných jmen, superlativ, je v českém jazyce, jak uvádějí autoři, dvakrát méně častý, než je tomu u druhého stupně, tedy u komparativu. Tvoření superlativu už autoři popisovali dříve. Autoři tvrdí, že superlativ vzniká spojením prefixu *nej-* a sufixu *-ější, -ejší, -ší, -čí*. Autoři se tak vyjadřují ke tvoření superlativu jinak, než je tomu u jiných autorů. Podle autorů superlativ „*Vyjadřuje nejvyšší míru vlastnosti určitého jevu mezi jevy srovnatelnými/ příbuznými.*“ (Cvrček a kol., 2010:208). Zmiňují také prefix *sebe-* a sufixy *-inký, -ičký, -ánský*. Toto nicméně autoři zmiňovali i v jiných kapitolách. Dále uvádějí výčet nejvíce používaných superlativů. Jsou to superlativy: „*nejvyšší, nejdůležitější, nejbližší, nejstarší, nejružnější, nejkrásnější, nejnižší, nejsilnější, nejnovější, nejvýznamnější, nejmladší, nejvhodnější, nejznámější, nejtěžší, nejčastější, nejslavnější, nejdražší, nejrychlejší, nejúspěšnější, nejkratší.*“ (Cvrček a kol., 2010:208).

Zda jsou tato superlativa opravdu nepoužívanější potvrdíme či vyvrátíme v praktické části této diplomové práce a stanovíme hypotézu.

Autoři také zmiňují nepravidelné stupňování. Potvrzují existenci adjektiv takových, která se nedají stupňovat klasickým systémem stupňování. Tvrdí, že tato přídavná jména jsou stupňována od jiného slovního druhu, než je pozitiv daného adjektiva. Takovéto jevy se nazývají, jak uvádějí, jevy supletivismu. Uvádějí například, že od slova *špatný* existuje třetí stupeň *nejhorší* nebo *nejšpatnější* (Cvrček a kol., 2010:208-209).

Na příslovce je nahlíženo podobně. Nejdříve se v kapitole, zabývající se adverbii, věnují definováním, co to vlastně příslovce jsou a jak se v českém jazyce používají. Vyjadřují se k zájmeným příslovcím, dále ke skupině příslovcí podle významu. Zde příslovce člení na příslovce času, místa, způsobu, míry a příčiny. Dále pak jednotlivé příslovce popisují detailněji. Než se dostaneme k problematice stupňování příslovcí, zaměříme se na příslovce míry. Příslovce míry vyjadřují určitou míru. „*Nejčastější příslovce jsou: hodně, velmi, stejně, mnohem, alespoň/aspoň, docela, zhruba, naprosto, celkem, poněkud, sotva, silně, patrně, lehce, značně.*“ (Cvrček a kol., 2010:277).

Zmiňují ale i jiná příslovce, která se používají ke zvětšení míry vlastnosti. Jsou to příslovce *strašně, hrozně, děsně, příšerně*. U těchto příslovcí autoři doplňují, že se více používají v mluveném jazyku nežli ve psaném. Zmiňují i víceslovná příslovce. Mezi víceslovná příslovce řadí: „*jen málo, všeho všudy, příliš mnoho, ani zbla, pokud možno, až běda, jen krůček, div že* apod.“ (Cvrček a kol., 2010:278). U některých citovaných

příslovci je jasné vidět, že mají schopnost zvyšovat míru daných vlastností. Myslíme si, například, že víceslovná příslovce *příliš mnoho* budou velmi četná v našem výzkumu v časopisech pro mládež. Stejně tak příslovce *velmi* nebo *naprosto*. Na četnosti těchto příslovcí a způsob použití se zaměříme v praktické části a i zde stanovíme hypotézu.

Nyní se zaměříme na podkapitolu stupňování příslovcí. Třetí stupeň příslovcí se vytváří stejně jako u přídavných jmen, tedy ze základního tvaru cirkumfixem. Předpona je *nej-* a přípony mohou být *-ej, -ejí, -ěj, -ějí, -ejc, -ejš*. Autoři uvádějí, že celkem ze všech příslovcí je možné stupňovat pouze asi 600 příslovcí, což tvoří přibližně 10 procent. Existují některé dvojtvary příslovcí ve třetím stupni, které se mohou používat. Jsou to například superlativy *nejlépe – nejlíp, nejvíce – nejvíc, nejtíže – nejtíž, nejvýše – nejvýš* nebo *nejdříve – nejdřív*. Příslovce *nejvíce* se používá v psané podobě v 56 % a tvar *nejvíc* jenom ze 44 %. Slovo *nejlépe* se používá z 85 % a tvar *nejlíp* jen z 15 %. Ze 44 % se používá slovo *nejdříve* a 56 % je použití slova *nejdřív*. 69 % je použití slova *nejvýše* a jen 30 % je použití tvaru *nejvýš* (Cvrček a kol., 2010:279-280).

2.1.8 Shrnutí

V jednotlivých kapitolách jsme se věnovali gramatikám českých autorů. Snažili jsme se zanalyzovat jednotlivé gramatiky a vyčerpávajícím způsobem tak popsat jednotlivé pohledy na výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti. Gramatiky jsou chronologicky seřazeny a to od roku 1987 až do roku 2010. Nejvíce se problematice stupňování věnoval Jiří Marvan. Detailně popisoval všechny možné způsoby, vývoj, výjimky a vše uváděl na příkladech. V jeho publikaci jsme našli celou řadu zajímavostí ohledně stupňování přídavných jmen nebo příslovcí. Například na stejnou úroveň staví prefix *nej-* a *sebe-*. Nebo uvádí, že podle tradice existuje jen prefix *nej-* ke tvoření největší míry vlastnosti, tedy superlativu. Do problematiky také zavedl pojem elativ. Zajímavé je jeho tvrzení, že elativy jsou spíše tvary s prefixem *pře-* než klasické superlativy s prefixem *nej-(+ -ější)*. Jiří Marvan také uvádí 3. stupeň marnosti.

Autoři se shodují ve způsobech jak intenzifikovat jednotlivá přídavná jména nebo jiné slovní druhy. Mezi hlavní způsoby uvádějí už zmiňované stupňování. Autoři popisují i stejný postup, jak stupňovat přídavná jména. Všichni autoři se dále shodují na důležitosti prefixů a sufixů. Často uvádějí stejný výčet daných sufixů, které intenzifikují slovo, se kterým se pojí. Nejčastěji jsou tak zmiňovány prefixy *po-, pra-, prach-, pře-*,

při-, roz-, rozto-, sebe- apod. Moderní zkoumané gramatiky doplňují i o prefixy *supra-, ultra-, super-, mega-, megal-, giga-, hexa-, hyper-* apod. Nejméně se autoři věnují problematice tzv. intenzifikátorů jako jsou *velmi, mnoho, hodně, příliš, strašně, moc, dost* apod. Ne ve všech gramatikách je tato problematika popsána. Tam, kde je zmíněna, není popsána dostatečně obsáhle. Autoři pak také specifikují další způsoby, jakými je možné zvyšovat míru vlastnosti, patří sem například reduplikace, intenzifikovaná příslovce, intenzifikační sufixy atd.

2.2 Španělští autoři

V této kapitole se budeme zabývat, jak na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti nahlíží někteří španělští autoři. Jednotlivé gramatiky jsme chronologicky seřadili a každou gramatiku jsme se snažili důkladným způsobem popsat. První publikací, kterou se budeme zabývat, je Gramática Descriptiva od autorů Violeta Demonte Barreta a Ignacio Bosque. Druhá analyzovaná publikace bude od Leonarda Gómeze Torrega. Bude to jeho Gramática didáctica del español. Třetí zvolená publikace se jmenuje Nueva gramática de la lengua española. I v tomto díle se budeme snažit vyčerpávajícím způsobem popsat pohled na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti. Dále se pak budeme v jedné kapitole zabývat třemi autory najednou, u kterých budeme především srovnávat jejich gramatiky. V této kapitole budeme čerpat z naší bakalářské práce a nebudeme tak popisovat komplexní pohledy na výrazové prostředky jednotlivých autorů, ale provedeme srovnání těchto pohledů a zmíníme výjimky. Jako posledním se budeme zabývat názorem Fernanda Lázara Carretera, který se ve své knize Nuevo dardo en la palabra vyjádřil o výrazových prostředcích pro vyjádření velké míry vlastnosti či intenzity.

2.2.1 Gramática didáctica del español

Prvního autor, kterým se budeme zabývat, je Leonardo Gómez Torrego. Od tohoto autora jsme analyzovali konkrétně dvě publikace. První je Gramática didáctica del español a druhá publikace se jmenuje Nuevo Manual de español correcto II. Gramática didáctica del español, publikace o poznání slabší co se počtu stránek týká, je i tak obsáhlá a podrobná gramatická příručka španělského jazyka. Publikace vyšla v roce 1997. Od té doby byla samozřejmě opravována a rozšiřována. My v této diplomové práci budeme pracovat s osmou verzí, která vyšla v hlavním městě španělského království v roce 2002. Opět se pokusíme, pro potřeby této diplomové práce, vybrat podstatné informace o tom, jak nahlíží Leonardo Gómez Torrego v této publikaci na výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti.

2.2.1.1 Přídavná jména a jejich výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti.

Leonardo Gómez Torrego se přídavným jménům v této publikaci věnuje celkem na 16 stránkách. V úvodu uvádí, že přídavná jména právě pro svůj význam připouští

možné stupňování tedy zvětšování míry vlastnosti. Jako příklady popisuje možné spojení přídavného jména a apokopovaných příslovcí *tan (de tanto)*, *cuan (de cuanto)*, *cuán (de cuánto)*, *muy (de mucho)*. Jako praktické příklady uvádí *tan bonito*, *cuán astuto*, *cuán costoso*, *muy hermosas* (Gómez Torrego, 1997:50). Dále ještě komentuje, že přídavná jména mohou tvořit tři stupně při stupňování. A u třetího stupně uvádí, že pokud se přídavné jméno pojí s příslovcem *muy* nebo se sufixy, jako jsou *-ísimo* nebo *-érrimo*, poté se jedná o tzv. superlativ. Autor dále popisuje, že se nemusí vždy nutně jednat pouze o tyto formy vytváření superlativů, ale že mohou být další možné varianty. Jako příklady jsou uvedeny:

„*muy pobre -> pobrísimo -> paupérrimo*“;

„*muy alto -> altísimo*“;

„*muy nuevo -> novísimo*“;

„*bien -> está bien formado*“;

„*extraordinariamente -> extraordinariamente pobre*“;

„*enormemente -> enormemente amable*“;

„*horriblemente -> horriblemente cansado*“;

„*verdaderamente -> verdaderamente viejo*“;

„*impresionantemente -> impresionantemente caros*“;

„*increíblemente -> increíblemente cariñoso*“;

„*horrorosamente -> horrorosamente feo*“ (Gómez Torrego, 1997:54).

Jak můžeme vidět, některé příklady nejsou zcela obvyklé a mnoho příkladů je tvořeno pomocí sufixu *-mente*. Autor se dále zabývá tříděním superlativů. Rozděluje superlativ na superlativ relativní a superlativ absolutní. U superlativu absolutního specifikuje, že tento superlativ vyjadřuje největší stupeň míry vlastnosti. A vyjadřuje se právě spojením s adverbium nebo výše zmíněnými sufixy.

Například: „*Alberto es un chico muy listo.*“;

„*Laura es inteligentísima.*“;

„*Mi tía es una señora ya muy mayor.*“;

„*Esa casa e paupérrima.*“ (Gómez Torrego, 1997:54).

U superlativu relativního autor uvádí, že se jedná o komparaci dané věci s množinou „porovnávacích“ věcí. Může tak být vyjádřen dvěma způsoby. U prvního způsobu používáme speciální konstrukci, kdy za určitým členem následuje příslovce míry (*más* nebo *menos*) a poté se pojí s přídavným jménem.

Například:

„*la más alta ocasión*“,

„*las menos apropiadas*“,

„*el menos atrevido*“,

„*los más amistosos*“.

A jako druhý způsob tvoření autor popisuje situaci, kdy se určitý člen pojí se syntetickým komparativem. S těmito komparativy bychom se setkali při studiu druhého stupně stupňovací škály. Mohou to tak být výrazy jako *mejor*, *peor*, *inferior*, *mayor*, *menor*, *superior*. Autor tak uvádí příklady:

„*el mejor de todos*“,

„*el peor de mis amigos*“ (Gómez Torrego, 1997:54-55).

U posledních příkladů jsme tak viděli navíc konstrukci s předložkou *de*. Tato předložka slouží právě ke zmíněnému výběru z množiny podobných věcí, vůči které vytýkáme jeden specifický předmět či soubor předmětů (Gómez Torrego, 1997:54-55). Autor sám dodává, že by se měl superlativ relativní nazývat „*comparativo de exelencia*“. Jedná se tak z důvodu právě zmíněné komparace.

Dále je v publikaci věnován prostor pro superlativy syntetické. Jedná se o superlativy, které jsou podobné těm, které jsme zmiňovali ohledně komparativu. Autor tak popisuje superlativy, které vznikly derivací z latinského jazyka a jako příklady uvádí:

„*bueno* -> *mejor* -> *óptimo*“,

„*malo* -> *peor* -> *pésimo*“,

„*pequeño* -> *menor* -> *mínimo*“,

„*grande* -> *mayor* -> *máximo*“,

„*bajo* -> *inferior* -> *ínfimo*“,

„*alto* -> *superior* -> *supremo*“ (Gómez Torrego, 1997:55, tučný text v originále).

Nejen na tyto superlativy, ale i jiné, se zaměříme v praktické části této diplomové práce a stanovíme hypotézu. Stejně jako v bakalářské práci se budeme snažit prokázat, zdali se používají, v jakém kontextu a v jaké míře. Poslouží nám k tomu daleko širší korpus, než tomu bylo u bakalářské práce.

Autor se dále v publikaci zabývá principem vzniku samotných superlativů a popisuje tak derivační způsob vzniku superlativů absolutních. Tvrdí, že většina superlativů, až na výjimky, jsou tvořena sufixem *-ísimo* a *-ísima*. Prostor je zde také pro výjimky superlativu absolutního. Pokud přídavné jméno obsahuje diptong *ue*, *ie* nebo končí na koncovku *-ble*, dochází u něj, při tvoření superlativů, k jistým změnám. Jako příklady, kde autor demonstruje tyto změny, jsou uvedeny: *fortísimo*, *novísimo*, *bonísimo*, *certísimo*, *recentísimo*, *valentísimo*, *calentísimo*, *ternísimo*, *amabilísimo*, *notabilísimo* a *sapientísimo*. Výraz *sapientísimo* vychází ze slovního základu *sabio*. Jedná se tak o zvláštní výjimku. Ovšem na druhou stranu autor popírá toto tvrzení existencí tvarů *fuertísimo*, *nuevísimo*, *recientísimo*, *ciertísimo*, *buenísimo*. Tyto tvary jsou často typické právě v hovorovém jazyce. Nemůžeme se však setkat se superlativy absolutními jako *valientísimo* nebo *calientísimo*. Další výjimkou je například slovo *cursilísimo*, jehož základní tvar je *cursi*. Tudíž došlo k tomu, že v rámci tvoření superlativu absolutního toto slovo absorbovalo slabiku *-li*.

Autor kromě sufixů *-ísimo* a *-ísima* ještě zmiňuje *-érrimo* a *-érrima*. Opět uvádí celou řadu příkladů, zmíníme však jen některé.

„*libre* -> *libérrimo*“

„*célebre* -> *celebérrimo*“

„*negro* -> *nigérrimo*, *negrísimo*“

„*mísero* -> *misérrimo*“

„*áspero* -> *aspérrimo*, *asperísimo*“

Vidíme, že některé výrazy mohou tvořit superlativ absolutní, jak pomocí sufixu *-ísimo*, *-ísima*, tak pomocí sufixu *-érrimo*, *-érrima* (Gómez Torrego, 1997:55-56).

Existují však superlativy, které odmítají tvoření pomocí sufixů *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*. Tyto superlativy jsou pak tvořeny pomocí adverbia *muy*. Zde vidíme jisté omezení v pohledu, který na tuto problematiku zaujímá Leonardo Gómez Torrego. Jiné publikace specifikují celou řadu jiných intenzifikátorů nebo modifikátorů, které hrají v tomto směru důležitou roli a nastupují právě ve chvíli, kdy se nějaké přídavné jméno nemůže tvořit klasickou cestou pomocí intenzifikačního sufixu.

Autor jako příklady uvádí:

„*muy próximo* (no **proximísimo*)“,

„*muy anterior* (no **anteriorísimo*)“,

„*muy heroico* (no **heroicísimo*)“,

„*muy ciego* (no **ceguísimo*)“,

„*muy católico* (no **catolicísimo*)“,

„*muy nimio* (no **nimísimo*)“ (Gómez Torrego, 1997:56).

Kromě těchto existují i taková přídavná jména, která vůbec netvoří superlativ. Nemůžeme říci například **muy óptimo*, **muy pésimo*, **optísimo*, **pesimísimo*. Nemůžeme použít ani *muy mejor*, *muy peor*. Existují také adjektiva, která už obsahují superlativní význam, a proto jejich vlastnost nemůžeme zvýšit intenzifikátorem. Jako příklady autor uvádí:

„*principal*, *absoluto*, *eterno*, *culminante*, *álgido*, *infinito*“ (Gómez Torrego, 1997:57).

Některá komparativní adjektiva, tedy přídavná jména ve druhém stupni, se v kastilštině chovají jako přídavná jména v prvním stupni. Mohou to být například *inferior*, *superior*, *anterior*, *posterior*. Z toho plyne, že pak mohou nabývat větší míry intenzity vlastnosti pomocí například adverbia *muy*. Může tak existovat spojení: „*muy inferior*, *muy superior*, *muy anterior* a nebo *muy posterior*“.

Autor dále tvrdí, že není možné vytvářet tzv. dvojitý superlativ. Nelze říci **muy listísimo*. Existují však příklady „*el más mínimo caso*, *llegó a última hora*, *la más mínima idea*, *llegó a primera hora*“ (Gómez Torrego, 1997:57).

Intenzifikovaná přídavná jména mohou být také tvořena jinými sufixy a prefixy než pouze *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*. Mohou vznikat různá zdvojnásobná nebo ironická vyjádření, která mají zvýšenou míru dané vlastnosti. L.G. Torrego například uvádí *buenazo*, *grandón*, *grandote*, *pillejo*, *calleja*, *guaperas*, *vivales*, apod. Autoři se často shodují ve významové síle těchto slov. Rozdílný je však výčet jednotlivých těchto výrazů.

Leonardo Gómez Torrego se také zabývá intenzifikačním členem *lo*. Tedy resp. členem *lo* v jeho intenzifikační funkci. Pokud za členem *lo* následuje přídavné jméno, nefunguje jako tzv. „sustantivador“, ale jako adjektivní intenzifikátor. V těchto případech je pak možné tyto výpovědi nahradit zvolacím výrazem *qué*.

„*lo fuertes que son -> qué fuertes son*“

„*lo antipática que eres -> qué antipática eres*“ (Gómez Torrego, 1997:59)

Existují i další výrazové prostředky se členem *lo* k vyjádření velké až největší míry vlastnosti. Například se slovesem *estar* nebo *ser*. Jako příklad: „*¡Es de lo más tonto!*“ nebo „*¡Está de lo más insoportable!*“ Ovšem takovýchto vyjádření lze dosáhnout i jinak, než pomocí členu *lo*.

Leonardo Gómez Torrego uvádí například:

“*¡Hay que ver el calor que hace! -> Hace mucho calor.*”

“*No te imaginas la gente que había. -> Había mucha gente.*” (Gómez Torrego, 1997:73).

Vidíme tak, že je možné míru vlastnosti zvyšovat různými způsoby. Na tato různá vyjádření se zaměříme v praktické části této diplomové práce.

2.2.1.2 Jiné výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti

Autor se dále zabývá všemi možnými způsoby, jak zvýšit míru intenzity daných vlastností. Tyto způsoby patří pod různé kapitoly, proto jsme se rozhodli je shrnout v jedné kapitole v této diplomové práci. Autor se například zabývá tzv. kvantifikátory. Popisuje, že existují kvantifikátory jako *mucho*, *poco*, *varios*, *bastante*, *demasiado*, *tanto* a *cuanto*. Jak je vidět, některé už známe z předešlých kapitol této diplomové práce. Jedná se tak o výrazové prostředky, které zvyšují míru vlastnosti. Autor se jimi však ve významu intenzifikátorů nezabývá. Neuvádí žádné, pro nás klíčové, příklady.

Podobně, jako tomu bylo u zájmenu *lo*, je na tom neurčitý člen *un/una*. I tyto členy mohou v jistých případech, například spolu s podstatnými jmény, zvyšovat míru dané vlastnosti: „Es **un** animal.“ nebo „Es **un** jabato.“ (Gómez Torrego, 1997:88, tučný text v originále).

Kromě výše specifikovaných větných výpovědí, existuje celá řada další větných výpovědí, které zvyšují míru intenzity vlastnosti. Mohou se, kromě již zmíněného výrazu *qué*, pojít také s *cuánto/a* nebo *cuantísima/o*.

Existují také specifické výrazy jako *cantidad de*, *un sínfin de* nebo *la mar de*. Všechny tyto výrazy intenzivně zvyšují míru vlastnosti. Není však zcela jasné, jak četně se v běžném textu používají, natož pak v jazyce mladých. Proto se praktické části zaměříme i na tyto výrazy a pokusíme se tak zmapovat jejich četnost a smysl použití. Podobné výrazy pak jsou *mogollón de*, *infinidad de*, *multitud de*, *una barbaridad de*, *un porrón de*, *un montón de*. Všimněme si jejich použití s předložkou *de*. Bez ní by tyto výrazové prostředky nemohly být v takovémto smyslu použity. Jak později zjistíme, u některých spojení se autoři shodují.

Další, čím se Leonardo Gómez Torrego zabývá, jsou podstatná jména. Některá podstatná jména mají deminutivní sufix nebo prefix a mohou tak nabývat větší míry vlastnosti, popřípadě vyššího stupně emočního vyjádření. V publikaci jsou uvedena podstatná jména jako *mesita*, *ojazos*, *abuelita*, *momentito*, *limosnita*, *guapete*, *ratillo*, *tontuelo*, *ratico*, *comilón*, *pobrin* nebo *papeluco*. Existuje však celá řada různých fixů, díky kterým různé slovní druhy zvyšují svoji míru vlastnosti.

Autor se také zabývá obecněji prefixy. Popisuje předpony jako *re-*, *archi-*, *extra-*, *híper-*, *requete-*, *súper-*. U všech těchto prefixů dochází ke zvětšení míry intenzity dané vlastnosti. Jako příklady uvádí slova *relimpio*, *archimillionario*, *extraordinario*, *hipersensible*, *requeteguapo*, *requetelimpio*, *superelegante*, *superfino* (Gómez Torrego, 1997:19-21,336).

2.2.1.3 Příslovce a jejich výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti.

Další výrazové prostředky, kterými se budeme zabývat, najdeme v kapitole příslovci. Leonardo Gómez Torrego se příslovci zabývá na stejné hloubkové úrovni jako u přídavných jmen a věnuje se jim celkem na 12 stránkách. Budeme se snažit vybrat jen věci relevantní pro naši práci, protože autor se samozřejmě věnuje v plné míře důležitým charakteristikám, definicím a kategorizaci přídavných jmen, což pro tuto diplomovou práci není třeba specifikovat.

L. G. Torrego se v kapitole základních funkcí adverbíí zmiňuje o modifikátorech, které mají tu funkci, že mohou zvyšovat míru intenzity vlastnosti přídavného jména nebo jiného slovního druhu, který se s tímto příslovcem pojí. Mezi takovéto příslovce řadí například příslovce *muy*, *bien* nebo například *tan*. Jako další také zmiňuje *casi*. Uvádí, že toto příslovce může fungovat jako kvantifikátor, pokud se pojí s přídavným jménem. Jako příklad uvádí: „*casi limpio*, *casi roto*“ (Gómez Torrego, 1997:204-205).

Jistou sílu zvyšovat míru vlastnosti mohou mít také příslovce, která mají funkci různých deminutiv pomocí prefixů nebo sufixů. Jako příklady autor uvádí: *cerquita*, *ahorita*, *enseguidita*, *prontito*, *despacito*, *deprisita*. Uvidíme, že tyto tvary i tvary jiné a podobné zmiňují i jiní autoři. To, co ale zmiňuje pouze Leonardo Gómez Torrego, jsou tvary jako:

arriba -> *arribota*,

abajo -> *abajote*,

lejos -> *lejotes*.

Tyto tvary vidíme prvně, a proto se na jejich výskyt zaměříme v praktické části této diplomové práce.

Autor se dále zaměřuje na již známé tvary příslovčí, které jsou v superlativním významu. Jak L. G. Torrego uvádí, jedná se o příslovce tvořené sufixem *-ísimo* nebo *-ísima* a jako příklady uvádí:

cerquísima,

malísimamente,

lejísimos,

tardísimos.

Autor také doplňuje, že pokud má příslovce koncovku *-mente*, nevylučuje to sufix *-ísimo* nebo *-ísima*. A jako exempláře uvádí:

Estupendísimamente,

lentísimamente,

realísimamente,

rapidísimamente,

amabilísimamente,

recentísimamente (Gómez Torrego, 1997:206-207).

V rámci kategorizace příslovčí nám autor vytyčil kategorii, kde nacházíme příslovce kvantity. Jsou to právě ta příslovce, která mohou mít tu vlastnost, že pokud se pojí s přídavnými jmény (ale nemusí nutně jenom s přídavnými jmény) zvyšují míry vlastností daných například přídavných jmen.

Jsou to příslovce *nada, apenas, menos, bastante, todo, mucho, demasiado, tan, casi, cuanto, poco, más, muy, justo* a *sobremanera*. Jak můžeme vidět, některá tato příslovce jsou schopna zvyšovat pomyslnou míru intenzity dané vlastnosti více a některé méně. U jistých příslovčí bychom dokonce mohli říci, že onu míru zvyšují na maximální možnou úroveň (Gómez Torrego, 1997:209).

Jako další příslovce mající stejnou funkci mohou být *horriblemente, terriblemente, extraordinariamente, absolutamente, increíblemente, enormemente* a *horrorosamente*. Zmiňuje také *cuán, lo, un poco, un tanto*. U výrazu *un poco* uvádí, že se pojí s negativními přídavnými jmény nebo příslovci. Jak uvidíme, i v tomto se autoři shodují. Leonardo Gómez Torrego neuvádí žádné extrémní méně běžné výjimky na příkladech a jako poslední výrazový prostředek zmiňuje použití zvolacího *qué*. Jako

příklady uvádí ¡*Qué feliz soy!* nebo ¡*Qué lejos está!* (Gómez Torrego, 1997:210-212, 292).

2.2.2 Gramática Descriptiva

Tato publikace, rozdělená na tři svazky, je jedna z nejvíce podrobných publikací, se kterou jsme pracovali. Nejen její obsáhlá podrobnost, ale i různé pohledy na dané problematiku, z ní činí publikaci vhodnou pro odbornou práci. Autoři této publikace jsou Violeta Demonte Barreto a Ignacio Bosque. Na problematiku výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti nahlíží několika pohledy. V publikaci najdeme pohled, řekli bychom klasický, kdy se jedná o morfologické vysvětlování jednotlivých lexémů, které zvyšují míru vlastnosti. Většinou tak dochází k popisu přídavných jmen a příslovcí a jejich stupňování. Často je jev vysvětlován na příkladech, kdy se přídavná jména nebo příslovce, označovaná za kvantifikátory nebo intenzifikátory, pojí s podstatným jménem, jiným přídavným jménem nebo slovesem. Tímto jevem jsme se podrobně zabývali v bakalářské práci. V tomto pohledu jsou také zmíněny jiné výrazové prostředky jako například zvolací výpovědi, či různé dvojsmyslné obraty. Druhým pohledem, kterým se tato publikace zabývá, je spíše pohled logicko-významový. Publikace se tak pouští do hlubšího pochopení a uchopení logického používání těchto výrazových prostředků. Snaží se místy vysvětlit smysl jejich používání a na příkladech jasně demonstrovat nemožnost použití. Z důvodu naší diplomové práce, zaměřené spíše na praktický pohled, je třeba nahlédnout do obou těchto pohledů a vybrat to hlavní k popisu výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti.

2.2.2.1 Přídavná jména

Gramática Descriptiva se přídavným jménům věnuje podrobně. My se pokusíme z každé kapitoly vyjmout jen věci podstatné pro tuto diplomovou práci. Některé základní věci budeme jenom stručně shrnovat, protože nebudou předmětem této práce. Na začátku kapitoly přídavných jmen jsou zmíněny různé definice a základní charakteristiky přídavných jmen. Autoři zde také zmiňují to, co je všeobecně známo, že přídavná jména fungují i jako modifikátory. Zmiňují také funkci nebo pozici přídavných jmen. Popisují, že jedna z vlastností přídavných jmen je ta, že jsou měřitelná a stupňovatelná. Mohou tak pomocí různých příslovcí měnit míru intenzity dané

vlastnosti. A jako příklad autoři uvádějí: *una habitación poco luminosa/ un libro muy interesante* (Demonte, Bosque, 1999:134n).

Autoři dále zmiňují, že podstatná jména nejsou stupňovatelná, proto neexistuje například slovní spojení **una muy persona*. Uvádějí však, že pokud se někde objeví například slovní spojení *muy mujer, muy torero*, dochází tak ke zvětšení té jinak standardní vlastnosti. Toto používání se jeví jako výjimečné. Autoři na stejnou rovinu pokládají expresivní vyjádření *¡Qué discurso!*, *¡Qué médico!*, které také zvyšují danou míru vlastnosti. Uvádějí také, že často dochází ke zvětšování míry vlastnosti pomocí intenzifikačních přídavných jmen nebo příslovcí jako jsou *muy, bastante, demasiado, tal* nebo *tan* (tamtéž). V této publikaci také autoři zmiňují použití některých kvantifikátorů nebo intenzifikátorů. Snaží se zdůraznit, že použití musí vždy být v souvislosti s logickým uvažováním a uvádějí příklady, kdy je použití výrazu *demasiado* chybné.

„*Por favor, trabaja demasiado.“

„Por favor, trabaja mucho.“ (Demonte, Bosque, 1999:1098)

Jak můžeme vidět, je zde jasný rozdíl. Autoři výraz *demasiado* řadí do kategorie takových intenzifikátorů nebo kvantifikátorů, které překračují běžně vymezenou mez. Tato mez je samozřejmě arbitrárně vytvořena danou společností v daném času a místě. Proto jej nelze použít v tomto případě.¹

Podobně je na tom výraz *bastante*. Výraz *bastante* se může pojit se členem *lo* a nabývat tak lehce jiného významu. Samotný výraz *bastante* může až silně překračovat onu pomyslnou mez, ale pokud se pojí se členem *lo*, můžeme takovéto slovní spojení chápat tak, že významově dosáhlo pomyslné meze. Autoři dále uvádějí, že samotný výraz *bastante* může být ekvivalentně vhodný za výraz *muy* a nepopírají existenci výrazu *bastantísima/o* a *demasiadamente* (tamtéž).

Mezi další kvantifikátory, o kterých se nebudeme blíže zmiňovat, dle autorů patří *ni siquiera, incluso, hasta, sólo, al menos, apenas* nebo například v menší míře *también, tampoco*.²

Autoři se v dalších kapitolách věnují sice jiným věcem, než je zvyšování míry intenzity vlastnosti přídavných jmen, nicméně občas uvedou příklad, který bychom

¹ Toto Leonardo Gómez Torrego (1997) neuváděl.

² Tyto kvantifikátory také L. G. Torrego (1997) nezmiňoval.

mohli považovat za relevantní vzhledem k našemu tématu, proto vyjmeme některé příklady. Uvádějí, že přídavná jména jako *presunto*, *posible*, *evidente* nemohou zvyšovat svojí míru vlastnosti a ani nemohou vstupovat do komparačních konstrukcí (Demonte, Bosque, 1999:140). Příklad *El sabor (*muy) mineral*, kde vidíme použití intenzifikátoru *muy*, je podle autorů v takovémto použití nemožný. Stejně tak věta **boletín muy meterológico* (Demonte, Bosque, 1999:138,156). U přídavných jmen relačních zmiňují, že nemohou tvořit větší stupeň míry vlastnosti přidáním intenzifikačního adverbia.

Autoři dále uvádějí příklady, kde demonstrují špatné použití intenzifikátorů u přídavných jmen relačních.

*La conducta laboral – *La conducta tan laboral; Aceptó el tratamiento psicológico del médico. – *Aceptó el tratamiento bastante psicológico del médico* (Demonte, Bosque, 1999:150).

Zmiňují také různé prefixy, které tvoří přídavná jména. Za zmínku stojí, že prefixy *anti-*, *bi-*, *neo-*, *mono-*, *ante-* a *pre-* se nepojí s kvalifikačními přídavnými jmény. Neexistují a žádnou míru vlastnosti nevyjadřují přídavná jména jako **antiguapo*, **neointeligente* nebo **prealto* (Demonte, Bosque, 1999:158).

Dále se autoři důkladně věnují kvalitativním přídavným jménům. Na tuto kapitolu se zaměříme podrobněji. Věnují se definici, stupňování a polaritě. Vzhledem k tématu naší diplomové práce se zaměříme na podkapitolu stupňování přídavných jmen. Autoři zmiňují, že tato přídavná jména mohou zvyšovat svojí míru vlastnosti dvojným způsobem. U prvního způsobu se mohou pojit s intenzifikačním příslovcem. U druhého způsobu mohou sami tvořit komparativní konstrukce nebo konstrukce, ve kterých mají různé stupně míry intenzity dané vlastnosti. Jako příklady uvádějí:

Extremadamente gordo./ Increíble rápido./ Muy delgado./ Tremendamente malo./ Demasiado tonto./ Poco discreto./ (Demonte, Bosque, 1999:173)

Vidíme, že všechna tato přídavná jména tvoří velkou míru vlastnosti pomocí intenzifikátorů. Autoři dále uvádějí, že příklad *muy rojo* nefunguje stejně jako příklad *muy alto*. Protože u spojení *muy rojo* se touto intenzifikací nezvyšuje míra intenzity, jako tomu je u příkladu *muy alto*. Dále také popisují, že nemohou být stupňovány formy jako *maravilloso*, *extraordinario*, *fastuoso*, *infinito*, *espantoso*, *horrendo*, *magnífico* nebo *dulcísimo*, *agradabilísimo* nebo *óptimo*. Všechna tato slova už v sobě mají jistou

míru intenzity. Jedná se o tzv. elativy (Demonte, Bosque, 1999:174). Zda se tedy nedají tyto elativy pojit s dalšími intenzifikátory se pokusíme prokázat v praktické části naší diplomové práce a stanovíme hypotézu.

Autoři se dále zabývají různými kategoriemi přídavných jmen kvalitativních. Popisují například, že přídavná jména formy nemohou být stupňována, podobně jako bylo uváděno u barvy (*muy rojo*) (Demonte, Bosque, 1999:177). U kategorie přídavných jmen hodnotících uvádějí, že se jedná o jednu z nejvíce členěných kategorií s velkým počtem různých forem. V této skupině najdeme celou řadu přídavných jmen, která sama o sobě vyjadřují velkou míru vlastnosti. Autoři uvádějí řadu příkladů, z nichž vybereme jenom ty, které už mají velkou míru vlastnosti. Jsou to například *perfecto, excelente, maravilloso, horrible, horrendo, pésimo, espantoso, enano, gigantesco, radiante, descuajaringado, delicioso* nebo *tremendo* (Demonte, Bosque, 1999:179-182). Autoři se dále věnují možnému členění takto široké škály různých forem přídavných jmen hodnotících. Nejen u výše zmíněných výrazů, ale i u jiných výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti platí, že co se týká pozice, preferují být anteponovány. Je to především proto, že pokud jsou postponovány, ztrácejí jednak přirozenost a také zaujímají vždy poslední místo v celé sérii přídavných jmen (Demonte, Bosque, 1999:180). Takto se autoři vyjadřují ke kategorii přídavných jmen hodnotících.

Následující kategorie přídavných jmen je kategorie zabývající se lidskými schopnostmi a dispozicemi. Autoři opět uvádějí, že i zde v této kategorii se jedná o jednu z nejvíce rozšířených kategorií. Našli bychom zde celou řadu přídavných jmen, jejichž vlastnost je ve vyšší intenzitě. Autoři se jimi však nezabývají. Opakují už výše zmíněné *gigantesco* a *enano* a dále zmiňují slova jako *trabajador* a *gastador*, jejichž míru intenzity může vnímat zcela subjektivně (Demonte, Bosque, 1999:182). Na jejich četnost se zaměříme v praktické části této diplomové práce.

Autoři také zmiňují standardní stupňování přídavných jmen. Uvádějí tvoření těchto stupňů a u stupně třetího definují superlativ absolutní a superlativ relativní. Zmiňují existenci pravidelných tvarů a nepravidelných tvarů. Specifikují význam, jaký nabývá větné spojení, pokud se v něm nachází superlativ ať už absolutní nebo relativní.

2.2.2.2 Modifikátory přídavných jmen

V samotné kapitole „Los modificadores del adjetivo“ se autoři podrobně věnují samotným intenzifikátorům, které modifikují míru vlastnosti nejen přídavných jmen. Na začátku kapitoly specifikují, co jsou to adjektivní kvantifikátory a uvádějí jejich příklady. Jsou to adverbialní výrazy *mucho/muy, bastante, demasiado, harto, más, menos, algo, nada, poco, un poco, medio, un tanto, tan, cuán* (Demonte, Bosque, 1999:226). Vidíme, že seznam je seřazen od velikosti míry intenzity.³ Autoři uvádějí, že existují výjimky v ohebnosti těchto intenzifikátorů, které specifikují zahraniční autoři Lope Blanch a Madero z Mexika nebo H. Van Wijk z Hondurasu. Uvádějí příklady jako „*Se requieren bastantes buenos técnicos y Hay muchos puntos históricos bastantes vagos.*“ (tamtéž). Dříve se také používalo *algún tanto* nebo *dos tantos a seis tantos*, jak uvádějí autoři v poznámce od Martinella (1992).

Dále je vysvětlován možný způsob použití adjektivního kvantifikátoru *qué* a *cómo*, které se pojí s předložkou *de* v tomto případě. Autoři na příkladech jasně demonstrují rozdílné použití, pokud se jedná o rozkaz, ve kterém vidíme zvýraznění míry vlastnosti, a otázku.

„¡Qué grande es tu coche!

*¡Cómo de grande es tu coche!

*¿Qué grande es tu coche?

¿Cómo de grande es tu coche?“ (Demonte, Bosque, 1999:227)

Autoři (tamtéž) se také zabývají zvláštními výrazovými prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti a to pomocí podstatných jmen⁴. Uvádějí jako příklad *la mar de veces, la mar de contento, cantidad de libros, cantidad de guapo*. Vidíme zde zvětšení míry dané vlastnosti *contento, guapo*. Uvádějí však, že seznam těchto jevů je ve skutečnosti daleko širší právě ve Španělsku. Doplňují tak o další příklady *la tira de caro, tela de chungo etc.* Neopomněli ani hovorové výrazy *un rato (Es un rato caro)* nebo *de lo más (Resultado de lo más interesante)*. U intenzifikátoru *de lo más*, však existuje jistá dvojité konkordance, která je vidět na příkladu:

„Cartas de lo más extrañas.

³ Výčet těchto intenzifikátorů je podobný výčtu, který uvádí Francisco Matte Bon (1992) i L. G. Torrego (2003).

⁴ Podobně tak uvádí i L. G. Torrego (1997).

Cartas de lo más extraño.“ (tamtéž)

Vidíme tak rozdíl mezi prvním a druhým příkladem. V prvním případě se jedná o kvantifikátor, tedy jev pro nás příhodný, kdežto ve druhém případě se jedná o předložkové syntagma, které zároveň obsahuje nominální syntagma. Přídavné jméno *extraño* tak přichází do shody s jádrem *lo*. Autoři se dále zabývají tím, která přídavná jména se mohou pojit s těmito gradacími modifikátory a která nemohou. Tímto jevem jsme se zabývali v naší bakalářské práci, proto jej nebude podrobně specifikovat. Uvedeme však výjimky, které tato dogmata popírají. Autoři popisují, že existují relační adjektiva, která se chovají jinak než standardní relační adjektiva, a proto se někdy interpretují jako adjektiva kvalitativní. V praxi to znamená, že se mohou pojit s danými gradacími modifikátory. Jako příklady autoři uvádějí *muy francés, bastante literario, demasiado teatral*. Jako další výjimky uvádějí existenci *muy mío, bastante suyo* (Demonte, Bosque, 1999:228). Vidíme tak použití s přivlastňovacími zájmeny. Pro naši diplomovou práci je důležitá zmínka o použití těchto modifikátorů spolu s elativy. Autoři jsou jasně toho názoru, že elativy nepřipouští možnost pojit s těmito intenzifikátory a to z důvodu logického. Samotný elativ už sám o sobě vykazuje největší míru vlastnosti, proto je nemožné jeho míru vlastnosti zvýšit. Autoři tak na příkladech s *enorme, exhausto, extraordinario* nebo s příponami *-ísimo* ukazují nemožnost tohoto použití. Jako příklad uvádějí **muy altísimo* (tamtéž). Existují samozřejmě výjimky, jakož tomu bývá v jazycích. Autoři doplňují názor Leonarda Gómeze Torrege z publikace *Nuevo Manual de español correcto II*, který se těmito výjimkami zabýval podrobněji, a tak uvádějí, že nejen v hovorové aktuální španělštině, ale i ve španělštině klasické, můžeme najít použití, kdy se elativ pojí s intenzifikátorem.

Existuje tak vztah mezi morfologickou gradací a gradací syntaktickou. Ovšem existence dvou gradacních sufixů už je nemožná. Jako příklad je uváděn *muy pequeñito, bastante grandote* a *algo delgadocho*. Tyto výrazy mohou existovat. Ovšem nemohou už existovat výrazy jako **pequeñitísimo, *grandotísimo* a **delgaduchísimo*. Dále popisují nejasnou existenci výrazů s relačními adjektivy, která se stala kvalitativními. Tvrdí, že nepřipouští syntaktickou gradaci. A tak není jasné, zda existuje *musicalísimo, politiquísimo*. Výrazy jako *españolísimo* a *madrileñísimo* existují. Stejně tak existují i výrazy *muy musical* a *bastante político*. Není jasná existence výrazu *proximísimo, cercanísimo, anteriorísimo, sagasísimo, veracísimo, duchísimo, bisoñísimo* atd. V prvních třech případech se jedná o tzv. situační adjektiva, která standardně odmítají

přípony *-ísimo*, ale mohou existovat například s intenzifikátorem *muy*. U zbylé části výrazů se jedná o výrazy zastaralé, které také odmítají příponu *-ísimo*. Ale i zde může existovat gradace syntaktická jako například: *muy sagaz, bastante veraz, absolutamente ducho* apod. Dále je uváděno, že některé sufixy relačních přídavných jmen (*-ivo, -ero, -ista, -ario*) mohou zvyšovat svoji míru dané vlastnosti pomocí syntaktických kvantifikátorů, ale ne pomocí intenzifikačního sufixu *-ísimo*.

Další ne zcela prokázaná je neexistence výrazů *rosísima, violetísima, niñísimo, fierísima* a *cabeotísimo*. U těchto výrazů je uváděno, že mohou zvyšovat svoji míru vlastnosti pouze syntaktickou metodou. Může tak existovat například *muy rosa, bastante violeta, bastante fiera* nebo *algo cabezota*. Sufix *-ísimo* odmítají také přídavná jména, která končí na *-ío, -io, -eo, -ico, -ante, -iente*. Stejně tak odmítají intenzifikační příponu výrazy s negativním prefixem jako například: *incierto, abnormal, inusitado, apático, insípido, amorfo, inmaduro, inhumano, inseguro, inválido, insólito* (tamtéž). Nejen intenzifikační přípony, ale i celé intenzifikátory často odmítají výrazy často s negativním prefixem. Autoři demonstrují příklad:

“*Es {muy/poco/bastante} fiel.*,”

“*?? Es {muy/poco/bastante} infiel.*” (Demonte, Bosque, 1999:1092).

Můžeme tedy jasně vidět, že tato existence není zcela prokázaná, proto se zaměříme na výskyt těchto výrazů v praktické části této diplomové práce. Existují však výjimky, kdy tato přídavná jména vyjadřují skutečnou existenci negativní kvality. V těchto případech je takové tvoření možné. Jako příklady uvedeme: “*muy atípico, bastante inmoral, algo incierto, demasiado infiel.*” (Demonte, Bosque, 1999:1093).

Jako poslední zmínka je uváděna zmínka o nekompatibilitě jiných forem morfologické intenzifikace spolu se syntaktickou gradací a jako příklady jsou uváděny: **muy requetebueno* a **considerablemente superlisto* (Demonte, Bosque, 1999:228). Autoři tak s použitím seznamu od Leonarda Gómeze Torrege (2003) jasně popsali základní výjimky, které mohou existovat nejen v moderní hovorové španělštině. Tento seznam nám jasně dokazuje možnou existenci různých výjimek, na které se zaměříme v praktické části této diplomové práce.

Autoři se dále zabývají kapitolou, kde popisují použití kvantifikátorů a modifikátorů u komparačních stupňů přídavných jmen. V této kapitole zmíníme nemožnost použití **muy mejor, *mucho superior*, jak uvádějí autoři. Je však možné použít *mucho mejor*,

muy superior, mucho mayor a muy mayor. Superior není kvalitativní komparativní adjektivum, proto se může pojit s intenzifikátorem *muy*, kdežto u výrazu *mejor* tomu tak není (Demonte, Bosque, 1999:231). Existují výjimky, ovšem spíše významové. Vidíme tak, že autoři se jednotlivým prostředkům věnují podrobněji, než to mu bylo u Leonarda Gómeze Torrega (2003).

2.2.2.3 Jiné výrazové prostředky pro vyjádření největší míry vlastnosti

Dalšími výrazovými prostředky pro vyjádření té největší míry vlastnosti může být tzv. hodnotící přísudek. Autoři se této problematice věnují v kapitole *Características de los predicados valorativos*. V této kapitole se věnují těm přísudkům, které mají kromě jiného zabarvující nebo hodnotící efekt. Mohou tam poukazovat na ztrátu nebo nabytí jisté významové hodnoty. Často tak vznikají výrazy, které mají charakter urážející, tedy v negativním slova smyslu. Často se také objevují s neurčitým členem *un* nebo *una*. Nabývají tak většího důrazu na danou vlastnost. Ovšem tím důrazem vzniká větší intenzita dané vlastnosti, a proto tyto výrazy jsou výrazovými prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti. Jako příklady autoři uvádějí:

„¡Picapleitos! / * ¡Abogado!,

¡Chupatintas! / * ¡Oficinista!,

¡Matasanos! / * ¡Médico!,

¡Cretino! / * ¡Rubio!,

¡Animal! / * ¡Decente!“ (Demonte, Bosque, 1999:554).

Vidíme tak jasný rozdíl použití. Nebo uvádějí příklady:

„Eres {un sacamuelas/ *un dentista},

Es {una metomentodo/ * una abogada},

Somos {unos cobardes /*alcaldes},

Son {unos matsanos/ * unos médicos},

Eres {un listo/ *un inteligente},

Es {un caradara/ *un traductor}“ (Demonte, Bosque, 1999:554n).

Všechny tyto, i jiné hodnotící přísudky, se mohou objevit v celé řadě různých zvolacích větných výpovědí a mohou tak opět měnit míru intenzity dané vlastnosti. Jako příklady jsou uváděny:

„¡Si serás {animal, caradura, imbécil}!“,

¡{Vaya, Menudo} pedante, tu novio!,

¡Mira que eres {malpensado, torpe, tontorrón, sinvergüenza}!“ (tamtéž).

Mohou však existovat i jiné větné zvolací výpovědi, kde dochází k vyjádření velké míry intenzity dané vlastnosti. Například: ¡*Qué de cuadros venecianos has comprado!* Časté je také použití výrazu *cuánto* apod. (Demonte, Bosque, 1999:1057).

Jako další výrazové prostředky mohou být například *un montón, un poñado, un cerro* nebo *una pila*. U všech těchto slovních vyjádření dochází k určitému posunu míry vlastnosti (Demonte, Bosque, 1999:1050). I na tyto výjimečné výrazové prostředky se zaměříme v praktické části naší diplomové práce.

Autoři také zmiňují repetici jako možný způsob zvětšování určité míry vlastnosti. A jako příklad uvádějí: „El niño es guapo guapo.“ (Demonte, Bosque, 1999:5024).

V případech, jak autoři dále popisují, jako *actorzuelo, mujerzuela, picaronzuelo, ricachón, fortachón, actorazo, viejazo, poetastro, blandengue, flacucha, feúcha, gentuza, actorcito, tontaina, gradullón* nebo *mujerona*, se jedná o výrazové prostředky, které díky sufixu vyjadřují velkou míru dané vlastnosti (Demonte, Bosque, 1999:555). Všechny afixy, díky kterým dané slovo nabývá možnosti zvyšovat míru vlastnosti, by ale neměly být považovány za kvantifikátory, protože neovlivňují celou větu, ve které jsou, ale pouze samotné slovo – tedy jeho lexikální význam. Samotná kvantifikace, tak jako ji známe, je fenomén, který je definován v rámci věty. Proto by se měla rozlišovat kvantifikace větná a morfologická.

Autoři také poznamenávají, že stejný efekt, jako výše zmíněné výrazy mohou nabývat slova, která se budou pojít s hodnotícími, v některých případech silně hodnotícími, přídavnými jmény jako *condenado, maldito, jodido, falso, pobre, valiente* nebo prefixy jako například *medio, cuasi, semi* apod. Jak můžeme vidět, tak některá tato přídavná jména jsou silně zabarvena buď negativní, nebo pozitivní vlastností. Mohou tedy intenzivně zvyšovat míru dané vlastnosti (Demonte, Bosque, 1999:555). Jako větné příklady jsou zde uvedeny:

„El *(maldito) estructuralista de Ferdinand.“,

„El *(condenado) demócrata de Pepe.“,

„La *(medio) monja de Teresa.“ (tamtéž).

Autoři se dále zabývají prefixy, které mohou zvyšovat míru dané vlastnosti jak u přídavných jmen, tak u příslovcí. Prefixy zde zmiňují *re-*, *requete-*, *rede-*, *rete-*, *rerre-*, *recontra-*, *requetecontra-*, *archi-*, *extra-*, *super-*, *ultra-*, *hiper-*, *sub-*, *hipo-*, *semi-*, *medio-*, *poli-*, *multi-*, *pluri-*, *seudo-*, *paleo-*, *neo-*, *hemi-*, *macro-*, *micro-*, *mini-*, *maxi-*, *mega-*, *infra-*, *supra-*, *sobre-*. Jak můžeme vidět, v některých prefixech se autoři různých gramatik shodují, ovšem Gramática Descriptiva uvádí snad kompletní výčet. Některé prefixy uvádějí přesný počet daných jednotek, jiné pouze naznačují, že došlo k překonání pomyslné normální hranice dané vlastnosti. I zde může docházet k repetici. Autoři také uvádějí některé příklady: *rebueno*, *retebueno*, *redebueno*, *requetebueno*, *rerrebueno*, *requetecontrabueno*, *recontracansado*, *requetecontracansado*, *supermodesto*, *superrfina*, *archimaniática*, *sobrealimentado*, *ultraconservador* (Demonte, Bosque, 1999:556, 5001-5002, 5025).

Dále je v publikaci věnován prostor pro, řekli bychom, zajímavé výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti. Jedná se o výrazy jako například: „*fascista*, *estalinista*, *leninista*, *demócrata*, *castrista*, *comunista*, *maoista*“ atd. mohou v některých kulturách a v některých obdobích vyvolávat pocit z vyjádření velké míry dané vlastnosti. U těchto výrazů se jedná o subjektivní vnímání. Beze sporu však můžeme říci, že téměř vždy se jedná subjektivní pohled na míru intenzity nějaké vlastnosti. Výraz jako *comunista* nebo *maoista* může například na Kubě působit zcela běžným významem bez emotivní reakce, kdežto v jiném státě by mohl být tento výraz pochopen v jiné intenzitě dané vlastnosti (Demonte, Bosque, 1999:556).

Ovšem nejedná se pouze o tyto výrazy. Existuje celá řada jiných výrazových prostředků, které mohou v různých zemích vyvolávat jiný dojem z použití určité míry vlastnosti. Autoři se zabývají příklady jako: „¡Cipote, esta mujer!“ Toto použití je typické pro Colombii. Nebo například: „¡Churrasco, este fulano!“ Toto vyjádření je typické pro Argentinu (Demonte, Bosque, 1999:557).

Zajímavý je také příklad *Todo (el) hombre. / Toda (la) mujer* (Demonte, Bosque, 1999:1035).

Dále sem patří ale také adverbia tvořená pomocí přípony *-mente*, spolu s vlastními příslovci. Autoři jako příklady uvádějí *bien, mal, peor, claramente a rápidamente*. Jak vidíme, to je ta kategorie příslovcí, ve které budeme hledat výrazové prostředky pro zvětšení míry intenzity daných vlastnosti (Demonte, Bosque, 1999:707, 733).

Kromě tvoření příslovcí pomocí přípony *-mente*, u které autoři jasně zmiňují způsob tvoření včetně výjimek, kde tato přípona nemůže být součástí slova a nemůže tak vytvářet příslovce, ještě autoři zmiňují tvoření pomocí jiných sufixů. Může se tak, pro naši diplomovou práci, jednat o přípony, jejich připojením vznikají deminutivní tvary příslovcí. Tyto deminutivní tvary pak mohou mít jistou sílu ve změně intenzity vnímání dané vlastnosti. Stejně tak se mohou připojovat sufixy superlativní. Jejichž připojením nemůžeme pochybovat na zesílení významu celého příslovce. Jako příklady uvádějí *cerquita, despacito, prontito, bajito, rapidito, tardísimo, lejísimo, clarísimo, altísimo, clarísimamente, agilísimamente a libérrimamente*. Autoři také zmiňují geografické rozdíly⁶ a jednotlivé derivační varianty použití těchto příslovcí. Například *ahorítica* a *ahorita* (Bogotá), *casitico* a *lueguichicho* (Costa Rica a Chile), *reciencito* (Argentina) nebo například na Kanárských ostrovech se používají výrazy jako *acasito, áhi más allacito, allacito, ahorita, ahoritita, apenitas, apenititas, apeninitas, apenitititas, abajito, arribita, enfrentito* a *casito* (Demonte, Bosque, 1999:708).

Kvantifikátory a intenzifikátory by měly splňovat požadavky sémantické kompatibility. Například význam slova *infinito* (nebo *infinitamente*) to popírá. Nemůžeme tak použít například slovní spojení **muy infinitamente, {*muy/*poco} infinito* nebo *{*completamente/*razonablemente/*excesivamente} infinito*. Příslovce mohou tvořit větší míry intenzity vlastnosti pomocí intenzifikátorů nebo modifikátorů, jako například *tan* nebo *demasiado*. Autoři také zmiňují použití výrazu *bomba, fenómeno* jako jasné intenzifikátory a uvádějí příklady (*pasarlo bien bomba* (c.d.:714). Zmiňují i další hovorové výrazy jako je výraz *bomba*. Uvádějí například výraz *fatal*, ve významu *rematadamente mal*. Nebyl opomenut ani výraz *lo más ... posible*, kde může být jakékoliv příslovce nebo přídavné jméno a celý výraz zvyšuje míry intenzity vlastnosti. Co se týká příslovcí, tak jsou uvedeny příklady jako: „Es necesario colocarse *lo más paralelamente posible* a la pared.“ (c.d.:717, kurziva v originále). Adverbium *absolutamente*, podle autorů, se může pojít s podstatným jménem, které má určitou hodnotu a tuto hodnotu tak zdůraznit či zvýšit. Jako příklad je uváděn: “*No podemos*

⁶ Ani geografické rozdíly Leonardo Gómez Torrego (1997) neuváděl.

pedirle al ñino nada. Absolutamente nada.“ (c.d.:721, kurziva a podtržení v originále). Příslovce jako *grandemente*, *considerablemente* nebo *enormemente*, u kterých také může zaznamenat, že se jedná o jisté intenzifikační příslovce, nejsou příslovce kvantity, ale způsobu. Nicméně svoji funkci plní i tak, a proto je důležité se zaměřit i na tato příslovce.

Autoři se dále zabývají celou řadou dalších příslovcí, která primárně nemají tu funkci zvyšovat nebo snižovat míry intenzity vlastnosti. Ovšem můžeme zde najít určité příklady, které toto kritérium částečně nebo úplně splňují, a proto zde vypíšeme některé příklady. Příslovce frekvence mohou působit jako adverbia, která budou intenzifikačně sílit danou vlastnost. Mohou to být například *frecuentemente*, *excepcionalmente*. Může to také být příslovce *completamente*, *precisamente*, *exactamente* nebo *especialmente*, i když se může zdát, že tato příslovce zaměření nezvyšují míry vlastnosti. Jistou míru intenzity mají také příslovce času *siempre* a *nunca* (Demonte, Bosque, 1999:740-775).

Autoři se dále podrobně věnují intenzifikátorům. Specifikují, že intenzitou se rozumí kvalitativní nebo kvantitativní stupňování lexikálního významu daného příslovce, které je možno modifikovat. Autoři samotnou intenzifikaci příslovcí popisují sice až v této kapitole, nicméně intenzifikační příslovce a jejich dílčí výjimky zmiňují v průběhu celé publikace, proto jsme je zmiňovali výše. Kromě klasických, všeobecně známých, věci zmiňují, že kvantitativní příslovce jako například *muy*, *mucho*, *bien*, *tan*, *tanto*, *algo*, *bastante*, *demasiado* se nemohou pojit s intenzifikátorem *muy*. Není tak možné říci *(*muy) bien lejos*, *(*muy) algo tarde*, *(*muy) algo perezoso*, *(*muy) demasiado pronto*. Výraz *un poco* se dle autorů nepojí s žádným modifikátorem. A výrazy *poco*, *menos*, *más* se mohou pojit pouze s některými intenzifikátory. Uvádějí, že tyto výrazy se mohou pojit s *muy*, *tan*, *bastante*. Výraz *harto*, jak je dále uváděno, sám o sobě funguje jako intenzifikátor a tato skutečnost je demonstrována na příkladu *(problema) harto más difícil* nebo *(problema) harto dificultoso*. Výjimečná je existence výrazové spojení *muy mucho*. Tento jev existuje, není však zcela typický (c.d.:779). Je uváděno, že se jedná o venkovský archaismus, který se používal v Ecuadoru a Argentině. Všechny tyto výjimky a zmíněné teorie se pokusíme prokázat v praktické části této diplomové práce a stanovíme hypotézu. Autoři se dále podrobněji zabývají hodnotícími příslovci, která mají příponu *-mente*. Vyjmenovávají celou řadu těchto příslovcí. Jelikož už jsme některé příslovce zmínili, doplníme tak ty příslovce, které ještě zmíněny nebyly. Popisují, že jak v pozitivním stupni, tak v extrému negativního stupňování, tvoří tato

příslovce slovní spojení s externím intenzifikátorem. Mezi tato příslovce patří například: „*totalmente, plenamente, enteramente, verdaderamente, realmente, sensiblemente, considerablemente, extraordinariamente, fabulosamente, desmesuradamente, terriblemente, mortalmente, altamente, suficientemente, medianamente, ligeramente, relativamente, escasamente, discretamente a mínimamente.*“ (Demonte, Bosque, 1999:779). Autoři dále popisují zajímavost, že příslovce *perfectamente* funguje jako intenzifikátor právě ve spojení se slovesem *saber*. Uvádějí příklad: „*Sabe perfectamente que debo salir.*“ (tamtéž).

2.2.3 Nueva gramática de la lengua española

Další publikace, které se budeme věnovat je Nová španělská gramatika (Nueva gramática de la lengua española). Tento obsáhlý gramatický manuál vyšel v roce 2010 a spolupracovalo na něm mnoho nejen španělských lingvistů, ale i celá řada lingvistů z Jižní Ameriky. Tudíž nám nabízí zcela ojedinělý pohled na námi analyzovanou problematiku. Pokusíme se tak hodnotit jiné pohledy na výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti, které ostatní autoři nezmínili, a na jejich reálný výskyt se zaměřit v praktické části této diplomové práce. Gramatika se snaží na španělský jazyk nahlížet ze dvou hlavních lingvistických pohledů a to jako na jazyk diachronní a synchronní, podle těchto pohledů ho pak analyzovat. V rámci analyzování výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti se standardně zaměříme na přídavná jména, na příslovce a poté na jiné kvantifikátory nebo intenzifikátory, které také svým použitím mohou silně ovlivňovat míru vlastnosti slova, se kterým se pojí.

2.2.3.1 Nominální derivace

V této kapitole se autoři zabývají nominální derivací. My se pokusíme vybrat jen ty podkapitoly, které souvisejí se zvětšováním míry vlastnosti. Autoři se věnují celé řadě sufixů a prefixů, které derivují podstatná jména. Mezi sufixy, které mohou zvyšovat míru vlastnosti, patří: *-ón, -nte, -ado, -ido, -ada, -azo, -dera, -ura, -era, -ía, -ería, -ia, -ncia, -ismo, -dor, -dora, -or, -ora, -ero* nebo například *-ista*. Jak můžeme vidět, sufixů, které mohou zvětšovat nebo zvyšovat vlastnost podstatných jmen na úroveň nejvyšší, je celá řada.⁷ Často také záleží na subjektivním pohledu a postoji mluvčího, který takto derivované podstatné jméno použije. Existují i deminutivní/ augmentativní sufixy, tedy

⁷ Tolik sufixů ostatní analyzovaní autoři nezmiňovali.

sufixy, které daný význam podstatného jména zdrobí nebo naopak. Mohou to být sufixy *-ito, -illo, -ín, -ico, -ica, -itico, -itica, -ingo, -inga, -ita, -illa, -iño, -iña, -ejo, -ón, -eja, -ete, -eta, -azo, -aza, -ote, -ota, -ino, -ina, -ona, -ote*. Autoři však uvádějí, že sufixy *-ito, -ita* se převážně používají ve Španělsku, kdežto v Latinské Americe se více používají sufixy *-ejo, -eja*. Ještě blíže specifikují, že například sufix *-ingo, -inga* se nejvíce používá v Bolívii. Sufix *-ico, -ica* zase najde největší použití v oblasti Karibské. Autoři však uvádějí některé zajímavé příklady jako například: *chupada, conversada, patada, tontada, bobada, pendejada, española, una mexicanada, una gringada, morrón, zapatazo, tontín, sillín, grandote, hombrón, guapete, verdadita, casita, muchachote, librin, peliculón, viejito, calentito, baboso, ruidoso, maletín, rojizo, negrusco, jefecito, fuertecita, suavcito, problemín, madrecita, patadón, simplón, bajón, empujón, problemón, jefazo, brutote, feote, sosote, islote, capote, dedazo, verdos, mujerona* nebo například *mamadera* a *gozadera*. Oba tyto poslední výrazy jsou výrazy latinsko-americké. Slovo *mamadera* znamená „fuerte borrachera“ a *gozadera* znamená „goce intenso“. Jako další příklady můžeme uvést: *lejura* (výraz používaný v Kolumbii), *altor, dulzor, grosor, esperor, flojera, canibalismo, cretinismo, trabajador, ignorante*, atd. Také autoři neopomenuli zmínit deminutiva z tzv. kvantifikátorů. Uvádějí tak příklady *nadita, poquito, tantito, tantico, todito*. S těmito deminutivními kvantifikátory jsme se doposud nesetkali. Vidíme tak, že ne všechny příklady musí vždy nutně znamenat zvětšení či zvýšení nejvyšší či největší míry vlastnosti. Existuje samozřejmě celá řada dalších nejen sufixů, ale i prefixů, které mohou zvyšovat míru intenzit působení⁸ (Nueva gramática de la lengua española, 2010:108-132, 162-171, kurziva v originále).

2.2.3.2 Derivace adjektiv a adverbíí

Stejně jako v kapitole nominální derivace, kde se autoři zabývali derivací podstatných jmen, tak v kapitole derivace adjektiv a adverbíí se autoři zabývají derivací přídavných jmen a derivací příslovcí. My se opět pokusíme vybrat jen ty příklady, které souvisejí se zvyšováním míry intenzity vlastnosti. Autoři standardně, v rámci popisování základních charakteristik a funkčnosti adjektiv, člení adjektiva na adjektiva kvalitativní a relační. Zmiňují také podrobně, jak dochází k tvoření příslovcí, a popisují pomocí příkladů různé varianty. Neopomenuli sufixy a prefixy jako jeden z důležitých

⁸ Leonardo Gómez Torrego (1997) ani jiní autoři takovýto výčet intenzifikační fixů neuvádějí.

derivačních prvků při tvoření jak přídavných jmen, tak příslovčí. Jako jedny z nejdůležitějších sufixů, které zvyšují míru vlastnosti přídavných jmen a s jistými morfologickými změnami i příslovčí, jsou sufix *-ísimo*, *-ísima*, *-érrimo*, *-érrima*. Těmito sufixy tak vznikají, podle Nueva gramática de la lengua española (2010:872) superlativy absolutní nebo také elativy či přídavná jména v extrémním stupni. Superlativy absolutní mohou vznikat i z přídavných jmen jako *primero*, *último*, *mismo*, a i z některých kvantifikátorů jako například *mucho*, *poco*, *cuanto*, *tanto*, či příslovce *temprano*, *tarde*, *pronto*, *despacio*, *deprisa*. Existují výjimky jako *brevísimamente*, *malísimamente* nebo *rarísimamente*, které tvoří superlativ absolutní a končí na *-mente*. Nová španělská gramatika uvádí celý výpis absolutních superlativů přídavných jmen, které jsou už zastaralé, nepoužívají se nebo jsou knižní.⁹ Velkou výhodou ovšem je, podobně jako u publikace Gramática Descriptiva, že autoři zde často uvádějí geografický rozdíl u použitelnosti některých přídavných jmen (c.d.:137).

Přidáním přípony *-císimo* nebo *-císima* vzniká další způsob, jak vytvořit superlativ absolutní. Přípony se přidávají za přídavná jména končící na *-n*, *-dor* nebo *-or*. Jako příklady jsou uvedeny *mayorcísimo*, *trabajadorcísimo*. U přídavných jmen končících na *-s*, *-z* nebo končí na samohlásku, se superlativ netvoří pomocí *-císimo/-císima*, ale *-ísimo/-ísima*. Jako příklad jsou uvedeny *dulce*, *tenaz*, *eficaz*. S tímto pohledem jsme se nesetkali u předešlých autorů.

Existují i výjimky jako *sapientísimo* ze slovního základu *sabio*, *antiquísima* ze slova *antigua*, místo nedoporučovaného výrazu *antigüísima*, *frigidísimo* z *frío*, *fidelísima* (*fiel*), *crudelísima* (*cruel*). Autoři také zmiňují přídavná jména, která končí na koncovku *-ble* (*agradable*). Tato přídavná jména vykazují koncovou změnu na *-bil-* jako například *agradable* – *agradabilísimo* (c.d.:137n).

Jen těžko najdeme intenzifikační sufix *-ísimo/a* u slov zakončených na *-uo* nebo *-ío* jako například *sombrío*, *tardío*. Pokud existuje, často to jsou přídavná jména v negativním smyslu. Například přídavná jména *anormal*, *inapropiada*, *inútil*. Další přídavná jména, která netvoří takto absolutní superlativ, jsou adjektiva zakončená na *-nte* nebo *-ble* (*abarcable*, *lavable*, etc.). Nenalezneme tedy slova **lavabilísimo*, **insinuantísimo*, ale *amabilísimo*, *importantísimo* existují a adjektivum v základním tvaru je *amable*, *importante* (c.d.:138).

⁹ L. G. Torrego (2003) také uvádí, že existují některé absolutní superlativy, které se už v moderní španělštině nepoužívají.

To, že přídavná jména relační nestupňují svoji míru vlastnosti a netvoří tak superlativ absolutní, už bylo řečeno u jiných autorů. Pokud se ovšem chovají jako přídavná jména kvalitativní, tak už mohou pomocí přípony *-ísimo*, *-ísima*, vytvářet superlativy absolutní. Například „*una costumbre mexicanísima*“ nebo „*un monarca cristianísimo*“ (c.d.:138).¹⁰

V Nové španělské gramatice (tamtéž) je dále popisováno, že superlativů absolutních utvořených z podstatných jmen je málo. Jsou to podstatná jména jako *campeonísimo*, *generalísimo*, *cuñadísimo*, *nietísima*, *vecinísimo*.

Dalšími sufixy jsou sufixy *-érrimo* a *-érrima*. Tyto sufixy se pojí s přídavnými jmény, které mají v poslední slabice souhlásku *-r*. Tato přídavná jména, pokud chtějí vytvořit superlativ absolutní, tak přijímají místo přípony *-ísimo* nebo *-ísima* příponu *-érrimo* nebo *-érrima*, stejně jako to uváděli předešní analyzovaní autoři. Jako příklady jsou uváděny *celebérrimo*, *misérrimo*, *libérrima*, *nigérrimo*, *paupérrimo* (ze slova *pobre*). Je běžný i výskyt škola *pobrisimo*. Není však uvedeno, zda se tyto tvary superlativů používají či nikoliv. Jako zvláštní výjimkou je přídavné jméno *padrisimo*. Toto přídavné jméno, zcela jasně derivované ze slova *padre*, znamená něco zcela mimořádného až podivného v Mexiku a v Jižní Americe (tamtéž). Co se týká četnosti sufixu *-érrimo/a*, stanovíme hypotézu.

Kromě intenzifikačních sufixů *-ísimo/a* a *-érrimo/a*, které bezpochyby zvyšují míru vlastnosti, existuje i celá řada dalších sufixů, které v některých případech také mohou zmíněnou míru zvyšovat. Uvádíme obsáhlý výčet, se kterým jsme se u jiných autorů nesetkali: *-ento*, *-enta*, *-iento*, *-ienta*, *-lento*, *-lenta*, *-liento*, *-lienta*, *-udo*, *-uda*, *-ón*, *-ona*, *-odie*, *-esco*, *-esca*, *-il*, *-izo*, *-uno* nebo například *-una*.

Jako příklady některých výrazů autoři uvádějí: *polvorienta*, *hambriento*, *somnoliento*, *flacuchento*, *barbudo*, *bigotudo*, *cabelludo*, *cogotuda*, *dientuda*, *hocicudo*, *huesuda*, *jetudo*, *juanetuda*, *lanudo*, *melenuda*, *mofletuda*, *morrudo*, *nalgudo*, *narigudo*, *orejudo*, *panzuda*, *patilludo*, *patudo*, *peluda*, *picudo*, *tripudo*, *trompudo*, *zancuda*, *cabezón*, *zumbón* atd.

U derivace příslovcí autoři popisují tvoření pomocí přípony *-mente*. Autoři se skoro vždy shodují, že se tato příslovce tvoří od přídavného jména v ženském rodě. Ovšem v Nové španělské gramatice je toto téma daleko více prohloubeno a problematika je tak

¹⁰ Stejně příklady uvádí i Leonardo Gómez Torrego (2003).

vysvětlena z několika perspektiv. Jsou uváděny různé příklady a zmiňovány celé řady přídavných jmen, která nepřipouští tvoření příslovci pomocí přípony *-mente*. U přídavných jmen, vyjadřujících velikost jako *largo* nebo *enorme*, lze vytvořit příslovce, jen pokud se jedná o básnické figury. Autoři také uvádějí, že mnoho přídavných jmen, která se pojí se slovesem *estar* nebo vyjadřují vnitřní vlastnosti či charakteristiky, tak netvoří příslovce připojením sufixu *-mente*. Autoři také uvádějí příklady jako *borracho*, *enfermo* apod. Doplnují jiné příklady přídavných jmen, která netvoří příslovce pomocí přípony *-mente* (c.d.:149-150).

V publikaci je také věnován prosto prefixaci. Autoři zmiňují celou řadu prefixů, které mohou ovlivnit jak přídavná jména, tak příslovce a zvyšovat tak míru vlastnosti. Stále se jedná o derivaci ať už adjektiv nebo adverbii, ale autoři tuto kapitolu osamostatnili. Nemusí se však vždy nutně jednat pouze o přídavná jména nebo o příslovce. Tyto prefixy mohou stejnou silou působit i na jiné slovní druhy. Prefixy jsou v této publikaci rozděleny do 7 tříd. Z těchto 7 tříd nás bude nejvíce zajímat třída *Espaciales*, *Cuantificativos* a *Gradativos*. Objevují se zde prefixy jako: *extra-*, *re-*, *retro-*, *super-*, *sobre-*, *multi-*, *pluri-*, *archi-*, *cuasi-*, *hiper-*, *infra-*, *semi-*, *sub-*, *poli-*, *vice-*. Autoři pak dále zmiňují další prefixy, které zvyšují míru vlastnosti, jsou to například: *bre-*, *supra-*, *so-*, *son-*, *mono-*, *bi-*, *uno-*, *uni-*, *tri-*, *biz-*, *bis-*, *hexa-*, *penta-*, *hepta-*, *enea-*, *deca-*, *dodeca-*, *kilo-*, *tera-*, *giga-*, *micro-*, *mili-*, *nano-*, *hemi-*, *hipo-*, *entre-*. Vidíme tak, že některé prefixy zvyšují míru vlastnosti v pozitivním směru tedy kladném (+) a jiné ve směru opačném, tedy negativním/ záporném (-). Prefixy pozitivní jsou *supra-*, *hiper-*, *sobre-* a prefixy negativní mohou být *sub-*, *so-*, *hipo-*, atd. Jako slovní příklady jsou v publikaci uváděny: *sobrenatural*, *supertonto*, *superbonito*, *semiborracho*, *semidrogado*, *multifocal*, *pluridimensional*, *plurinacional*. Autoři se poměrně hodně zabývají prefixem *super-*. Zmiňují, že se jedná o moderní variantu zastaralého prefixu *sobre-*. Prefix *super-* se může pojit jak s přídavnými jmény, tak s příslovci a podstatnými jmény. Do jisté míry také popisují prefixy *re-* a *rete-*. Tvrdí, že tyto prefixy intenzifikují danou vlastnost slova, se kterým se pojí. Dále velkou mírou intenzity působí prefix *ultra-*. Doplnují také, že jistou intenzitu mohou vyvolat i prefixy *neo-*, *seudo-*, *paleo-*, atd.¹¹ (c.d.:171-1589).

¹¹ Ve výčtu prefixů se autoři publikace *Nueva gramática de la lengua española* (2010) shodují s autory publikace *Gramática Descriptiva* (1999).

2.2.3.3 Stupňování přídavných jmen

V kapitole přídavných jmen se autoři zabývají stupňováním a vyjádřováním velké až největší možné míry vlastnosti. Uvádějí, že obecně existují přídavná jména, která se dají intenzifikovat a přídavná jména, které se intenzifikovat nedají. Uvádějí, že přídavná jména se mohou pojít s příslovci jako *muy*, *poco*, *bastante*, *harto*, *demasiado*, *sumamente*, *asombrosamente*, *qué* etc., a mohou tak tvořit superlativní vyjádření.¹² Uvádí například „*muy interesante*“ (Nueva gramática de la lengua española, 2010:239). Tyto intenzifikátory dáváme vždy před dané například přídavné jméno. Existují však i postponované intenzifikátory. Jak autoři uvádějí, jejich výskyt je méně četný. Jsou to například: *simpático de veras*, *travieso en extremo*, *asombroso al máximo*, *divertido hasta decir basta* (c.d.:259, podtržený text v originále).

Autoři také popisují, že změnit míru vlastnosti můžeme i morfologickou změnou a uvádějí příklady: *pequeñito*, *calentito*, *grandecito*, *bonachón*, *delicaducha*, etc. Nebo také můžeme zvyšovat stupeň míry vlastnosti reduplikací slov (přídavných jmen nebo příslovci) (c.d.:239n). V publikaci jsou také popisovány případy, kdy intenzifikační příslovce *completamente*, *enteramente*, *totalmente*, *absolutamente* a podobné ne vždy musí nutně zvyšovat míru vlastnosti daného přídavného jména, se kterým se pojí. Toto už předešlí autoři neuváděli. Existují tak případy jako například: „*El edificio de apartamentos está absolutamente vendido.*“ Tato věta neinformuje o situaci, že by každý apartmán byl vyprodán v maximální možné míře, ale že v celé budově byly všechny apartmány vyprodány (tamtéž).

V této kapitole se také autoři zabývají elativy. Tedy slovy, která významově obsahují největší možnou míru vlastnosti. Zmiňují celou řadu slov, které považují za elativy: „*brutal*, *delicioso*, *enorme*, *espantoso*, *excelente*, *extraordinario*, *abominable*, *atroz*, *colosal*, *espléndido*, *excelso*, *eximio*, *exquisito*, *fabuloso*, *fundamental*, *gélido*, *helado*, *horroroso*, *increíble*, *ínfimo*, *inmaculado*, *insignificante*, *magnífico*, *maravilloso*, *máximo*, *mínimo*, *monstruoso*, *perverso*, *precioso*, *sensacional*, *supremo*, *terrible*, *tórrido*, *tremendo.*“ Spoustu těchto elativů mohou tvořit také adverbia pomocí sufixu –*mente* (*tremendamente*) (c.d.:241, 259).¹³

Zmíněnou podskupinou, které jsme se věnovali i v bakalářské práci, jsou tzv. „*adjetivos RESTRINGIDOS LÉXICAMENTE*“ Jedná se o spojení dvou přídavných

¹² Stejně tak uvádí L. G. Torrego (2003) nebo Violeta Demonte Barreto (1999).

¹³ Takto široký výčet elativních tvarů jiní analyzovaní autoři neuvádí.

jmen, jejímž spojením dojde ke zvýšení intenzity. Například: „*calor sofocante, condiciones leoninas, craso error, cuestión capital, deseo ferviente, diferencia abismal, error garrafal, fe ciega, frío polar, hambre canina, ignorancia supina, miedo cerval, momento crucial, negativa rotunda, odio visceral, pingües beneficios, precio astronómico.*“ (c.d.:241).

Autoři uvádějí, že logicky se tyto elativy nemohou pojit s intenzifikačními příslovci. Neexistuje tak slovní spojení *poco excelente, muy excelente*. Avšak se zvolacím příslovcem *qué* se už pojit mohou (tamtéž). Autoři se také staví skepticky k existenci příklady *muy maravilloso*.¹⁴

Publikace Nueva gramática de la lengua española se také zabývá kvantifikátory stejně jako v Gramática Descriptiva. Věnují se především *cada, más, menos, algo, nada, alguien, nadie, muy, tan, cuan, cuán, alguna, ninguna* nebo například kvantifikátor *todo*, který je, řekli bychom, funkčně nejvýznamnější, protože se jedná o tzv. silný kvantifikátor. Do této kategorie patří ještě kvantifikátory *cada* a *ambos*. Na jeho praktické použití se zaměříme v praktické části této diplomové práce a stanovíme hypotézu ohledně silného kvantifikátoru *todo*. Autoři tyto kvantifikátory popisují podrobně, my se jimi blíže v této diplomové práci věnovat nebudeme. Základní z nich jsou již popsány (c.d.:374).

2.2.3.4 Příslovce

Další, čím se budeme v publikaci věnovat, jsou příslovce. Autoři se této problematice věnují téměř na 30 stranách. My se opět pokusíme vybrat jen kapitoly a podkapitoly, které by mohly být přínosem pro naše téma. Jako příklady intenzifikačních příslovcí, které zvyšují míru vlastnosti daných přídavných jmen, se kterým se pojí, jsou v publikaci uváděny: „*demasiado, mucho, muy, harto, más, menos, nada, poco, un poco, suficiente, tan(to), bien, regular, sobremanera, considerablemente, extraordinariamente, extremadamente, increíblemente, francamente, notablemente, sumamente etc.*“¹⁵ (c.d.:579-580).

Mnoho těchto příslovcí není možné spojovat s přídavnými jmény nebo s jinými příslovci, které také vyjadřují velkou až největší míru vlastnosti. Ovšem i zde existují

¹⁴ Leonardo Gómez Torrego (2003) ale spojení *muy maravilloso* připouští.

¹⁵ Podobný výčet jsme uváděli v publikaci Gramática Descriptiva (1999).

výjimky. Například: „*me las vi francamente muy mal* (Boadella, Memorias)“ (c.d.:580, kurziva, podtržení v originále).

Další, co autoři uvádějí, jsou různé slovní obraty s příslovci, která také zvyšují míru intenzity působící na danou vlastnost. Jako příklady uvádějí: „*a espuestas, a manta, a mares, a más no poder, a todo pulmón, de caerse muerto, de chuparse los dedos, de ensueño, de locura, de maravilla, de película, de quitar el hipo, de rechupete, de todas todas, de todo punto, de verdad etc.*“ (c.d.:580).

V publikaci je také dostatečně prostoru věnováno příslovcím způsobu. Jsou zde zmíněna příslovce jako *bien, mal, peor, mejor, regular*. Samozřejmě sem patří další nespočet příslovcí, která vznikla z přídavných jmen právě díky sufixu *-mente*. Autoři uvádějí příklad: *La vi estupendamente* (c.d.:590, podtržení v originále).

2.2.3.5 Konstrukce superlativů

V kapitole konstrukce superlativů se autoři zabývají samotným tvořením větných výpovědí superlativního významu. Popisují tak, že v této konstrukci existují tři základní prvky. První prvek je prvek nazýván „el primer término“. Jedná se o podstatu (hmotná či nehmotná věc, osoba nebo zvíře), o které se hovoří. Druhým prvkem, „grupo cuantificativo“ se označuje směr působení intenzity. Obecně se skládá z *más* nebo *menos*. Máme tedy dva použitelné směry a to směr buď kladný nebo záporný. A třetím prvkem, tedy prvkem posledním, je „complemento restrictivo o coda superlativa“. Tento prvek označuje množinu všech daných relevantních podstat, ve kterých má daná vlastnost své působení. Může se tak jednat například o prostředí místa nebo času, ale samozřejmě i jiných prvků. Jedná se o to, že samotný superlativ by ztrácel svoji logiku, kdyby mu nebylo přisouzené potřebné „prostředí“. Jako příklady autoři uvádějí:

„*el mejor libro de estos veinte, la peor película del certamen, el automóvil más veloz que yo haya visto.*“

Na příkladech je vidět vysvětlení této myšlenky. Autoři ovšem ne zcela vždycky dodají ono relevantní působení. Může existovat například věta: „On je ten nejlepší kluk.“, aniž bychom dodali „ze všech kluků co známe“.

Autoři dále uvádějí, že kvantifikátory *más* a *menos* nepřipouští spojení s elativy *óptimo* a *pésimo*. Naopak ale připouští spojení s elativy *mínimo* a *ínfimo* (c.d.:871-875, podtržení v originále).

2.2.4 Srovnání gramatik F. M. Bona, A. E. Lloracha a L. G. Torrega

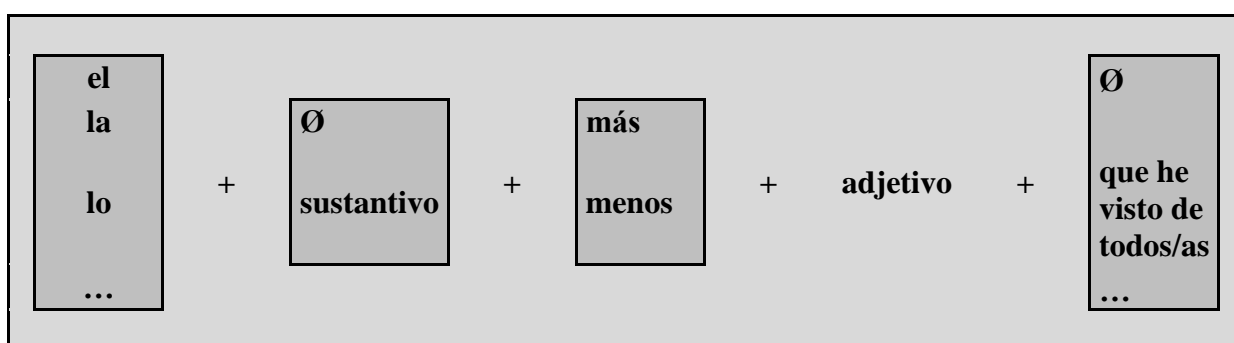
V dosavadní části této diplomové práce jsme se zaměřili na tři důležité relevantní gramatiky, které jsme detailně popsali, resp. jsme popsali jejich pohled na výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti. Tyto gramatiky mezi sebou porovnávat nebudeme, protože uvádějí téměř vyčerpávající výčet různých možností, jak vyjádřit velkou míru vlastnosti. Nyní se zaměříme na gramatiky zcela rozhodně méně obsáhlého charakteru. Zaměříme se na gramatiku Gramática de la Lengua Española (1999) od Emilia Alarcese Lloracha, na gramatiku Gramática comunicativa del español (1992) od autora Francisca Matte Bona a jako poslední se zaměříme na gramatiku Nuevo Manual de español correcto II (2003) od autora Leonarda Gómeze Torrega. V teoretické části už analyzujeme jednu gramatiku od Leonarda Gómeze Torrega a to Gramática didáctica del español vydanou v roce 1997. Gramatika Nuevo Manual de español correcto II je vydaná v roce 2003, pokusíme se tak najít některé rozdíly, které tyto roky přinesly. Nebudeme tyto gramatiky popisovat stejným způsobem, jako jsme to dělali v bakalářské práci, ale pokusíme se pouze doplnit tři popsané relevantní gramatiky právě o výjimky, příklady, zvláštnosti, úvahy apod., které tyto menší gramatiky nabízejí. Vybrali jsme právě tyto publikace z několika důvodů. Hlavní důvod je jejich praktické zaměření, které se projevuje na příkladech. Nejlépe je to vidět u Francisca Matte Bona, proto se také nejvíce zaměříme na jeho praktické příklady. Budeme vycházet z přehledné tabulky, ve které jsou data z naší bakalářské práce.

		Francisco Matte Bon	Emilio Alarcos Llorach	Leonardo Gómez Torrego
superlativ relativní		ano; uvedl příklady, tvoření	ano; obecně	ano; uvedl použití, rozdíly
superlativ absolutní		ano; autor uvádí, že neslouží k porovnávání	ano	ano
-ísimo/a	-použitelnost	ano	ne	ano
	-zastaralé výrazy	ano	ne	ano; uvedl mnoho příkladů
	-výjimky	ano; uvedl pouze nepravidelné tvary + příklady	ano	ano; uvedl mnoho příkladů včetně mnoho výjimek
	-tvoření	ano; pouze základ	ano	ano
-érrimo/a	-použitelnost	ne	ano; spíše uvedl nepoužitelnost	ano
	-zastaralé výrazy	ne	ne	ano
	-výjimky	ne	ne	ano
	-tvoření	ne	ano	ano
jiné prefixy		ne	ne	ano
jiné sufixy		ano	ano	ano
	obecně - pozice, vlastnosti, množné číslo	ano; velmi málo	ano; velmi obecně	ano; velmi důkladně
přídavná jména	přídavná jména relační	ne	ne	ano; uvádí výjimky
	přídavná jména kvalitativní	ano	ano	ano
	óptimo, pésimo, maximo, mínimo	ano; pouze dva z nich	ano; zmiňuje výjimky	ano
příslovce	obecně - pozice, vlastnosti, množné číslo	ano; uvedl obecně + dělení příslovčí	ano	ano; velmi detailně popisuje
	muy	ano; porovnal s sufixem -ísimo/a	ano; neuvádí příklady	ano; porovnává s příponou -ísimo/a, uvádí porovnání
	tan/tanto	ano; porovnává s příslovcem muy, vysvětluje použití	ano	ano
	přípony -mente	ano; uvádí příklady	ano; uvedl přízvuk, ženský rod, další výjimky	ano
	jiné operátory/intenzifikátory	ano; komplexně vyjádřuje v tabulce, uvedl příklady, popsal tvoření, použití, výjimky, kombinace	ne	ano
Jiné výrazové prostředky pro vyjádření vysoké míry vlastnosti		ano	ne	ne

Obrázek 2 – Tabulka srovnání F. M. Bona, E. A. Lloracha a L. G. Torrega, Zdroj: Bolech (2011: 43-44)

Tabulka na obrázku 2 nám demonstruje základní rozdíly, v čem se dané gramatiky liší. Nyní se blíže na jednotlivé rozdíly podíváme a pokusíme se tak doplnit Novou španělskou gramatiku, Deskriptivní gramatiku a velkou popisnou gramatiku od Leonarda Gómeze Torrega, které jsme popisovali v úvodní části této kapitoly. V tabulce můžeme vidět, že pohledy jednotlivých autorů na danou problematiku jsou podobné. Liší se snad jen v maličkostech či ve výčtu uvedených příkladů. Často se setkáme i se stejnými příklady. Nyní vezmeme jednotlivé prvky a pokusíme se demonstrovat rozdílné či stejné pohledy, které autoři nabízejí. V této kapitole tak budeme na problematiku nahlížet jak analyticky, tak z pohledu komparativního. Některé prvky budeme analyzovat jednotlivě, jiné pro lepší přehlednost seskupíme dohromady.

Prvním prvkem, kterému se budeme věnovat, je superlativ relativní. Jak můžeme vidět, superlativem relativním se zabývají všichni autoři. Nejvíce se superlativu relativnímu věnoval Leonardo Gómez Torrego. Francisco Matte Bon uvádí praktickou pomocnou tabulku, která nám ukazuje tvoření superlativu relativního.

Obrázek 3 – Schéma tvoření superlativu relativního, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:98)

A následně také uvádí příklady: „El es más delgado de la clase.“ nebo „El es la persona menos ambiciosa que he conocido en mi vida.“ (Matte Bon, 1992:98).

Dalším zkoumaným prvkem je superlativ absolutní. I zde se autoři na jeho existenci a tvoření shodují. Francisco Matte Bon však uvádí, že tento superlativ neslouží k porovnávání, čímž je v rozporu s Novou španělskou gramatikou, která tvrdí opak. Pohled Nové španělské gramatiky jsme popisovali výše. Klasické příklady, které autoři uvádějí, jsou: *amabilísimo, antiqúísimo, bonísimo, celebérrimo, fidelísimo, fortísimo, novísimo, sapientísimo*. Také uvádějí tvary, o jejichž četnosti použití jsi nejsou tak jistí. Jsou to tvary superlativů *bueno, fuerte, nuevo* (*buenísimo, fuertísimo, nuevísimo*). (Matte Bon, 1992:80). E. Alarcos Llorach (1999:104) dokonce přidává ještě tvar od

slova *amigo* a to *amicísimo* nebo *amiguísimo*. A také zmiňuje výjimku *cursilísimo*. Vysvětluje, kde se vzalo „l“ a uvádí superlativy *jovencísimo* a *burloncísimo*. L. Gómez Torrego (2003:169n) uvádí celou řadu příkladů superlativů tvořených sufixem *-ísimo* a srovnává je s použitím intenzifikátoru *muy*. Autor tvrdí, že sufix *-ísimo* je významovým ekvivalentem intenzifikátoru *muy*. Stejně tak tuto myšlenku připouští i Francisco Matte Bon. Tedy, že mají stejnou váhu působení na danou vlastnost přídavného jména nebo příslovce. Uvádí některé výjimky, kdy nelze použít intenzifikátor *muy* a lze použít sufixy *-ísimo/a* (Gómez Torrego, 2003:186-187):

„*Mismo* —→ *mismísimo* **muy mismo*“
 „*Primero* —→ *primerísimo* **muy primero*“
 „*Último* —→ *ultimísimo* **muy último*“

Autor také připouští existence tvarů *españolísimo* a *malagueñísimo*. Akceptuje existenci například tvaru *educadísimo/a*. Na druhou stranu L. G. Torrego nepřipouští existenci tvarů: **maleducadísima*, **impotentísimo*, **anormalísimo*, **retrísimo*, **constatntísimo*, **duchísimo*, **guaperísimo*, **equivoquísimo*, **baladísimo*, **vacíísimo*, **machísimo*, **posibilísimo*, **diplomatiquísima*, **aleatorísimo*, **pueblerinísimo*, **andarinísimo*, **intensivísimo*, **optimistísima*, **pesquerísimo* (c.d.:186-197). Ne se všemi tvary jsme se setkali u předešlých gramatik.

L. G. Torrego uvádí nejvíce příkladů u superlativů tvořených pomocí sufixů *-ísimo/a* nebo *-érrimo/a*. Uvádí také jejich použitelnost, zastaralé výrazy, výjimky a také se zabývá jejich tvořením a smyslem použití.

Dalším prvkem, kterým se budeme zabývat, jsou prefixy. Jedná se tak o prefixy přídavných jmen, příslovcí či jiných slovních druhů, jejichž spojením se slovem, ke kterému náleží, vznikne výraz, který určitou silou ovlivňuje míru působení na danou vlastnost. Toto derivační tvoření už někteří autoři u přídavných jmen nebo příslovcí, jako možný způsob tvoření výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti, nezmiňují. Například Francisco Matte Bon k této tematice nezaujímá žádný pohled. Ve své gramatice zmiňuje paradoxně použití intenzifikátoru *súper*, což jiní autoři trochu postrádají, ale prefix *super-* už nezmiňuje. Nenalezli jsme ani prefixy *hiper-*, *extra-*, *archi-*, *re-*, *rete-*, *requete-* apod. Stejně tomu je i u E. A. Lloracha. Jediný kdo se k této problematice vyjadřuje je L. G. Torrego. Autor tyto prefixy nazývá „*adjetivos prefijados*“ a uvádí, že se jedná o prefixy, které mají intenzifikační vlastnost

a mohou tak zvyšovat míru intenzity vlastnosti daného přídavného jména, se kterým se pojí. Jako příklady uvádí: *Supercariñoso*, *Hipersensible*, *Requetebueno*, *Infito* (c.d.:165, kurziva v originále).

Suffixy jsou dalším sledovaným prvkem. Zmiňují je všichni autoři. Nejčastěji se samozřejmě jedná o suffixy přídavných jmen nebo příslovcí. Jak můžeme z tabulky vidět, nejdůkladněji se tématice suffixů věnoval Leonardo Gómez Torrego. Naopak nejméně Francisco Matte Bon. I E. A. Llorach se suffixům v analyzované publikaci nevěnoval podrobně, ale spíše obecně. Francisco Matte Bon mezi suffixy, které mohou zvyšovat míru vlastnosti, zařadil superlativní přípony *-ísimo/-ísima/-érrimo/-érrima*. Popisuje tak, že spojení přídavného jména a této přípony vzniká superlativ absolutní, jehož význam dosahuje maximální možné míry dané vlastnosti. U příslovcí jako suffix označuje *-mente*. Stejně suffixy uvádí i E. Alarcos Llorach (1999:104). Uvádí dokonce podobné příklady jako předešlý autor. Jako přípony u příslovcí, tedy přípony *-mente*, uvádí, že jsou knižní a v moderní španělštině se tolik nepoužívají. Dále autor uvádí, že suffix *-mente* se přidává k ženskému rodu daného přídavného jména a tyto příslovce se charakterizují zachováním přízvuku. Ne všechna přídavná jména povolují tvoření pomocí přípony *-mente*. Ta přídavná jména, která nepovolují, jsou komparativní přídavná jména jako například: *mejor*, *peor*, *menor*, nebo to jsou neurčitá přídavná jména: *mucho*, *poco*, *bastante*, *harto*. I když se samozřejmě mohou použít i jako příslovce. Autor uvádí například: „Vive mejor.“ (Alarcos Llorach, 1999:161). L. G. Torrego se tedy, jak už bylo řečeno, k příponám staví daleko otevřeněji. Autor popisuje, že existuje celá řada suffixů, které mohou významně měnit míru vlastnosti a jako příklady uvádí: „*Buenazo*, *Grandote*, *Pequeñín*, *Guaperas*, *Guapete*, *Guapetón*, *Listísimo*, *Paupérrimo*“ (Gómez Torrego, 2003:166, kurziva v originále). Dále uvádí, tak jako jiní autoři, klasické superlativní suffixy, které už zmiňovat znovu nebudeme.

Dalším sledovaným prvkem v tabulce jsou přídavná jména relační a přídavná jména kvalitativní. Na tomto standardním členění by se autoři určitě shodli, rozdíl však možná bude v tom, zdali popisují jednotlivé možnosti, jakým by se mohla intenzifikovat přídavná jména relační. Sám autor Leonardo Gómez Torrego se jasně vyjádřil k myšlence stupňování nebo zvyšování míry intenzity vlastnosti u přídavného jména relačního a uvedl námi již řečené příklady: „Yo soy muy segoviano“ (c.d.:167).

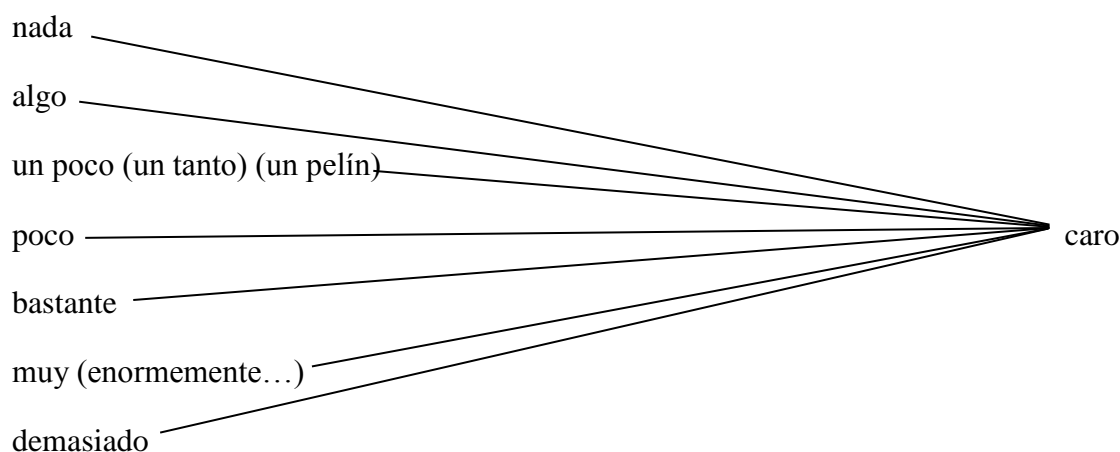
Autor se totiž staví k této myšlence tak, že existuje určitá skupina přídavných jmen relačních a to rodová přídavná jména. Tato přídavná jména mohou být intenzifikována.

Jiní autoři tuto myšlenku popírají. Autor vysvětluje, že pokud bychom řekli *yo soy segoviano*, tak se jedná o původ daného obyvatele a zde přídavné jméno je tedy relační, ale když přidáme intenzifikátor *muy*, tak se jedná o milovníka města Segovia a tímto se toto přídavné jméno řadí mezi kvalitativní. Jinak není třeba se blíže zaobírat příklady, jak autoři pohlížení na danou problematiku.

Dalším zkoumanými prvky tak byly výrazy *óptimo*, *pésimo*, *máximo* a *mínimo*. Skoro všichni autoři zmiňují existenci těchto variant, avšak liší se v množství příkladů. F. Matte Bon (1992:270n) dává na stejnou úroveň výraz *pésimo* a výraz *fatal*. Uvádí i výraz *óptimo* a tvrdí, že se jedná o nepravidelné stupňování a vychází z výrazu *bien*. *Máximo* a *mínimo* neuvádí. E. Alarcos Llorach (1999:103) zase uvádí výčet těchto elativů *íntimo*, *óptimo*, *pésimo*, *máximo*, *mínimo*, *último* a tvrdí, že původem pocházejí z Latinské Ameriky. I Leonardo G. Torrego tyto elativy zmiňuje.

Dalším zmiňovaným prvkem jsou příslovce. My už jsme se zabývali sufixem *-mente*. Proto není třeba ho znovu zmiňovat a zabývat se tak rozdílným pohledem na tvoření. Kategorii příslovcí zmiňují všichni autoři a podobně se jí věnují. Zmiňují takto intenzifikátor *muy*. Autoři se shodují, že tento intenzifikátor je v moderním španělském jazyce hojně používán a svoji vlastností je schopen zvyšovat míru intenzity vlastnosti daného ať už přídavného jména nebo příslovce, se kterým se pojí. Jak už bylo řečeno, F. M. Bon se jasně vyjádřil, že míra intenzity, kterou tento intenzifikátor na přídavná jména působí, se rovná intenzitě superlativní, proto je možné ho nahradit například sufixem *-ísimo/-ísima*. Ostatní autoři toto nezmiňují přímo, i když je pravda, že L. G. Torrego tuto myšlenku vyjadřuje pomocí příkladů, kde srovnává působení sufixu *-ísimo* a příslovce *muy*. Jako zajímavost můžeme uvést, že L.G. Torrego uvádí existenci nespisovných forem příslovce *muy* a popisuje existenci slovního spojení *muy mucho*. Jako nespisovnou formu uvádí existenci **mu* příslovce *muy*. Příkladem uvádí tuto větu: „*Alfredo es mu listo (correcto: ...*muy* listo)“ (Gómez Torrego, 2003:576, kurziva v originále).

Další prvek, který je v tabulce uveden, zahrnuje jiné používané intenzifikátory nebo operátory, které mohou zvyšovat míru vlastnosti. Autoři tyto operátory zmiňují až na E. A. Lloracha. Tento autor operátory zmiňuje spíše obecně a nevěnuje jim tolik pozornosti. Na druhou stranu Leonardo Gómez Torrego hned na začátku kapitoly přídavných jmen popisuje následující schéma.

Obrázek 4 – Schéma, zdroj: Gómez Torrego L. (2003:165)

Jak můžeme vidět, jedná se příkladné vyjádření použití výrazových prostředků pro vyjádření různé intenzity vlastnosti přídavného jména *caro*. Leonardo Gómez Torrego naznačil, že se samozřejmě nejedná o kompletní výčet všech možných intenzifikátorů či operátorů, ale pro rozdělení jednotlivých úrovní míry intenzity jsou tyto výrazové prostředky dostačující. Otázkou zůstává, jakou míru intenzity má výraz *demasiado* a zda neexistuje výraz, který by byl významově silnější. Myslíme si, že právě v jazyce mladých, se mohou objevovat nové výrazy, které jsou schopny posunovat tuto potenciální hranici o úroveň výš. Jejich existenci se pokusíme prokázat v praktické části této diplomové práce a stanovíme hypotézu. Jiný seznam nabízí Francisco Matte Bon.

Nada Especialmente Casi Más bien Bastante Sumamente Excepcionalmente Extraordinariamente Realmente Verdaderamente Súper La mar de La cantidad Muy Tan Ligeramente Algo Un tanto Un poco Demasiado Harto	+	<i>adjetivo/adverbio</i>
--	---	--------------------------

Obrázek 5 – Seznam intenzifikátorů, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:71n, kurziva, barva a formát v originále)

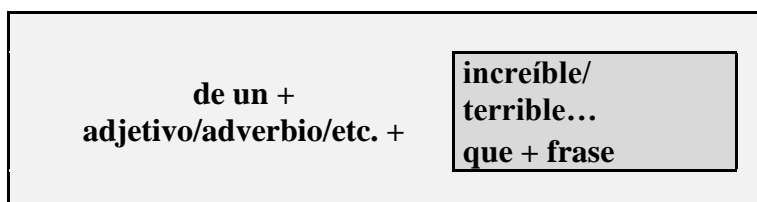
Jak vidíme, jedná se o seznam daleko početnější co do množství výrazových prostředků zastávajících funkci intenzifikátorů nebo operátorů. Francisco Matte Bon nemá tyto intenzifikátory seřazený podle míry intenzity, kterou na dané přídavné jméno nebo příslovce působí, tudíž se toto schéma nedá porovnávat se schématem Leonarda Gómeze Torrega. F. Matte Bon ještě zmiňuje celou řadu dalších operátorů, které mají stejnou charakteristiku. Mohou to být například: *extraordinariamente*, *excepcionalmente*, *especialmente*, *realmente*, *verdaderamente*, *la mar de*, *muy*, *tan*. U těchto příkladů se autoři shodují. Jako větné příklady F. Matte Bon (1992:73) uvádí:

“Es un poco caro, pero realmente bueno”

“No será nativo, pero habla la mar bien.”

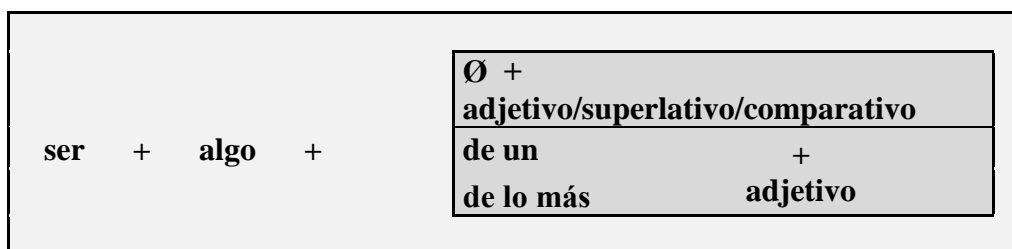
“Habla demasiado rápido.”

Poslední zkoumaný prvek, rozsahově nejvýznamnější, je „jiné výrazové prostředky pro vyjádření největší možné míry vlastnosti či intenzity působení na vlastnost“. Tento prvek ve svých gramatikách opět popisují jen dva autoři a to Francisco Matte Bon a obsáhle i Leonardo Gómez Torrego. F. M. Bon při popisu jiných výrazových prostředků využívá přehledných schémat, z čehož plyne lepší porozumění systému tvoření daných výrazových prostředků. Jednotlivá schémata si nyní přiblížíme.

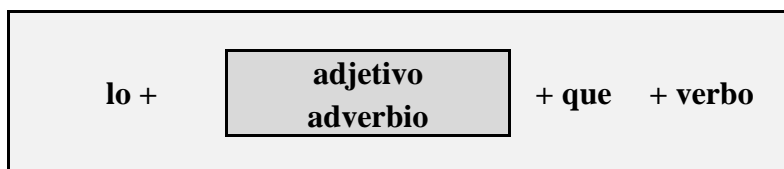
Obrázek 6 – Schéma tvoření pomocí předložky, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:81, kurziva, barva a formát v originále)

Jak je vidět na obrázku 6, jedná se o tvoření pomocí předložky *de* a neurčitého členu *un*, který se následně pojí s buď přídavným jménem, nebo příslovcem. Za nimi následuje buď intenzifikátor, nebo *que + frase*. Autor k tomuto obrázku také uvádí příklad: „Es de un pesado que no tel o puedes ni imaginar.“ (tamtéž).

Obrázek 7 – Schéma intenzifikace pomocí slovesa *ser* a výrazu *algo*, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:82, kurziva, barva a formát v originále)

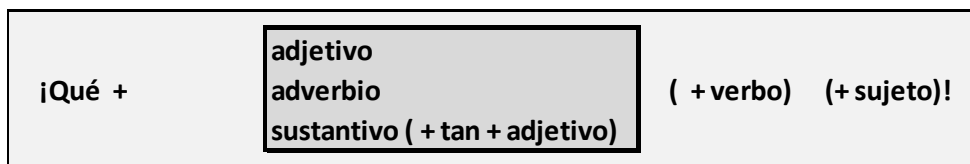
Další možný způsob zvýšení intenzity je popisován ve schématu v obrázku 7 autor k němu pro lepší pochopení uvádí příklad: „Está tan mal que tarda varios minutos en atravesar la habitación. Es algo horrible.“ (tamtéž).

Obrázek 8 – Schéma intenzifikování pomocí *lo*, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:84, kurziva, barva a formát v originále)

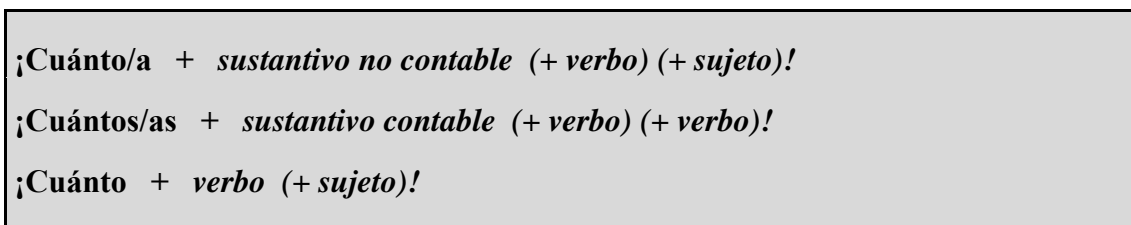
Francisco Matte Bon v dalším schématu popisuje možnost zvyšování míry intenzity působením na adjektivum nebo adverbium pomocí členu *lo*. Ve schématu vidíme, že člen *lo* se pojí s přídavným jménem nebo příslovcem, za ním následuje spojovací výraz

que a poté sloveso. Jako příklad užití ve větě F. Matte Bon (1992: 84) uvádí: „Me sorprende lo bien que habla.“.

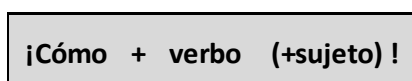
Obrázek 9 – Schéma se zvolací výpovědi, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:85, kurziva, barva a formát v originále)

Zde může vidět příklad, jak zvyšovat míru intenzity dané vlastnosti u zvolací výpovědi. Důležitý je zde zvolací výraz *¡Qué!*, který slouží jako daný intenzifikační nástroj.

Obrázek 10 – Schéma s výrazem *Cuánto*, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:86, kurziva, barva a formát v originále)

Na předposledním schématu v obrázku 10 nám autor demonstruje, jak zvýšit míru intenzity vlastnosti, která je v tomto případě kvantitativního charakteru. Vidíme časté použití výrazu *cuánto/a/os/as*. F. M. Bon také popisuje, že konstrukce *¡qué + de + sustantivo!* vyjadřuje také zvýšení míry intenzity, ale dané vyjádření má zastaralý nebo lidový významový odstín (tamtéž).

Obrázek 11 – Schéma s výrazem *Cómo*, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:87, kurziva, barva a formát v originále)

Na tomto posledním schématu se nám Francisco Matte Bon snažil ukázat způsob, jak zvyšovat míru intenzity vlastnosti, která je způsobového charakteru. Jako příklad autor uvádí: „¡Cómo canta! – Sí, maravillosamente, ¿verdad?“ (tamtéž).

I Leonardo Gómez Torrego (2003:202) se vyjadřuje k tématu jiných výrazových prostředků pro vyjádření velké míry intenzity vlastnosti. Zvýšit míru vlastnosti se dá i jinými způsoby, než jen měnit míru přídavných jmen stupňováním, intenzifikačními prefixy nebo sufixy. Dalších z možností je použití neurčitého členu s podstatným

jménem. Obecně platí, že vyjádřit vlastnost pomocí neurčitého členu a podstatného jména slouží spíše k popisování negativních vlastností osob, zvířat, dějů nebo věcí. Můžeme tak říci *un-a loco-a*, *un-a insenato-a*, *un-adesequilibrado-a*, *un-a ingrato-a*, *un-a inválido-a*, *un-a imprudente*, *un-a lento-a*, *un-a imprudente*, *un-a infeliz*, *un-a torpe*, *un-a tonto*, *un-a tacaño*, *un-a aburrido*, *un guaperaa*, *un-a anormal* (subnormal), *un-a insoportable*, *un-a vanidoso*, *un-a buenazo-a*, *un-a santo-a*, *un-a sabio-a*, *un-a valiente* nebo například *un-a experto-a*. Nicméně už nemůžeme použít, podle Leonarda Gómeze Torrega, pozitivně myšlený tvar **un-a cuerdo-a*, ** un-a sensato-a*, **un-a equilibrado-a*, **un-a grato-a*, **un-a válido-a* **un-a feliz*, **un-a normal*, **un-a soportable*, **un mirón*, **un charlatán*, nebo například **un gandul*. Pokud se jedná o pozitivní tvar, je myšlen ironicky.

Další zmínky patří skupině výrazových prostředků, které vyjadřují největší míry vlastnosti tvořením pomocí určitého členu. Důležitým prvkem v těchto vyjádřeních je předložka *de*. Například:

- „el ingenuo de Felipe/ *el listo de Felipe“
- „la imbécil de Marta/ *la afable de Marta“
- „la torpe de la secretaría/ *la hábil de la secretaria“
- „la loca de tu amiga/ *la cuerda de tu amiga“ (Gómez Torrego, 2003:204).

Stejně jako u výrazů vyjádřených pomocí neurčitého členu, tak i tyto výrazy vyjadřují negativní vlastnost. Existuje tedy věta „*el listo de Felipe*“, ale je myšlená ironicky.

Další skupinou jsou výrazové prostředky intenzifikované pomocí neutrálního členu *lo*. Autor udává, že obecně se přídavná jména nahrazují s neurčitým členem *lo* vždy, když to, co vyjadřují, je vlastnost nebo charakteristika, která se vztahuje na věci, chování apod. I když, jak sám autor udává, také se může vztahovat na osoby. Ovšem pokud se vztahuje na osoby, není to gramaticky správně. V případě, že se člen *lo* promění v intenzifikátor, jsou možné tyto kombinace:

- „¡Hay que ver lo infeliz (lo llorón...) que eres!“
- „Me preocupa lo tacaño que es“
- „Por lo herido que está, creo que lo van a operar.“ (c.d.:205).

2.2.5 El nuevo dardo en la palabra

Publikace, která se zaměřuje na nové poznatky v jazyce, se jmenuje *El nuevo dardo en la palabra*. Vyšla v roce 2003 a napsal ji autor Fernando Lázaro Carreter. Nejedná o standardní gramatiku, proto jsme si tuto publikaci nechali až na samotný závěr analyzování výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti. *El nuevo dardo en la palabra* je souhrn humorných, ironických novinových článků, které vycházely od roku 1999 až do roku 2002 v novinách *El País*. F. L. Carreter poukazuje v této publikaci na lingvistické chyby, které pozoruje ve svém okolí, a proto jsou jevy v této publikaci hodnoceny aplikačně. Tím se liší od standardních gramatik. My se zaměříme na kapitolu *Supertriste*. V této kapitole se zaměřuje na použití tohoto výrazového prostředku. V první části svého příběhu se F. Lázaro Carretera (2003:16) na větě „Hoy hace un año que murió mi Candy y estoy supertriste“ snaží poukázat na až zběsilé používání intenzifikátoru *super-*. Označuje tento intenzifikátor za jakýsi nádor ve světě jazyků a to, že je často používán právě skupinou lidí, na které se v této diplomové práci zaměřujeme, je dáno selháním imunitního systému daného jazyka. Autor poukazuje na nutnost intenzifikovat jakákoliv přídavná jména nebo jakákoliv příslovce právě u mladých lidí. Předložka *super-* má své hluboké kořeny v latinském jazyce. Ovšem mnoho se o ní nemluvilo a to až do přelomu století osmnáctého a devatenáctého. Byl to rok 1884, kdy se poprvé objevil článek v Královském akademickém slovníku o samotné předložce *super-*. Z té doby uvádí moderní slovíčko *superfino*. V roce 1992 už bylo jasně vidět potenciál tohoto výrazu a jeho síla do jazyka pronikala stále více. Jak dále autor uvádí, předložka *super-* se stala mocnou zbraní sloužící k intenzifikování čehokoliv. Můžeme tak sledovat jisté globalizační vlivy právě u tohoto intenzifikátoru. Kromě tohoto stručného souhrnu vývoje, kde autor popisuje, jak se posunovala předložka *super-* až k dnešnímu použití, uvádí F. L. Carretera (tamtéž) také četné příklady: *superguay, muy supercálida, supermuerta, superbien, supermal, superhombre, supersónico, superpetrolero, superproducción, cremas superhidrantes, compresas superabsorbentes, desodorantes superleales, superintelectual, superlleno, superadulto* a nebo například celou řadu dosti podivných výrazů jako *superpolicías, superjueces* nebo *superministros*.

V některých příkladech, které autor uvedl, si můžeme povšimnout dvojitého vyjádření velké míry vlastnosti. Bylo to například u slovního spojení *muy supercálida*.

Autor také zmínil případy, kdy došlo vlivem ekonomičnosti jazyka ke zkrácení a zanechal se pouze výraz *super-*.

Například: „supercarburante (más tarde, la súper)“ nebo „supermercado (luego, un súper)“ (c.d.:16-17).

Existencí jiných výrazových prostředků už se autor toliko nezabýval. Zmiňuje ještě například výraz *cholar*, *molar*, předložky *hiper-* a *mega-*, ale blíže je nespecifikuje. My se na četnost a smysl použití těchto jednotlivých výrazů zaměříme v praktické části této diplomové práce. Budeme se také snažit najít, zdali se vyskytují nové výrazové prostředky, které intenzifikují dané ať už přídavné jméno nebo příslovce a jaký mají význam v daném kontextu.

2.2.6 Shrnutí

V této kapitole bychom rádi shrnuli jednotlivé pohledy na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti u španělských autorů. Celkem jsme se věnovali 3 obsáhlým španělským gramatikám, kde jsme analyzovali přes více než 10 000 stránek, a 3 méně obsáhlým gramatikám, kde jsme provedli komparační analýzu a zaměřili se více na praktickou stránku. Cílem bylo zanalyzovat jednotlivé gramatiky a vyčerpávajícím způsobem tak popsat jednotlivé pohledy na výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti. Gramatiky jsou chronologicky seřazeny. Nejvíce se problematice věnovala Gramática Descriptiva (1999), jejímž autorem je Violeta Demonte Barreto a Ignacio Bosque, kde jsme shledali podobné pohledy na výrazové prostředky, jako měl Leonardo Gómez Torrego (1997). Obecně se všichni autoři shodují u superlativů absolutních, příslovcí a u tzv. intenzifikátorů. Často však dochází k jiným výčtům příkladů u daných způsobů zvětšování míry vlastnosti. Autoři se však odlišují v rozmanitosti způsobů, jakými je možné zvyšovat míru vlastnosti nebo intenzity působení na vlastnost. Nueva gramática de la lengua española (2010) a Gramática Descriptiva (1999) jsou nejobsáhlejší gramatiky a zde jsme také zanalyzovali nejvíce možných způsobů, jakými lze zvyšovat míru vlastnosti. Na druhou stranu stručný, ale praktický pohled, nabízí gramatika Gramática comunicativa del español (1992) od autora Francisca Matte Bona, které jsme se věnovali v předposlední kapitole této části. Autoři tak za důležité intenzifikátory považují *Nada, Especialmente, Casi, Más bien, Bastante, Sumamente, Excepcionalmente, Extraordinariamente, Realmente, Verdaderamente, Súper, La mar de, La cantidad, Muy, Tan, Ligeramente, Algo, Un tanto, Un poco, Demasiado, Harto* apod. Za nejdůležitější sufixy považují: *-ísimo/a, -ito, -illo, -ín, -ico, -ón, -ita, -illa, -iño, -iña, -ete, -eta, -azo, -aza*. A prefixy jako: *re-, extra-, super-, ultra-, hiper-, maxi-, mega-, supra-, sobre-*. Dále pak zmiňují způsoby jako zvolací výpovědi, repetici, elativy apod. Posledním autorem, kterým jsme se zabývali, je Fernando Lázaro Carretera. Tento autor je specifický svým humoristicko-ironickým pohledem na intenzifikační prefix *super-*, který vyjádřil ve své knize *El nuevo dardo en la palabra*, která vyšla v roce 2003. Autor zde naráží na fakt, že tento prostředek je jako virus pronikající do španělského jazyka a nekontrolovaně se rozšiřující.

Obecně nám připadá, že španělští autoři a tím pádem i španělské gramatiky se věnují problematice výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti daleko více,

než je tomu u českých kolegů. Prostředků je daleko více a jsou podrobněji popisovány. Gramaticky uvádějí více příkladů. Problematika je zmiňována z více pohledů.

2.3 Publicistický styl

V této kapitole se budeme věnovat publicistickému stylu a částečně i globalizačním vlivům působící nejen na publicistický styl, ale i na samotnou skladbu slovní zásoby, rozmanitost jednotlivých slovních výrazů a četnost daných slov. Na publicistický styl můžeme nahlížet z pohledů mnoha autorů a to nejen české akademické scény. My jsme si vybrali autorku Marii Čechovou a její publikaci *Současná Česká Stylistika* (2003). V této publikaci se autorka zabývá publicistickým styl na 31 stránkách. Specifikuje jeho terminologické problémy, funkční rozpětí, typologii nebo například jeho vnitřní diferenciaci. My se nebudeme zabývat všemi kapitolami a podkapitolami dopodrobna, protože to není předmětem této diplomové práce. Nicméně je třeba zmínit některé alespoň základní informace ohledně publicistického stylu, jelikož se jeho praktická stránka objeví v této diplomové práci. Publicistický styl je jeden z funkčních stylů české stylistiky a, jak sama autorka uvádí, jedná se o určité nadřazené vyjádření pro žurnalistické texty. Sama autorka se zabývá rozdílem mezi žurnalistikou a publicistikou. Publicistický styl plní funkci informativní, kde bychom zcela jistě mohli zařadit podfunkce zpracovací, sdělné nebo komunikační. Dále plní funkci persvazivní, působící a ovlivňovací (Čechová, 2003:206n).

Publicistický styl je sám o sobě košatý na slovní zásobu, dynamický, plný neologismů, bohatý na slovní obraty a často se zde projevují jazykově globalizační intence. Zahrnuje nejen stručné novinové zprávy, ale i slohové útvary, proto je vhodný pro analyzování výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší možné míry vlastnosti. Hlubším členěním publicistického stylu, tak jako se tomu věnuje autorka, se my věnovat nebudeme. Je však důležité zmínit charakter tohoto stylu. Zmínili jsme, že publicistický styl je dynamický. Je třeba si v tomto směru uvědomit, že se neustále vyvíjí a odvíjí od dané přítomnosti. Silné vlivy na to má samozřejmě i globalizace. Úkolem publicistického stylu je rychle a efektivně informovat daného čtenáře a zprostředkovávat informace, názory a myšlenky. Jeho dalším úkolem, pro nás úkolem více než důležitým, je ovlivňování čtenáře. Myslíme si, že právě časopisy pro mladé, kterými se budeme zabývat v praktické části této diplomové práce, mají silný působící charakter a jeho potenciálu značně využívají. Dané působení pak může mít rozměr dvojí a to jak obsahový, tak formální. Dané časopisy pak mohou čtenáře ovlivňovat nejen názorově na čtenou problematiku, ale i způsobem vyjadřování. Stejně jako všechny styly, i publicistický styl, může mít jistou modelovost způsobu vyjádření, často se ale

stává, že tato modelovost je narušena snahou o originalitu, aktivnost, neotřelost, variabilitu apod. Tyto tendence působí silně na čtenáře. O to víc potom, jedná-li se o čtenáře v mladém věku, který se teprve psychicky i fyzicky rozvíjí (Čechová, 2003:210-212).

2.3.1 Módnost a globalizační vlivy

To, že se v publicistickém stylu odráží módnost, je dáno právě jeho charakterem. Módnost se v něm odráží ve smyslu výrazových prostředků, které používá. V našich analyzovaných časopisech pro mladé najdeme celou řadu výrazových prostředků, které budou charakteristické pro jazyk mladých. Může se jednat o jednoslovná, víceslovná pojmenování nebo tzv. ustálená slovní spojení. Každá sféra publicistického stylu, ať už politická, ekonomická, finanční nebo diplomatická, je právě charakteristická těmito výrazovými prostředky, a proto se budeme snažit nalézt tyto stylově aktivní prostředky v jazyce mladých. Tato módnost jde často rukou v ruce s globalizačními vlivy.

Pojem globalizace jsme v této kapitole zmínili již několikrát. Nyní se blíže zaměříme na to, co tento pojem znamená a jak globalizace působí na publicistický styl. Pojem globalizace není v České republice dlouho používán. Česká republika byla do roku 1989 v hluboké izolaci od zbytku světa, což souviselo se svobodným demokratickým vývojem ať už z pohledu ekonomického, nebo jiného. Proto se začalo hovořit o globalizaci mediálního trhu až po roce 1989, kdy se pomyslné mediální hranice otevřely nejen západnímu světu. Co je to globalizace?

„Globalizace je jev, o jehož existenci v současné době nejspíše nelze pochybovat. Lze se však na něj dívat různou optikou. Nejčastěji je globalizace vnímána jako vytváření globální úrovně v oblasti společenské, kulturní, politické a ekonomické. Dochází při ní k propojování světa a výměně informací, kulturních hodnot, zboží a služeb, k migraci obyvatel a míšení kultur a jazyků, vzniku tzv. globální vesnice.“ (Kučiš 2008 in Gallóová, 2011:34).

Jedná se tedy o proces propojování a sblížování všech možných sfér a vrstev lidské společnosti, který se nedá plně kontrolovat a jeho rozvoj probíhá lineárně. Setkali jsme se ale i s pojmem jako planetární dialog. Jak dále Gallóová uvádí (2011:30-40) globalizace má samozřejmě řadu výhod i nevýhod. Jako hlavní výhodu tohoto procesu bychom označili ono propojování či sblížování, tedy zmenšování pomyslných vzdáleností a to nejen v oblasti dopravní komunikace, ale v obecné rovině. A jako

hlavní nevýhodu, která se logicky odvíjí od výhody, je destrukce rozmanitostí, opět myšleno v obecné rovině. To co však globalizace sjednocuje, je dynamický rozvoj moderních technologií a to především informačních technologií. Globalizace ovlivňuje celý svět a to jak negativně, tak pozitivně. Působí ve všech sférách lidského života nebo společností. Především ale ovlivňuje lidské bytosti. Existují globální média nebo globální sdělovací prostředky, kterými právě dochází k působení na mysl globální populace. Tento proces, jak už bylo řečeno, je nezastavitelný a nezměřitelný. Zmíněná globální média ovlivňují komunikační proces širokého společenského kontextu. Z toho logicky plyne, že globalizace může mít vliv na celý lidmi vytvořený společenský systém. Mezi globální média můžeme samozřejmě zařadit časopisy pro mladé, kterými se budeme zabývat v praktické části této diplomové práce.

Pro naši diplomovou práci nás bude nejvíce zajímat tzv. jazyková globalizace. Zapletalová (2003) s pojmem jazyková globalizace spojuje pojem jazyková smrt. Pod tímto pojmem se schovává fakt, že globalizace silně působí na vymírání jazyků. Mezi jazyky, které toto vymírání způsobují, patří pětice nejrozšířenějších světových jazyků. Mohli bychom tam zařadit čínský jazyk, anglický jazyk, hindštinu, španělský jazyk a ruský jazyk. Z hlediska síly intervence má asi největší vliv jazyk anglický, který díky své mohutné rozpínavosti působí na ostatní jazyky a brzdí jejich přirozený progres. Z hlediska globalizace přijímá lidská společnost tzv. globální hodnoty. Vlivem propojení civilizací a všech možných prvků lidstva, tak dochází i k propojení hodnot. Společné hodnocení je pak založeno na užívání společných výrazových prostředků pro vyjadřování vlastností. Samozřejmě, pro naši diplomovou práci, i užívání těch jazykových prostředků pro vyjadřování velké nebo největší možné míry vlastnosti. Proto se také zaměříme v praktické části této diplomové práce na to, zdali jsou v českých a španělských časopisech pro mladé užívány některé jazykové prostředky, které bychom mohli považovat za globální. Zaměříme se také na jejich četnost a způsob použití.

3 Praktická část

V praktické části této diplomové práci se budeme zabývat prokazováním pravdivosti tvrzení jednotlivých autorů, které jsme analyzovali v teoretické části. Budeme tak na vybraném korpusu textů analyzovat výrazové prostředky pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti, které navazují na teoretickou část. Porovnáme, a to jak kvalitativně, tak kvantitativně, četnost jednotlivých výrazových prostředků na vybraném korpusu a pokusíme se demonstrovat jednotlivé rozdíly mezi danými korpusy a globalizační vlivy mediálního trhu. Jako korpusy textů jsme vybrali dva druhy a to časopisy pro mládež v českém jazyce a časopisy pro mládež ve španělském časopise.

Časopisy pro mladé jsme vybrali z několika důvodů a definovali jsme tak kritéria pro zpracování jazykového materiálu. Zaměřili jsme se na specifickou věkovou skupinu, u které předpokládáme, že rozmanitost výrazových prostředků bude nejširší. Jedná se o věkovou skupinu mezi dospíváním a ranou dospělostí. Věkově bychom mohli tuto skupinu zařadit mezi interval 14 let až 22 let. Tato skupina je charakteristická mimo jiné velkou mírou jazykové adaptace a také jazykovou tvořivostí. Je tedy pro nás snadnější odhalit právě v tomto věkovém intervalu tvoření neologismů, používání archaismů či výskyt možných hapaxů. Myslíme si, že tato skupina je vhodná i pro sledování globalizačních jevů mediálního trhu. Dalším kritériem je pohlaví. Časopisy jsou vybrány tak, abychom pokryli obě pohlaví. Dalším kritériem je rozšířenost, tedy prodejnost časopisů. Vybírali jsme takové časopisy, které jsou na daných trzích nejprodávanější. Toto zjištění jsme provedli pouhým dotazem v místě koupi. Vybrali jsme dále takové časopisy, kde je z větší části text, abychom měli dostatek materiálu k analyzování. I přesto se nám nepovedlo naprosto vyloučit, že v daných časopisech nebudou tzv. slepá místa, kde se nenachází žádný text, ale pouze například plakáty apod. Dalším kritériem je reprezentativnost vzorku. Abychom mohli vzorek považovat za reprezentativní, bylo potřeba pracovat s více jak 25 časopisy pro mladé.

Budeme se snažit porovnat mezi těmito korpusy celou řadu zmíněných jazykových jevů a to jak z hlediska četnosti jejich použití, tak z hlediska způsobu použití či důvodu použití. Budeme tedy v těchto časopisech pro mladé sledovat superlativy relativní, superlativy absolutní, elativy nebo jiné výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti. Na konkrétních příkladech v časopisech se budeme snažit demonstrovat různé použití daných jevů a hledat jisté souvislosti.

3.1 Hypotézy

V teoretické části této diplomové práce jsme narazili na řadu jevů, které bychom rádi prokazovali v praktické části. Na základě analýzy gramatik jsme stanovili řadu hypotéz.

H1: Výrazových prostředků s prefixem *pře-*, které budou zvyšovat míru vlastnosti u českých časopisů pro mladé, bude méně než 5.

Jako první hypotézu jsme stanovili, že četnost použití tohoto výrazový prostředku bude menší než pět četností při součtu všech výrazových prostředků ve všech zkoumaných časopisech dohromady. Tedy že četnost bude nízká.

H2: Zdvojená adverbia se v českých časopisech pro mladé objeví v množství menším než 5.

Zdvojená adverbia v časopisech pro mladé objevují, ovšem ne s vysokou četností, proto stanovujeme hypotézu, že jejich množství bude od 1 do 4 četností při součtu všech výrazových prostředků pro mladé.

H3: Nejpoužívanější způsob zvětšování míry vlastnosti u českých časopisů pro mladé nebude pomocí prefixu *nej-*.

H4: Nejvícekrát ke zvětšení míry vlastnosti bude v českých časopisech pro mladé užít intenzifikátor *velmi*.

H5: Stanovujeme hypotézu, že syntetické superlativy absolutní jako *máximo*, *mínimo* apod., se nebudou používat ve vyšší četnosti než 2 výrazy na jeden časopis.

Myslíme si, že četnost těchto výrazových prostředků bude nižší, než je tomu u jiných superlativů absolutních. Proto stanovujeme tuto hypotézu.

H6: Stanovujeme hypotézu, že alespoň jednou se ve španělských časopisech pro mladé objeví slovní spojení, kdy se elativ bude pojit s intenzifikátorem ve smyslu zvětšení míry už tak největší vlastnosti a tím popřeme teorii zmíněnou v Gramática Descriptiva.

H7: Ve španělských časopisech pro mladé se neobjeví výjimky jako *(*muy) bien lejos*, *(*muy) algo tarde*.

Jako další stanovenou hypotézu, jsme vybrali tvrzení od Leonarda Gómeze Torrega, které chceme ověřit. Autor uvedl mnoho výjimek, my jsme si však vybrali spojení s intenzifikátorem *muy*.

H8: Četnost superlativů absolutních tvořených pomocí sufixu – *érrimo/a*, bude nízká až nulová.

Pod výrazem nízká rozumíme otevřený interval od 0 do 5 výrazů při součtu testovaných časopisů. Myslíme si tak, že se tento výraz objeví nanejvýš pětkrát ve všech analyzovaných časopisech pro mladé dohromady.

H9: Četnost silného kvantifikátoru *todo* bude nízká.

Stejně jako u hypotézy H8, to znamená, že daný výraz se v textech objeví nanejvýš 5krát.

H10: V analyzovaných časopisech pro mladé se objeví nové výrazové prostředky, pro vyjádření velké až největší míry vlastností, které autoři nezmiňují.

Jak již bylo řečeno v teoretické části této diplomové práce, myslíme si, že právě v jazyce mladých, se mohou objevovat nové výrazy, které jsou schopny posunovat tuto potenciální hranici o úroveň výše.

Kromě hypotéz chceme také v praktické části této diplomové práce potvrdit nebo vyvrátit řadu tvrzení, jako například neexistenci slovního spojení **je velmi mrtvý, němý* nebo existenci výrazů *un montón, un poñado, un cerro, una pila*, které vyplývají z analýzy teoretické části. U těchto tvrzení nestanovujeme žádnou konkrétní hypotézní hodnotu a tak se zaměříme pouze na jejich výskyt.

3.2 Analýza a syntéza výzkumu

3.2.1 Představení časopisů

Jak již bylo zmíněno, jako korpus textů jsme si vybrali časopisy pro mladé. Jedná se o aktuální výtisky moderních časopisů pro mládež ve španělské a českém jazyce. Časopisů pro mládež existuje mnoho. V českém jazyce jsme celkem analyzovali pět různých časopisů. Všechny analyzované časopisy spadají z hlediska věku čtenářů do zmíněného intervalu. Analyzovali jsme časopisy Bravo, ABC, Bravo Girl, Top Dívka a časopis Popcorn. Časopis Bravo Girl a časopis Top Dívka jsou určeny pro feminní mladou populaci. Nevylučuje se však možná existence čtenářů mužské populace. Časopisy Bravo a Popcorn jsou neutrální pro obě pohlaví. V časopisech se vyskytují rubriky a články jak pro chlapce, tak pro dívky. Kvízy, které jsou pro tyto časopisy typické, jsou dělané tak, aby na ně mohli odpovídat obě pohlaví. Jedná se tak o

unisexový časopis. Časopis ABC je na druhou stranu zaměřen na maskulinní mladou populaci. Časopis je obsahově směřován na zájmy chlapců nebo mladých mužů. Opět je zde ale nutno zmínit, že ani zde není vyloučena možnost čtenářek. Některé články v tomto časopise jsou určené dívkám. Reklamy v časopise ABC jsou unisexové, přesto však z hlediska vývojového tento časopis řadíme spíše do časopisů pro chlapce. Zmíněné časopisy Bravo Girl nebo Top Dívka jsou časopisy určené speciálně mladým dívkám. Reklamy či jiné inzerce, které se zde vyskytují, marketingově komunikují pouze k ženské společnosti. Ve španělském jazyce jsme celkem analyzovali šest časopisů. Byly to časopisy Bravo, Como tú, Top Music, SuperPop, E-girl a časopis Star2. Velkou výhodou je pro nás analýza časopisů Bravo. Jedná se o stejný časopis jako v jazyce českém, můžeme tak lépe porovnávat jednotlivé rozdíly. Všechny zmíněné časopisy jsou určeny pro obě pohlaví. Výjimku tvoří časopis E-girl. Tento časopis je primárně určen pro ženské pohlaví. Časopisy Topmusic nebo SuperPop, ačkoliv se to tak může jevit, nejsou zaměřeny obsahově na hudbu, ale pokrývají stejnou obsahovou škálu jako například časopis Bravo nebo E-girl. Dohromady jsme analyzovali celkem 26 časopisů pro mladé. Pět časopisů Bravo ve španělském jazyce, dva časopisy Star2, jeden časopis E-girl, jeden časopis SuperPop, dva časopisy Top Music, dva časopisy Como tú, dva časopisy ABC, tři časopisy Popcorn, dva časopisy Top Dívka a šest časopisů Bravo, z nichž jeden je časopis Bravo Girl. U všech těchto časopisů jsme provedli důkladnou analýzu všech výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti.

3.2.2 Analýza časopisů

V této kapitole si přiblížíme jednotlivé analyzované časopisy. Budeme analyzovat jejich obsah, materiál, cenu, počet stran a reklamy. Jako na první analyzovaný prvek se zaměříme na obsah časopisů.

Všechny časopisy, které jsme analyzovali, jsou si obsahově podobné. Největší výjimku tvoří český časopis ABC. Tento časopis se přibližně na 14 stránkách zabývá vědecko-popularizačním tématům. Časopis ABC, který se mezi mladými označuje jako „ábíčko“, je čtrnáctideník technického a přírodovědného zaměření pro mládež. Tento časopis je podobný časopisu VTM. Časopis Věda a technika mládeži (VMT) byl český populárně-vědecký časopis, který vycházel od roku 1947 do prosince 2009. Časopis ABC s tímto časopisem úzce spolupracoval na různých tématech apod. První číslo

časopisu ABC vyšlo v lednu 1957 v rozsahu 32 stran. Tento časopis, jak již bylo řečeno, se lehce vymyká standardním časopisům pro mladé, které jsme v této diplomové práci analyzovali. Ovšem je třeba říci, že se vymyká pouze obsahově, nikoli co do četnosti výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti. Pokud bychom se zaměřili na obsah tohoto časopisu, tak zde najdeme rubriky Pohled do světa; Nejčerstvější novinky; Podivná zvířata; Hračky, co tě baví; Naše historie; Filmy, knihy, akce; Hlavní téma; Hrátky s počítačem; Super vtípky; Pravěká zvířata; Za volantem; Zeptej se, poradíme; Zabav svůj mozek a rubrika Co si myslíš. Pokud se podíváme na obsah časopisu Bravo, který je News; Hvězdné bydlení; Miley Cyrus; Slavné páry; Billy Talent; Hvězdy a jejich účesy; 2BOYS; Music; Tech Check; Styl; Astro; Horror Stories; Fotoromán; Komiks; Fun; Test; Láska & Sex a rubrika Movie, tak můžeme jasně porovnat značné rozdíly mezi rubrikami obou časopisů. Obsahy všech ostatních časopisů jsou podobné jako u obsahu časopisu Bravo. U časopisu ABC je vidět značný vliv vědeckého zaměření. Ale i tak můžeme pozorovat už v nadpisech jednotlivých rubrik jisté intenzifikační posuny. Na druhou stranu názvy rubrik v časopise Bravo jsou převážně v anglickém jazyce. Pokud se zaměříme, pro porovnání, na obsah časopisu Bravo ve španělském jazyce. Tak zde jsou rubriky jako Bravo News; Trendy news; Úrsula; Tengo ganas de ti; Amanecer, parte II; La selección española; Justin y One Direction; BTR; Ponte al día; Operación anticrisi; Mi primera vez; Chicos; Tu rincón secreto; Bravo on; Horóscopo; Moda; Belleza; Desahógate; Tierra Trágame a rubrika Pilladísimos. Vidíme tak, že některé rubriky jsou obsahově podobné a jiné jsou úplně stejné. Pokud se zaměříme na obsahovou stránku ostatních časopisů, tak jsou jisté prvky, které spojují české časopisy a jiné, které spojují zase španělské časopisy. V českých časopisech jsou typické rubriky zabývající se intimními otázkami ohledně sexu. Tuto rubriku například nenajdeme ve všech španělských časopisech. Typický je také fotoromán. Ve španělských časopisech naopak najdeme například horoskopy.

Co se týká materiálu, tak zde jsou poměrně značné rozdíly mezi časopisy. Ale to především ve velikosti formátu daných časopisů. V převážné většině se používají lesklé nebo matné křídové natírané papíry. U časopisů se běžně používají gramáže 90g. - 350g. U časopisů tohoto typu bude gramáž spíše slabší. Časopis Bravo má kvalitu papíru, řekli bychom, nejhorší ze všech testovaných periodik. Velikostně se jedná o menší formát, než je formát A4. Časopis Popcorn je stejného formátu jako formát A4 a kvalita papíru je téměř stejná jako u časopisu Bravo. Časopis E-girl a Como tú jsou

formátově širší, než je zmíněný formát A4 a kvalitou papíru jsou znatelně lepší. Obalovou stránku mají z hlazeného papíru. Nejmenší časopis je Bravo Girl. Materiál je opět podobný jako u časopisu Bravo. Nejvyšší materiál jsme našli u časopisu Topmusic. Časopis je velikostně podobný formátu A4 a kvalitou odpovídá dražším časopisům. Kromě kvalitnějšího papíru má také rubriku, která je tisklá na papírové čtvrtce, stejně jako to má časopis ABC.

Co se týče ceny časopisů, tak nejdražší časopis je E-girl, který stojí 2,99 euro. Hned za ním následuje časopis Como tú, který stojí v 2,95 euro. Cena časopisu Topmusic je 1,95 euro, 1,75 euro je cena časopisu Bravo Girl. Top dívka stojí 1,5 euro. Časopis SuperPop má cenu 1,8 euro stejně jako časopis Popcorn. Star2 a ABC stojí přibližně 2,20 euro. Španělský časopis Bravo stojí ve standardním vydání necelé dvě eura. Ovšem často se stává, že cena časopisu se navýší vzhledem k přiloženému dárku pro čtenáře. Setkali jsme se tak s navýšením o téměř dvacet procent jen díky přívěsku na klíče, který byl přiložen ke každému číslu. Málo kdy se tak stane, že bychom se setkali se španělským časopisem Bravo, který stojí 1,95 euro. Zajímavé je, že český časopis Bravo stojí 1,47 euro. Což je o 0,48 euro méně, než je tomu ve Španělském království.

Co se týká reklamy, tak v časopise Bravo ať už v českém, nebo španělském, jsme v průměru našli 4 reklamy. Jednalo se o neskryté reklamy. Není zde samozřejmě započítán product placement, který by tuto číselnou hodnotu silně ovlivnil. Nejvíce reklam jsme našli v časopise ABC, bylo jich celých 16.

Co se týká počtu stránek, tak nejvíce stránek má časopis Topmusic a to celých 90 stránek. Časopis Bravo v české verzi má v 46 stránek a ve španělské verzi 62 stránek. Což odpovídá cenovému rozdílu u obou jazykových variant. Časopis ABC má celkem 58 stránek. Časopis Popcorn 66, SuperPop 62, E-Girl 66, Bravo Girl 66 a 82 stránek má časopis Star2. Z toho plyne, že necelých 5 centů stojí jedna stránka časopisu E-Girl. Ovšem materiálně se jedná o materiál sice lepší, ale ne o tolik jako u jiných časopisů. Top Dívka obsahuje 84 stran a Como tú 66 stran.

Jako poslední bychom mohli zmínit periodicitu časopisů. Časopis Bravo a Bravo Girl vycházejí ve 14 denní periodicitě. Top Dívka a časopis Popcorn jsou měsíčníky. Časopisy E-Girl, Como tú, a časopis Topmusic jsou měsíčníky. Časopis Superpop je čtrnáctideník.

3.2.3 Výsledky výzkumu

V této kapitole se budeme zabývat výsledky výzkumu z pohledu rozmanitosti výrazových prostředků a především četnosti jednotlivých výrazových prostředků. Budeme uvádět jednotlivé příklady a snažit se popsat to, co jsme ve sledovaných periodikách objevili. V kapitole následující se pak budeme zabývat hodnocením a porovnáváním daných výsledků a potvrzováním nebo vyvracením hypotéz, které jsme stanovili v teoretické části této diplomové práce.

Celkem jsme analyzovali 26 časopisů. 13 českých časopisů a 13 španělských časopisů. Zvolili jsme u obou jazyků stejný počet časopisů pro lepší porovnání výsledků. V českém jazyce jsme tak celkem analyzovali 778 stránek textů a ve španělském jazyce jsme celkem pracovali s 914 stránkami. Dohromady jsme zanalyzovali celkem 1692 stránek textů. Výsledky naší analýzy jsme celkem rozdělili do 4 přehledných tabulek. V následující kapitule se budeme zabývat českými časopisy.

3.2.3.1 České časopisy

V následujících dvou tabulkách můžeme vidět kompletní výsledky četností jednotlivých výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti u českých časopisů pro mladé. V tabulkách jsou uvedeny pouze ty výrazové prostředky, které se v českých analyzovaných časopisech objevily více než dvakrát.

časopisy	Bravo č. 21	Bravo Gril č. 8	Bravo č. 10	Bravo č. 13	Bravo č. 9	Bravo č. 16
přídavná jména						
cool	14	6	8	12	10	8
intenzivní	1	1	1	2	0	3
perfektní	4	3	3	0	4	1
obrovské	3	0	2	0	0	0
božský	1	1	3	1	0	0
totální	0	1	1	0	2	2
opravdová	3	4	1	1	2	3
dokonalý	2	0	1	0	2	1
super	7	5	7	6	7	5
extra	3	4	2	0	2	3
mega	6	4	1	3	1	1
luxusní	3	1	1	1	3	1
hustý	0	2	1	0	0	0
extrémní	2	2	2	1	1	1
turbo	0	1	0	0	0	0
nádherné	1	1	1	3	2	1
výborný	2	1	1	2	2	1
jiné intenzifikátory						
uff	1	1	2	1	1	0
fakt	11	10	10	9	11	7
wau	1	0	0	1	0	2
top	1	1	1	0	1	2
tak	2	5	4	5	5	3
nic	2	3	3	1	4	2
intenzifikační příslovce						
hodně	6	6	7	6	5	4
pořádně	6	4	3	2	7	1
opravdu	4	5	3	2	4	3
dost	5	3	3	3	4	1
neskutečně	1	1	2	1	3	1
moc	3	12	8	10	6	5
dokonce	1	3	2	0	5	2
strašně	2	8	3	6	4	2
vůbec	1	5	1	2	3	1
úplně	2	4	4	4	3	3
hrozně	4	4	2	1	3	4
spoustu	2	3	3	0	1	0
příliš	3	2	1	2	1	1
naprosto	2	2	6	0	4	1
perfektně	1	2	0	3	1	1
maximálně	1	2	1	1	2	1
velmi	8	5	4	5	3	2
absolutně	1	2	1	1	1	3
docela	2	2	0	1	0	1
pěkně	1	1	2	1	3	4
neuvěřitelně	1	1	2	2	1	1
speciálně	2	1	1	2	2	0
nezapomenutelně	1	1	1	0	1	0
totálně	0	0	2	1	1	1
intenzifikační sufify a prefixy						
nej-	36	64	33	38	40	35
pře-	1	0	0	0	0	1
super-	3	2	4	3	3	2
mega-	3	2	1	2	1	1
extra-	1	2	1	1	1	1
maxi-	0	4	1	0	0	1
ultra-	1	2	3	1	2	1
sebe-	0	2	2	1	0	1

Obrázek 12 - Četnost výrazových prostředků v českém jazyce, zdroj: vlastní zpracování

číslo	Top dívka č. 7	Top dívka č. 9	Popcorn č. 8	Popcorn č. 10	Popcorn č. 9	ABC č. 16	ABC č. 17
časopisy							
přídavná jména							
cool	18	15	16	14	8	2	5
intenzivní	0	1	1	1	0	0	2
perfektní	2	3	1	3	2	1	0
obrovské	1	0	1	1	1	0	0
božský	1	2	1	0	1	0	1
totální	1	1	1	1	2	2	0
opravdová	3	2	2	1	1	4	2
dokonalý	1	1	2	3	2	1	0
luxusní	2	2	1	2	1	0	0
hustý	1	1	0	1	0	0	0
extrémní	0	3	3	1	0	1	1
super	12	15	16	5	13	9	5
extra	4	5	1	0	0	1	1
mega	3	1	0	1	0	1	0
turbo	1	0	0	0	0	0	0
nádherné	1	1	2	2	1	2	3
výborný	2	2	1	1	1	0	1
jiné intenzifikátory							
uff	2	1	0	0	1	1	1
fakt	6	7	8	20	7	4	5
wau	2	1	2	3	1	1	1
top	3	2	2	1	0	2	1
tak	1	3	9	4	1	6	4
nic	1	1	0	3	2	3	2
intenzifikační příslovce							
hodně	4	4	3	6	13	4	8
pořádně	3	3	3	6	1	5	3
opravdu	2	4	5	8	6	2	4
dost	1	1	6	1	5	1	3
neskutečně	1	0	0	2	1	1	0
moc	11	9	10	5	6	4	6
dokonce	3	4	3	1	9	1	1
strašně	2	4	3	4	5	2	6
vůbec	4	3	2	3	1	1	2
úplně	4	3	4	1	5	3	2
hrozně	3	2	2	3	1	2	4
spoustu	0	1	1	1	3	1	2
příliš	4	3	1	4	3	5	5
naprosto	4	3	4	2	2	2	1
perfektně	2	5	5	1	3	1	3
maximálně	1	0	0	0	1	0	1
velmi	5	4	5	3	5	9	3
absolutně	3	1	0	1	1	1	1
docela	0	1	2	4	0	1	1
pěkně	2	2	3	4	6	1	2
neuvěřitelně	1	2	1	1	1	2	2
speciálně	2	1	1	2	1	2	1
nezapomenutelně	0	0	0	1	2	1	0
totálně	1	0	2	2	4	3	0
intenzifikační sufixy a prefixy							
nej-	60	56	25	33	31	65	57
pře-	0	0	0	0	0	0	0
super-	6	7	7	2	6	5	3
mega-	1	0	1	0	1	0	1
extra-	2	2	1	1	1	1	1
maxi-	1	1	3	2	0	1	0
ultra-	1	3	1	4	0	1	1
sebe-	1	0	0	1	1	0	1

Obrázek 13 – Četnost výrazových prostředků v českém jazyce, zdroj: vlastní zpracování

Na obrázku 12 a 13 jsou vidět celkové výsledky z výzkumu četností jednotlivých výrazových prostředků u českých časopisů pro mladé. Můžeme vidět, že v horní části tabulky jsou jednotlivé časopisy a na vertikální ose vlevo jsou vyznačeny zkoumané výrazy. Tato vertikální osa je rozdělena do 4 oblastí. První jsou přídavná jména. Jedná se o přídavná jména, která sama o sobě vyjadřují velkou míru vlastnosti. Mohli bychom zde zařadit přídavná jména jako *cool*, *hustý*, *perfektní*, *výborný*, *dokonalý*, *nádherný* nebo například výraz *turbo*. Další skupinou jsou tzv. jiné intenzifikátory. Zde jsme zařadili výrazové prostředky, které jsou schopny zvyšovat míru vlastnosti u těch vlastností, se kterými se pojí. Patří sem výrazy jako *uff*, *wau*, *fakt*, *tak* nebo například výraz *nic*. Další skupinou výrazů jsou intenzifikační příslovce. Zde se jedná o příslovce typu *strašně*, *moc*, *příliš*, *dokonce*, *spoustu*, *hrozně*, *úplně* apod. A jako poslední skupinou jsou intenzifikační sufixy a prefixy. Mezi tyto sufixy patří *nej-*, *pře-*, *super-*, *mega-* apod.

Celkem bylo ve všech analyzovaných českých časopisech 4524 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry intenzity vlastnosti. A pokud je celkový počet analyzovaných stránek 778 stránek, tak z toho plyne, že průměrně je na jedné stránce časopisu pro mladé v českém jazyce přibližně 6 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti.

Nyní si blíže přiblížíme jednotlivé časopisy, které jsme analyzovali. Nebudeme se zabývat všemi časopisy a všemi výrazovými prostředky, ale pokusíme se demonstrovat určité příklady a především se zaměříme na výjimky či neobvyklé případy. Zaměříme se také na jazykové výrazy, které bychom mohli považovat za výrazové prostředky ovlivněné globalizací.

3.2.3.1.1 Časopis Popcorn

Jako první se budeme zabývat výrazovými prostředky v časopise Popcorn. Celkem jsme analyzovali tři čísla tohoto časopisu a to čísla 8, 9. a 10. Dohromady se v těchto časopisech celkem vyskytlo 521 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti, na které se nyní blíže podíváme. Průměrně se na jedné stránce tohoto časopisu vyskytlo 2,63 výrazových prostředků. Nejčastější způsob zvětšování míry vlastnosti byl u tohoto periodika pomocí superlativu relativního. Celkem došlo u těchto časopisů k 89 použití superlativu relativního. Nejvíce u čísla 10 časopisu Popcorn. Jako druhý nejvíce používaný způsob zvětšování míry vlastnosti byl výraz *cool*. Tento výraz

byl celkem použit 38krát. Jedná se o anglický výraz označující vlastnost, která by se dala charakterizovat jako velmi dobrá. Další přídavná jména byla například *super*, *extra* nebo *mega*. Je třeba tato přídavná jména odlišit od intenzifikačních předpon a přípon. Rozdíl mezi *superhrdina* a *super akce* je v časopisech patrný. Třetí nejvíce používaná možnost, jak zvýšit míru intenzity působení na danou vlastnost, byla pomocí intenzifikačního příslovce *fakt*. V textech se tak objevovala slovní spojení jako *fakt dobrá*, *fakt rychlý*, *fakt krásný* apod. Dále se v těchto časopisech hojně objevovala slovní spojení s intenzifikačními příslovci *moc*, *hodně*, *strašně*, *dost*, *pěkně* nebo *totálně*. Jejich četnost nebyla tak vysoká. Také se v textu objevily jiné výrazové prostředky, které bychom mohli zařadit pod intenzifikační příslovce, ovšem jejich četnost byla tak malá, že jsme je do výsledné tabulky nezařadili. Byly to například výrazy *náramně*, *bláznivě*, *pekelně*, *vášnivě* nebo *úžasně*. I tyto výrazy silně ovlivňují vlastnost, se kterou se pojí. Poměrně nízký výskyt mělo příslovce *velmi* a *příliš*. *Velmi* se objevilo 13krát a *příliš* pouze 8krát.

Co se týká intenzifikační prefixů a sufixů, tak zde jasně vede prefix *nej-*. Díky tomu prefixu dochází ke tvoření už zmíněných superlativů relativních. Další používaný prefix byl *super-*. Setkali jsme se tak s výrazy *superhrdina*, *superúspěšná*, *superboy*, *superstar* apod. Často jsme se setkali i s výrazem *super*, který stál odděleně od dané vlastnosti. Nebyl tak v pozici prefixu, ale intenzifikačního přídavného jména. Setkali jsme se s výrazy *super nálada* nebo *suprová nálada*, *super song*, *super rytmy* atd. S dalším intenzifikačním prefixem, se kterým jsme se setkali a jehož četnost byla velmi nízká, byl prefix *pra-*. V zářiovém vydání časopisu Popcorn se objevila tato věta: „Kérky Katy Perry jsou opravdu prazvláštní.“ (Popcorn, č.9/2013:10) Na příkladu tak vidíme jednak intenzifikační příslovce *opravdu* a navíc prefix *pra-*. Vlastnost *zvláštní* je tak silně intenzifikována. Dále jsme zde našli prefix *ultra-*, *sebe-*. Například *ultrabook*, *sebelepší*.

3.2.3.1.2 Časopis ABC

Dalšími výrazovými prostředky pro vyjádření velké míry intenzity jsme se zabývali v časopise ABC. Celkem jsme analyzovali jenom dvě čísla a to číslo 16 a 17. Dohromady jsme v těchto číslech narazili na 328 výrazových prostředků. To znamená, že průměr se v těchto časopisech vyskytuje 2,8 výrazových prostředků na jednu stránku. Největší četnost jsme zaznamenali opět u superlativu relativního. Celkem tak byla vlastnost přídavného jména nebo příslovce zvyšována 122krát. Což je v průměru na jeden časopis vysoká hodnota. V čísle 16 byla dokonce takto zvyšována míra vlastnosti

65krát, což je nevíce ze všech analyzovaných časopisů. Jako příklady bychom mohli uvést výrazy *nejdůležitější*, *nejlepší*, *nejzkušenější*, *nejnebezpečnější*, *nejméně* apod. Druhou největší četnost jsme zaznamenali u prefixu *super-* nebo přídavného jména *super*. Celkem byl tento způsob zvětšování míry vlastnosti použit u 22 případů. Objevily se výrazy jako *supercitlivý*, *superpevný*, *superhrdina* apod. Dalším nevíce používaným prefixem byl prefix *extra-*, poté *ultra-*, *mega-* a *sebe-*. Co se týká intenzifikačních příslovcí, tak zde byla největší četnost u příslovcí *velmi* a *hodně*. Obě příslovce byla použita 12krát. A to u slovních spojení jako například *hodně znát*, *velmi nízké*, *velmi tenké*, *velmi rychle* nebo *hodně pomalu*. 10krát bylo použito příslovce *moc* a *příliš*. Na druhé straně, pouze jednou jsme našli příslovce *neskutečně*, *maximálně* a *nezapomenutelně*. Nízkou četnost měla také příslovce *absolutně*, *docela*, *pěkně*, *neuvěřitelně*, *speciálně*, *spousta*, *naprosto*, *vůbec*. Z kategorie jiných intenzifikátorů, byl nejvícekrát použit výraz *fakt* a *tak*. V textu jsme našli věty jako: „Přestože jde o tak velký druh motýla...“, „Není divu, že zdejší ryby tak zajímají biology!“, „Kde bere tak nádherné hračky?“ (ABC, 2012/16). Intenzifikačních přídavných jmen se celkem v časopisech ABC objevilo 28. Nejvíce se objevila přídavná jména *cool* (7krát), *opravdová* a *nádherná* (6krát a 5krát). Naopak nejméně adjektiva *perfektní*, *výborný* a *božský*, ta se objevila pouze jednou. Největší koncentrace výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti byla v rubrice Moderní technologie. Naopak nejméně hned v úvodní rubrice Pohled do světa (ABC, 2012/16).

3.2.3.1.3 Časopis Top Dívka

Další výrazové prostředky, kterými jsme se zabývali, byly v časopise Top Dívka. Analyzovali jsme dvě číslo a to číslo 7 a 9. Celkem jsme v těchto časopisech našli 402 výrazových prostředků. Z nich největší podíl má prefix *nej-*. Superlativ relativní byl v textech použit celkem 116krát. Průměrně jsme našli na jedné stránce textu tři výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti. Druhý nejčetnější způsob jsme našli u použití přídavného jména *cool*. Těsně ho stíhá, co do četnosti, přídavné jméno *super*. Obecně bylo oblíbené v těchto časopisech zvyšovat míru vlastnosti buď prefixem *super-*, nebo stejným přídavným jménem. Dohromady byl použit 40krát. Výraz *cool* byl použit celkem 33krát. Abychom uvedli nějaké příklady, objevovala se tak slovní spojení jako *dost cool*, *naprosto cool*, *cool hlášky*, *cool držák*, *cool akce* apod. Další intenzifikační přídavná jména, která se vyskytovala, byla *extra*, *opravdová*, *perfektní*, *výborný* nebo například *extrémní*. Mezi jinými intenzifikátory bychom největší četnost

našli u výrazu *fakt*. V textech jsme tak našli například *fakt našlápnutý*, *fat super*, *fakt hezký*, *fakt sexy*. Další více používaný byl výraz *top*. Nejméně používaná intenzifikační příslovce byla *spousta*, *maximálně*, *docela*, *totálně* a *neskutečně*. Naopak nejvíce používaná byla *moc*, *příliš*, *velmi* nebo například *perfektně*. Největší koncentrace těchto příslovcí byla v rubrice *Poradna*. Celkem jsme zde našli 9 příslovcí.

3.2.3.1.4 Český časopis Bravo

Jako poslední jsme analyzovali četnost a rozmanitost výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u časopisů *Bravo*. Do této kapitoly zahrneme i časopis *Bravo Girl*. Celkem jsme tak zkoumali 6 časopisů. Pokud bychom sečetli všechny výrazové prostředky, které jsme našli v těchto časopisech, byla by jejich četnost přesně 1011. Z čehož má největší podíl právě časopis *Bravo Girl* a to rovných 21 procent. Nejvíce bylo u těchto časopisů použito intenzifikačního prefixu *nej-*. Superlativ absolutní tak byl použit celkem 246krát. Druhým nejvíce používaným výrazovým prostředkem pro vyjádření velké míry vlastnosti byl výrazy *cool* a *fakt*. Oba tyto výrazy se objevily v textech 58krát. Jako praktické příklady můžeme uvést: *cool nehtíky*, *cool letní vtípky*, *je fakt statečnej*, *fakt frajerka*. Vysokou četnost měl také výraz *moc*. Toto intenzifikační příslovce se v textu objevilo celkem 44krát. Dohromady 37krát se objevilo přídavné jméno *super*.

„Získejte super postavu.“ *Bravo Girl* (2012/8)

Dále se v textech objevilo intenzifikační příslovce *hodně* (34krát), *velmi* (27krát), *strašně* (25krát), *tak* (24krát), *pořádně* (23krát), *opravdu* (21krát), *úplně* (20krát), *dost* (19krát), *hrozně* (18krát) nebo například prefix *super-* (17krát). Četnost dalších intenzifikátorů už nebyla nikterak významná. Některé intenzifikátory demonstrujeme na příkladech, které jsme našli v časopisech *Bravo*.

Například: „...musí přiznat, že ji strašně moc přitahuje Adam!“; „Dojeli jsme tam hrozně pozdě,...“; „...měla jsme hodně perlivou limču,...“; „...není totiž úplně lehké.“; „...když jsi opravdu zamilovaná.“; „...má příliš velká...“; „... a proto se velmi snadno zavádějí.“ (*Bravo Girl*, 2012/8).

Abychom nezmiňovali pouze výrazové prostředky, které se v textech objevovaly často, zmíníme i ty, jejichž četnost byla v textech například jen jednou. Jednalo se o výrazové prostředky jako: *krásně*, *turbo*, *exkluzivní*, *uchvacující*, *nevidané*, *ojedinělé*, *vymazlený*, *božský*, *přehnaně*, *šíleně*, *hromada*. Našli jsme také slovní spojení jako:

jako hrom, jako blázen nebo *to pravé ořechové*. Všechna tato slovní spojení vyjadřují velkou až největší míru vlastnosti. Často se pojí právě s přídavnými jmény a dochází tak k intenzivnímu působení na danou vlastnost přídavného jména. Slovní spojení *jako hrom* a *jako blázen* jsou významově blízko například *hodně, mnoho, pořádně*. Slovní spojení *to pravé ořechové* můžeme chápat to *nejvíc správné* (Bravo, 2012/16,21, 8).

3.2.3.2 Španělské časopisy

V této kapitole se budeme zabývat španělskými časopisy. Postupovat budeme stejně, jako tomu bylo v kapitole u českých časopisů. V následujících tabulkách můžeme vidět kompletní výsledky četností jednotlivých výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti u španělských časopisů pro mladé. V tabulkách jsou opět uvedeny jenom ty výrazové prostředky, které se ve španělských časopisech objevily vícekrát než jen jednou.

časopisy	Star2 n. 60	Star2 n. 62	Bravo n. 428	Bravo n. 431	Bravo n. 4	Bravo n. 433	Bravo n. 430
intenzifikátory							
intenzifikátor muy	70	55	35	29	32	51	37
intenzifikátor tan/tanto	42	37	13	19	10	20	16
intenzifikátor súper	18	22	1	0	2	2	2
zvoláci výpovědi	3	7	20	15	28	34	24
repetice	1	1	1	1	0	5	2
prefixy							
extra-	0	1	2	3	2	1	2
super-	4	3	22	25	23	16	22
mega-	0	2	2	1	3	1	2
hiper-	0	0	0	0	0	1	1
maxi-	0	0	2	4	0	1	2
sufixy							
-ísimo/a	13	11	4	6	7	9	7
jiné sufixy	54	40	10	26	25	4	16
jiné výrazové prostředky							
un montón	1	2	10	8	6	5	7
mogollón	6	8	9	6	10	16	10
BFF	2	3	4	4	9	1	5
molar	6	8	11	16	9	14	13
100%	8	4	0	2	1	1	1
spojení s lo	1	2	3	0	2	5	3
la mar de	0	0	1	0	1	0	1
al máximo	1	0	2	1	1	1	0
en grande	1	1	2	2	0	0	4
¡Buuff!	0	0	2	0	3	2	3
a tope	0	1	3	4	4	2	3
un millón de	1	1	1	0	0	0	0
pedazo de	0	0	0	0	0	0	0
cuánto	0	0	1	0	0	0	1
jiné výpůjčky	0	0	2	0	1	0	1
mil de	0	0	2	1	0	2	1
superlativ relativní	55	48	45	39	38	42	42
intenzifikační adverbia							
mucho	60	49	16	10	10	26	18
nada	24	17	5	8	4	7	6
perfectamente	1	1	2	0	0	0	1
totalmente	0	1	1	1	0	1	2
realmente	1	0	0	0	0	2	1
demasiado	3	2	8	5	3	5	5
bastante	8	4	3	0	2	1	3
algo	13	7	2	1	2	1	3
inolvidable	0	0	1	0	0	3	1
intenzifikační adjektiva							
top	0	0	0	2	1	0	0
genial	10	4	3	5	7	5	6
perfecta/o	9	2	1	6	8	4	7
fatal	3	0	0	1	2	0	3
total	0	1	2	3	0	3	1
cool	1	1	0	3	2	4	3
guay	4	0	0	0	0	4	4
especial	6	0	0	2	0	0	2
único	2	0	2	0	0	0	0
increíble	9	0	0	0	0	2	2

Obrázek 14 – Četnost výrazových prostředků ve španělském jazyce, zdroj: vlastní zpracování

časopisy	Como tú n. 48	Como tú n.45	Topmusic n. 142	Topmusic n. 140	SuperPop	E-girl n.44
intenzifikátory						
intenzifikátor muy	26	34	78	67	74	53
intenzifikátor tan/tanto	15	19	11	15	46	20
intenzifikátor súper	0	0	4	8	10	51
zvolací výpovědi	24	18	12	16	4	51
repetice	0	1	5	3	3	0
prefixy						
extra-	0	0	0	2	2	1
super-	18	24	3	2	40	3
mega-	1	2	1	2	3	1
hiper-	0	0	0	0	0	0
maxi-	0	1	1	1	1	1
sufixy						
-ísimo/a	16	17	12	16	21	28
jiné sufixy	18	24	20	22	18	9
jiné výrazové prostředky						
un montón	4	5	4	5	2	16
mogollón	1	3	0	3	4	23
BFF	8	7	0	2	2	9
molar	16	11	1	3	5	58
100%	0	0	2	0	1	6
spojení s lo	2	3	2	2	0	6
la mar de	0	0	1	1	1	0
al máximo	0	0	1	0	1	4
en grande	1	2	0	0	0	5
¡Buuff!	1	3	0	0	0	1
a tope	0	0	0	2	12	7
un millón de	0	0	0	0	0	1
pedazo de	0	0	0	0	0	1
cuánto	0	0	0	0	0	1
jiné výpůjčky	0	0	0	0	2	0
mil de	0	0	0	0	0	0
superlativ relativní	19	25	27	25	41	93
intenzifikační adverbia						
mucho	10	13	31	28	34	52
nada	9	8	2	4	8	7
perfectamente	0	0	2	1	1	1
totalmente	2	4	2	2	2	1
realmente	0	1	1	1	2	0
demasiado	2	3	2	3	1	1
bastante	1	2	3	3	4	0
algo	0	0	1	1	0	2
inolvidable	0	0	0	0	0	2
intenzifikační adjektiva						
top	0	0	3	0	0	1
genial	18	0	9	2	5	25
perfecta/o	3	0	3	0	3	1
fatal	0	0	1	0	2	0
total	2	1	1	0	2	1
cool	4	1	1	1	4	3
guay	8	2	1	0	2	10
especial	2	0	0	0	1	6
único	0	1	0	1	1	3
increíble	0	0	0	0	1	0

Obrázek 15 – Četnost výrazových prostředků ve španělském jazyce, zdroj: vlastní zpracování

Obrázky 14 a 15 nám ukazují výsledky četností jednotlivých výrazových prostředků, kterými jsme se zabývali. Tabulky jsou opět, stejně jako v předešlé kapitole, rozděleny na dvě části pro lepší přehlednost a jasnost. Na horizontální ose v horní části jsou opět vidět jednotlivá čísla časopisů, kterými jsme se zabývali, a na vertikální ose vlevo jsou vyznačeny z praktického pohledy ty výrazové prostředky, se kterými jsme se v analyzovaných časopisech setkali. Tato část je opět rozdělena a to na sedm částí. První sledovanou množinou je vlastní skupina intenzifikátorů. Tuto skupinu jsme osamostatnili a to z důvodu silné intenzifikační vlastnosti, kterou mají, také vyšší četnosti, důležité sledovanosti a také proto, že se nehodí do žádné jiné množiny prvků. Dále jsme se zabývali prefixy. Zde jsme na základě teoretické části této diplomové práce vybrali celou řadu důležitých intenzifikačních prefixů. Další množinou jsou sufixy. U sufixů jsme vybrali pouze jednu položku a to sufixy *-ísimo/a*. Je to z důvodu, že jsme nenašli v sledovaných periodikách žádné jiné sufixy. Dalším sledovaným prvkem je superlativ relativní. Poté jsme se zabývali jinými výrazovými prostředky. Zde jsou intenzifikovaná slovesa, podstatná jména, číslovky, citoslovce a další jiná výrazová spojení. Zajímavé je například sloveso *molar*. Toto sloveso, hojně užívané především mladou populací, se může významově přibližovat vyjádření *líbit se* (*velmi, mnoho, hodně, moc...*). Proto jsme se rozhodli toto sloveso do sledování zařadit. Zajímavé jsou také výrazy *un montón* nebo *mogollón*. Jedná se o podstatná jména, která mají silnou intenzifikační vlastnost. Významově znamenají velké množství. Dalším nestandardním prvkem je *BFF*. Jedná se o zkratkovou výpůjčku z anglického jazyka *best friend forever*. Ve španělských časopisech se s tímto pojmem právě setkáváme ve formě zkratky *BFF*. Tento jev, silné pronikání anglického jazyka do jazyka mladých Španělů, bychom mohli úzce spojovat s globalizačními tendencemi mediálního trhu. Další množinou jsou intenzifikační adverbia a jako poslední jsou intenzifikační adjektiva. Jedná se o standardní adverbia, kterými jsme se zabývali v teoretické části této diplomové práce. A u přídavných jmen se jedná o ta přídavná jména, jejichž význam už má velkou míru vlastnosti. Zajímavé jsou výrazy *guay*, *cool* nebo například *top*. U výrazů *cool* a *top* se opět jedná o prostředky, které pocházejí z anglického jazyka, stejně jako *BFF*. Celkem bylo ve všech španělských časopisech, kterými jsme se zabývali, zanalyzováno 8093 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry intenzity nebo vlastnosti. Z toho vyplývá, že na jednu stránku textu ve španělských časopisech pro mladé je přibližně použito 9 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry

vlastnosti. Nyní si blíže přiblížíme jednotlivé výrazové prostředky ve španělských časopisech.

3.2.3.2.1 Časopis Como tú

Prvním časopisem, kterým se budeme zabývat, je časopis Como tú. Celkem jsme analyzovali dva tyto časopisy a to číslo 48 a 45. V těchto dvou číslech jsme dohromady našli 466 sledovaných výrazových prostředků. Nejvíce krát byla vlastnost zvyšována pomocí intenzifikátoru *mu*y. Dohromady celkem 60krát. Což je procentuálně téměř 13 % z celkových možných výrazových prostředků. Tento intenzifikátor se nejčastěji objevoval v rubrice Glups a Tus movidas. Druhou pozici, z hlediska výše četnosti, obsadil superlativ relativní. Jako příklady bychom mohli uvést: *las postales más cool*, *los peinados más guays*, *tus historias más divertidas* (Como tú, 48/2013). Na třetí pozici se umístilo společně několik prvků. Byly to sufixy, prefix *super* a zvolací výpovědi. Mezi sufixy, s vysokou četností celkem 42, nepatří sufixy superlativu absolutního, ale řadí se zde jiné intenzifikační sufixy. V těchto časopisech jsme se setkali s deminutivními tvary jako *modelito*, *angelito*, *caballito*, *gomita*. Jedná se tak o sufixy –*ito/a*. Ale i s jinými jako například *nenaza*, *guapetón* apod. Další zmíněný byl prefix *super*. Zde jsme se opět setkali se stejnou četností a výrazy jako *superhéroe*, *supermolón*, *supermaquillados*, *superbien*, *superfriends*. Se shodnou četností dopadly i zvolací výpovědi. Jako příklady bychom mohli uvést *¡Qué guay!*, *¡Qué romántico!*, *¡Qué bonita está!*, *¡Genial!*. Vidíme, že v některých případech je použito zvolací *qué*, ale ne vždy. Zato vždy je výpověď silně intenzifikována. Časté bylo také použití intenzifikátor *tan* nebo *tanto*. Celkem byly tyto intenzifikátory použity 34krát. Našli jsme například *tanto planazo*, *tan gupa*, *tan mona*, *tan soso*. Dalším zmíněným prvkem je sufix –*ísimo/a*. Tento sufix se v těchto časopisech vyskytl celkem 33krát. Tato hodnota je poměrně vysoká, protože standardně se tento sufix, jak bude vidět v jiných časopisech, již tolik nevyskytuje. Jeho četnost tak klesá. Zde se však vyskytly například výrazy *chulísimas*, *muchísima*, *divertidísima*, *alborotadísimos* nebo výraz *monísimo*. Výraz *un montón* se vyskytl celkem 9krát. Výraz *mogollón* 5krát. Celkem 27krát se objevilo sloveso *molar*. Například ve větě „*Le mola pintarse bigotes de gato.*“ (Como tú, 48/2013). Ze všech intenzifikačních příslovcí se nejvícekrát použilo příslovce *mucho*. Jako příklad bychom mohli uvést *mucho confianza*, *mucho dinero*, *mucho más*. Časté bylo také použití příslovce *nada*. Z přídavných jmen se nejvíce používalo přídavné jméno *genial*, dále pak *guay*, *cool*, *perfecto/a* a *especial*. Na druhou stranu

v čísle 45 nebylo ani jedno použití přídavného jména *genial* ani *perfecto/a* nebo *especial* (Como tú, 48/2013).

3.2.3.2.2 Časopis Topmusic

Dále jsme analyzovali výrazové prostředky v časopise Topmusic. Zde jsme si vybrali také dvě čísla a to číslo 140 a 142. Celkem jsme v těchto časopisech napočítali 492 výrazových prostředků. Na jednu stránku tak průměrně vychází 2,7 výrazových prostředků. V těchto časopisech došlo ke zvětšování míry vlastnosti nejvíce pomocí příslovce *muy*. Dohromady až 145krát. Což je téměř 30 % ze všech způsobů zvětšování míry vlastnosti. Dokonce v čísle 142 časopisu Topmusic jsme narazili na největší četnost použití tohoto intenzifikátoru. Je třeba však mít na paměti, že tento časopis má také nejvíce stránek. A pokud bychom čísla zprůměrovali a vydělili, došli bychom k závěru, že na jednu stranu vychází přibližně 3,4 výskytu příslovce *muy*. Což odpovídá běžné průměrné četnosti u španělských časopisů pro mladé. V kapitole hodnocení výsledků se budeme zabývat komparací těchto výsledků s českými časopisy pro mladé. Jako příklady použití intenzifikátoru *muy* můžeme uvést například: *muy futurista*, *muy contento*, *muy natural*, *muy criticada*, *muy humano*, *muy feminino*, *muy especial*, *muy pasionales* atd. Tento intenzifikátor se nejvíce objevoval v rubrice El Pescao a také v článku *Llega el verano*. Druhý nejvíce používaný způsob je pomocí intenzifikačního adverbia *mucho* (59 četností). Třetí pozici obsadil způsob pomocí superlativu relativního (52 četností). Dále se pak umístily tzv. jiné sufixy. Mezi jiné sufixy bychom mohli opět zařadit deminutivní sufixy *-ito/a* nebo například výraz *guapetón*. Narazili jsme zde také na repetici ve větě: „*Pero volveremos con las pilas muy, muy cargadas.*“ (Topmusic, 2013/142). Celkem se v těchto časopisech repetice vyskytla 8krát. Sufix *-ísimo/a* se v těchto časopisech vyskytl celkem 28krát. Objevily se tak příklady jako *felicísimo*, *muchísimo*, *chulísimos*, *mismísima*, *comodísimas*, *divertidísimo*, *contentísima*. Často se také objevil intenzifikátor *súper*, který se v časopisech Como tú nevyskytl ani jednou. Bylo to například ve slovním spojení *este súper cuestionario*. Mezi prefixy jsme zaznamenali výskyt ne moc běžného prefixu *mega-* a *maxi-*. Na druhou stranu prefix *super-* byl použit pouze 5krát, což je v porovnání s jinými časopisy nízká hodnota. U kategorie jiných výrazových prostředků jsme nevíce četností zaznamenali u prvku *un motón*. Méně pak například u výrazu *BFF* nebo i u slovesa *molar*, jejich použití se stává typické v jazyce mladých. Co se týká intenzifikačních adverbíí, tak kromě již zmíněného *mucho*, se také často vyskytlo

příslowce *nada* nebo *bastante* například ve spojení *es bastante diferente*, *bastante mimado*, *bastante recto*. Mezi intenzifikační adjektiva s vyšší četností, která se v textu vyskytla, bychom mohli zařadit například *genial*, *perfecto/a*, *top* nebo například *cool*.

3.2.3.2.3 Časopis SuperPop

Dalším časopisem, kterým se budeme zabývat, je časopis SuperPop. V tomto časopise jsme dohromady našli 366 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti na celkem 62 stranách textu. Na jednu stranu textu tak vychází přibližně 6 výrazových prostředků. Nejvíce byl použit opět intenzifikátor *muy*, stejně jako tomu bylo u časopisu Topmusic. Tento intenzifikátor byl použit celkem 74krát. Často se toto příslowce vyskytovalo s přídavným jménem *mal*, *diferente*, *fuerte*, *guapo* a *tímido*. V textu se také objevil zajímavý tvar příslowce *muy*.

–„Never say never, Justin, ¡Que la gravedad es muy mala!“ (Super Pop, 2011/855: strana 10, rubrika: ¡PILLADOS!)

Na příkladu vidíme, že došlo ke zkrácení příslowce *muy* a také k označení přízvuku na *u*.

Druhý nejvíce používaný intenzifikátor, byl intenzifikátor *tan/tanto*. V tomto časopise tak došlo k největší četnosti tohoto intenzifikátoru ze všech testovaných španělských časopisů. Celkem se tento intenzifikátor objevil 46krát a to například ve spojení *tan pegados*, *tan grande*, *tan despierto*, *tan bien*, *tan tímido*, *tan nerviosa*, *tan blanca* apod. Kromě těchto intenzifikátorů se také často objevoval výraz *súper*. Je to celkem logické, již samotný časopis tento intenzifikátor obsahuje v názvu. Objevovala se však slovní spojení jako *súper divertido*, *súper nerviosa*, *súper bien*, *súper importante*, *súper íntimo*, etc. Zvolací výpovědi nebyly tak časté. Podobně jako repetice. V některých případech došlo díky repetici ke dvojitému zvětšení míry vlastnosti. Můžeme to vidět na příkladu: „...van a seguir tan pegados, tan pegados...“ (SuperPop, 2011/855). Co se týká prefixů, tak nejvíce byl použit prefix *super-*. Avšak v podobných případech jako tomu bylo u předešlých časopisů. Dále pak byl použit například prefix *mega-* nebo *extra-*. Velké množství jsme také zaznamenali u jiných sufixů, kde se opět jednalo o deminutivní sufixy, a také u superlativu absolutního. Superlativů absolutních bylo v textu 21. Opět zmíníme ty, které se objevily nejvícekrát: *muchísimo*, *durísima*, *malísimo*, *azulísimo*, *mismísimo* a *guapísimo*. S počtem 41 výskytů se vyskytl v časopise superlativ relativní. Nejvíce se vyskytly výrazy *el/la/lo*

mejor a *el/la/lo peor*, tak jako tomu bylo i u jiných časopisů, které jsme analyzovali. Superlativ relativní neměl extrémní koncentraci v určité rubrice či článku. Jeho koncentrace, po vypočítání modusu a mediánu, je průměrně jeden výraz na stránku. Dále se také v tomto časopise objevila celá řada dalších jiných výrazových prostředků, které jsme do hlavní tabulky nezařadili kvůli nízké až nulové četnosti u jiných analyzovaných časopisů. V textu se tak objevily se nejvíce výrazy, *total* (2krát), *genial* (5krát), *increíble* (1krát), *a tope* (12krát), *nada* (8krát), *ideal* (5krát), *bastante* (4krát), *mogollón* (4krát), *precioso* (2krát), *un montón* (2krát), *extra* (2krát), *superior* (2krát), *realmente* (2krát), *totalmente* (2krát). Také výrazy *más bien*, *verdaderamente*, *urgentemente*, *demasiado*, *inmensamente*, *tremendo*, *la mar de*, *terrible*, *al máximo*, *enorme*, *inolvidable* (1krát). V textu bylo také 4krát použito zvolání jako výrazový prostředek pro vyjádření velké míry vlastnosti (SuperPop, 2011/855).

3.2.3.2.4 Časopis E-girl

I v časopise E-girl jsme našli celou řadu výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti nebo intenzity působící na vlastnost. Celkem jsme v tomto časopise našli 565 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti, což je nejvíce ze všech testovaných časopisů. Pokud vezmeme v úvahu, že tento časopis má pouhých 66 stránek, zjistíme, že na jednu stránku textu vychází průměrně téměř 9 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti. Nejvícekrát byl v textu použit superlativ relativní a to 93krát. Našli jsme slovní spojení jako *los pasatiempos más chulos*, *el colgante más fashion*, *lo que más mola*, *los planes más e-girl*, *la fotografa más original*, *lo más aditivo* nebo například *el/lo/la mejor/peor*. U slovního spojení *los planes más e-girl* je obtížně definovat přesný význam. Celkem tak byl na jedné stránce textu použit přibližně dvakrát superlativ relativní. Druhý nejvíce používaný způsob, jak došlo k vyjádření velké míry vlastnosti, byl pomocí slovesa *molar*. Celkem bylo toho sloveso použito 58krát. Setkali jsme se tak například s *mola un montón*, *mola mucho*, *como mola*, *mola*. Téměř stejnou četnost mají prvky intenzifikátor *muy* (53krát se v textu vyskytl), intenzifikátor *súper* (51krát) a zvolací výpovědi (51krát). Právě výraz *súper* se v tomto časopise vyskytl nejvícekrát ze všech zkoumaných časopisů a z celkového počtu výrazů *súper* ze všech časopisů bylo téměř 43 procent nalezeno právě v časopise E-girl. Ale nejen výraz *súper* měl v tomto časopise nejvyšší četnost. Stejně na tom byl i prvek zvolací výpovědi. S intenzifikátorem *súper* jsme našli příklady *está súper liado*, *van súper naturales*,

súper sosa, súper guapas, súper tecno, son súper baratas. U zvolacích výpovědí, jsme často našli tzv. dvojité zintenzifikování jako například *¡Mola mucho!*, *¡Guapísima!*. Na druhou stranu jsme se zaznamenali nízkou četnost sufixů a prefixů. Například prefix *super-* byl použit pouze třikrát. Přípona *-ísimo/a* byla použita 28krát a našli jsme výrazy jako *enganchadísima, chulísimo, monísimos, conectadísima*. U jiných výrazových prostředků jsme kromě zmíněného slovesa *molar* našli ještě 16krát výraz *un montón*, 23krát výraz *mogollón*. Nedá se zcela říci, v jakých rubrikách byly jednotlivé výrazy koncentrovány, protože byly úplně rozprostřeny v celém čísle tohoto časopisu. 9krát byl použit výraz *best friend* nebo *the best friend* nebo *BFF*. Výraz *a tope* a *nada* byly použity celkem 7krát. Dvakrát byl použit výraz *algo* a to ve spojení *algo rebelde, algo desorganizada*. Prvenství má tento časopis také u četnosti použití výrazu *genial, único* a *guay*. Dohromady byly tyto výrazy použity 38krát. Dále jsme v tomto časopise našli zajímavé nestandardní slovní vyjádření jako například *pedazo de, a lo grande, gigantes, cantidad de, ¡Qué wapo!, estar al 100%, ¡Qué fliiiiipe!, las vacas son muuuuuuuuy largas, es taaan bonita* apod. Vidíme, že některé výrazy jsou zmodifikované tak, aby míra intenzity byla ještě silnější. Například výraz *muuuuuuuuy* ve spojení se slovem *largas* je opticky prodloužen právě pro význam slova *largas* (E-girl, 2013/44).

3.2.3.2.5 Časopis Star2

V časopise Star2 jsme celkem našli 787 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti, což odpovídá 5 výrazovým prostředkům na jednu stránku textu. Nejvíce se v těchto časopisech vyskytoval intenzifikátor *muy* a příslovce *mucho*. Intenzifikátor *muy* se vyskytl dohromady 125krát. A příslovce *mucho* se v textech vyskytlo 109krát. Příslovce *muy* se pojilo například s *independiente, genial, importante, impaciente, escuchada, guapa y sexy, buenos recuerdos, moderna, graciosillos, bien*. Dále se v textech vyskytovaly tzv. jiné sufixy. Našli jsme například *niñatillo, cariñosín, poquitos, piquito, modelazos, parejita, guapete, gordito, normalito, animalillo, carita* apod. Vidíme tak nejčastější použití sufixů *-ito, -ita, -azo, -ete, -illo, -ín, -illo*. Pokud už zmiňujeme sufixy, nemůžeme opomenout superlativ absolutní *-ísimo/a*. Celkem se tento sufix v textech objevil 24krát a to ve výrazech *malísimo, muchísimo, guapísimo, prendadísima*. Žádné výjimečné výrazy se v textech nevyskytly. Na druhou stranu jsme v časopisech nenalezli vysokou četnost zbylých testovaných prefixů. Objevila se zde ale repetice. Našli jsme repetici s příslovcem *muy* i s příslovcem *mucho*. Co se týká

jiných výrazových prostředků, tak nejvícekrát bylo použito sloveso *molar* a podstatné jméno *mogollón*. Oba výrazy byly v textu užity 14krát. 12krát byl použit výraz 100%. Tento výraz si uvedeme na příkladech: *100% fan, un rodaje 100% peligro, confiar al 100%, 100% guapos*. Dalšími používanými výrazy byly *a tope, la mar de, al máximo, bff, un millón de* apod. Co se týká intenzifikačních adverbíí, tak zde, kromě již zmíněného příslovce *mucho*, byla často použita příslovce *algo, bastante, demasiado a nada*. Jako příklady můžeme uvést například *soy bastante malo, bastante gorda, extrañaría nada, bastante vaga, demasiado guapo*. Mezi intenzifikačními adjektivy se nejvíce vyskytoval výraz *genial*, stejně jako tomu je u jiných testovaných časopisů. Dále pak *perfecto/a* a *increíble*. Výraz *increíble* se celkem vyskytl v textu 9krát, což je nejvíce ze všech zkoumaných časopisů. Naopak nejméně se vyskytly výrazy *top* a *total*. Co se týká výjimečných výrazových prostředků, tak jsme v textech našli například výrazy *muuucho* nebo *muuuuy*. Dále jsme také našli jeden sporadicky používaný prefix a to *sobre-*, uvedeme ho na větném příkladu: „Tan fans de Sobrenatural y la primera convención que hiciste el año pasado fue de vuestra serie favorita...“ (Star2, 2013/60). Pokud bychom se zaměřili na koncentraci výrazových prostředků podle rubrik a článků, tak největší koncentrace je v rubrice horoskopy, poté v rubrice „amor en el campo“ a také u článku „Justin en España“ (Star2, 2013/60).

3.2.3.2.6 Španělský časopis Bravo

Posledními analyzovanými časopisy jsou časopisy Bravo. Celkem jsme pracovali s pěti časopisy Bravo. Konkrétně to byla čísla 428, 429, 430, 431 a 433. Počet výrazových prostředků celkem, které jsme v textech našli, je 1370. Na jednu stránku textu časopisu Bravo tak odpovídá 4,41 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti. Pokud se zaměříme, kterých výrazových prostředků se nejvíce používá, při vyjadřování velké míry vlastnosti, tak zjistíme, že nejvíce se používá superlativ relativní a příslovce *muy*. Superlativ relativní byl v textu použit dohromady 206krát a intenzifikátor *muy* 184krát. Nedá se přesně určit koncentraci v jednotlivých rubrikách těchto prostředků, protože je průměrně v každé rubrice stejný počet u všech testovaných časopisů. U obou zmíněných prostředků jsme nenarazili na žádné výjimečné příklady, které by bylo třeba uvést. 121krát byla použita zvolací výpověď a to například slovní spojení *¡Qué detallazo!, ¡Guapetón!, ¡Qué pena!, ¡Qué palo!, ¡Qué lista!, ¡Mola!, ¡Qué pereza!*. Prefix *super-* byl celkem použit 108krát, což odpovídá přibližně jednomu použití prefixu *super-* na dvě stránky textu. Tento prefix tedy se nedočkal čteného

použití u časopisů Bravo. Nenalezli jsme žádné speciální výjimky s prefixem *super-*. Dobře se neuchytil prvek tzv. jiné sufixy. Ten byl v textu ke zvětšení míry vlastnosti použit celkem 84krát. Nejvíce jsme se setkali se sufixy *-ito*, *-ita*. Poté *-ón* a *-azo/a*. Sufix *-ito* a *-ita* byl v textech celkem použit 65krát. Na druhou stranu jsme zde našli různé, ne běžně používané, prefixy jako *ultra-*, *mega-*, *hiper-*, *sobre-*, *maxi-*, *extra-*.

„Iba a estrenar unos pantalones hiperestrechos que se me sentaban de cine...“
(Bravo, 2013/433)

Dále jsme našli například *maxifalda*. U superlativu absolutního jsme našli jednu výjimku a to existenci výrazu *muchiiiiiiisimo*. Z množiny jiných výrazových prostředků jsme zjistili, že největší četnost je u slovesa *molar*. Toto sloveso bylo celkem použito 63krát. Dále se pak hojně používá v těchto časopisech podstatné jméno *mogollón* a *un montón*. Nepřekvapila nás ani lehce významná četnost výrazu *BFF*. Kromě této anglické zkratky jsme dále v časopisech našli například slovní spojení *too much* nebo *the best*. Můžeme tak cítit silnější pronikání anglického jazyka do tohoto časopisu. Celkem se 16krát objevil výraz *a tope*, 10krát citoslovce *¡Buuff!*, 8krát *en grande*, 5krát *al máximo*, 3krát *la mar de*, 5krát výraz *100%*, 6krát výraz *mil de*. Z intenzifikačních příslovcí se nejvíce použilo příslovce *mucho* (80krát), *nada* (30krát), *demasiado* (26krát). Dále pak s menší četností výrazy *bastante*, *algo* a *totalmente*. Co se týká intenzifikačních přídavných jmen, tak zde bylo 26krát použito přídavné jméno *genial* a *perfecto/a*. Dále pak 12krát výraz *cool*, 9krát *total*, 8krát *guay*. U ostatních nejen přídavných jmen, ale i jiných výrazových prostředků, nebyla četnost nikterak významná. Přesto se však stojí za zmínku například přídavné jméno *brutal*, *enorme*, *fatal*, *horrible*. Nebo například slovní spojení *me chifla*, *nada de nada*, *ser pan comido* atd. (Bravo, 2013/433,430,431,428,429).

3.2.4 Hodnocení a porovnávání výsledků

V následující kapitole se budeme zabývat vyhodnocením výsledků u španělských a českých časopisů pro mladé, komparací jednotlivých jazyků, vyvracováním či potvrzováním vytyčených hypotéz a celkovým hodnocením. Praktická část této diplomové práce navazuje na teoretickou část, kde jsme se zabývali empiricko-teoretickými pohledy jednotlivých španělských a českých lingvistů na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti. V praktické části jsme pak analyzovali celkem 26 časopisů pro mladé, kde jsme hledali odpovědi na určité vytyčené otázky, četnost jednotlivých výrazových prostředků, rozmanitost daných prostředků a způsob či smysl jejich použití. Dohromady jsme zanalyzovali 12 617 výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry intenzity na celkem 1692 stránkách textů.

3.2.4.1 Hodnocení výsledků u jednotlivých jazyků

Nyní se podíváme na hodnocení výsledků u obou jazyků. Jako první se budeme zabývat českými časopisy pro mladé.

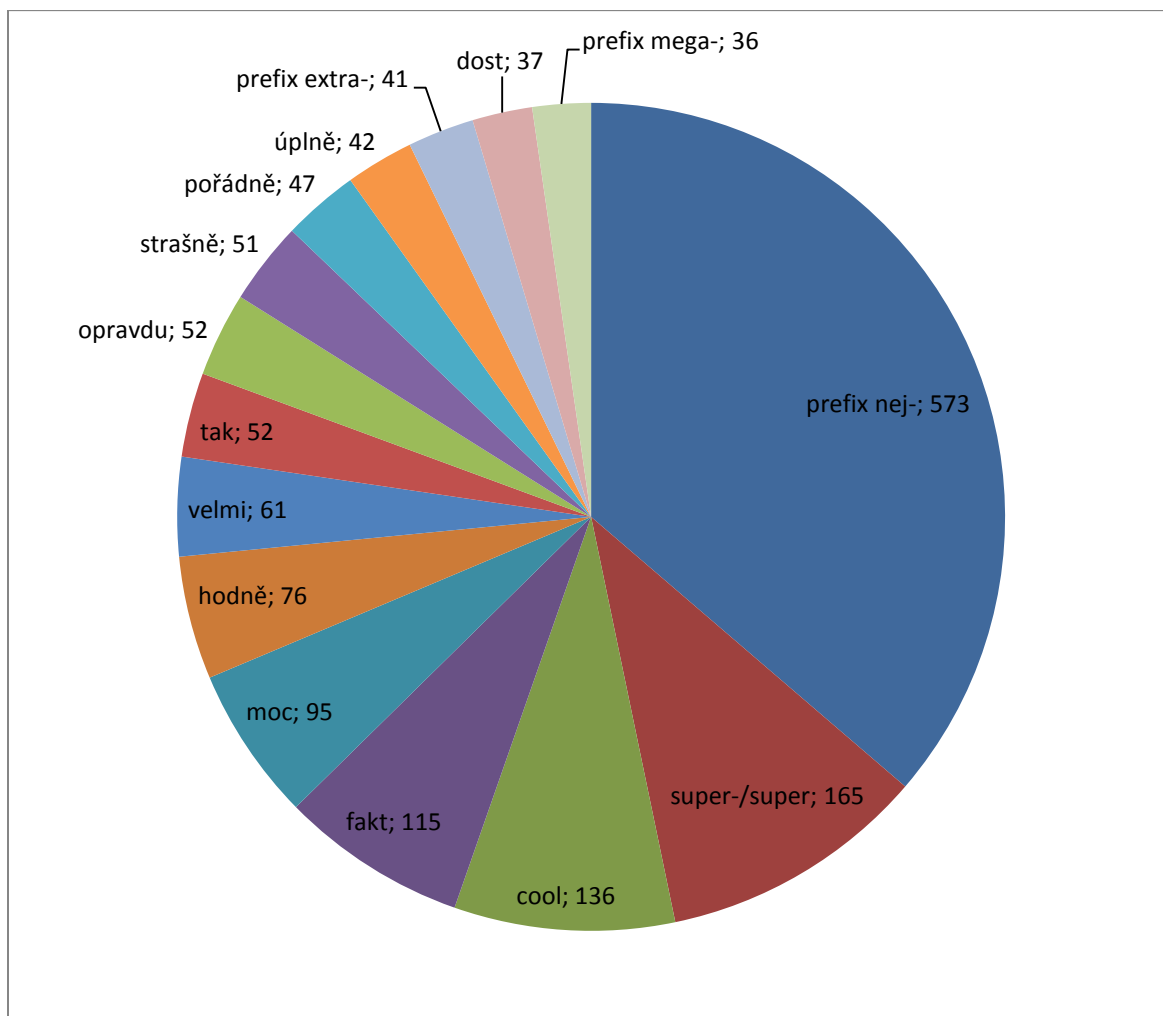
české časopisy	suma	pořadí	české časopisy	suma	pořadí
prefix nej-	573	1	prefix ultra-	21	27
super-/super	165	2	luxusní	18	28
cool	136	3	extrémní	18	29
fakt	115	4	spousta	18	30
moc	95	5	neuvěřitelně	18	31
hodně	76	6	speciálně	18	32
velmi	61	7	výborný	17	33
tak	52	8	top	17	34
opravdu	52	9	absolutně	17	35
strašně	51	10	totálně	17	36
pořádně	47	11	dokonalý	16	37
úplně	42	12	wau	15	38
prefix extra-	41	13	docela	15	39
dost	37	14	totální	14	40
prefix mega-	36	15	neskutečně	14	41
dokonce	35	16	prefix maxi-	14	42
hrozně	35	17	intenzivní	13	43
příliš	35	18	božský	12	44
naprosto	33	19	uff	12	45
pěkně	32	20	maximálně	11	46
opravdová	29	21	prefix sebe-	10	47
vůbec	29	22	obrovské	9	48
perfektně	28	23	nezapomenutelně	8	49
perfektní	27	24	hustý	6	50
nic	27	25	turbo	2	51
nádherné	21	26	prefix pře-	2	52

Obrázek 16 – Četnost výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u českých časopisů pro mladé.

V českých časopisech pro mládež jsme celkem našli 4524 výrazových prostředků na 778 stránkách. Z toho plyne, že průměrně je v českých časopisech pro mladé užito přibližně 6 (5,81) výrazových prostředků na jedné stránce textu.

Na obrázku 16 můžeme vidět kompletní tabulku, kde jsou vyobrazeny všechny výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti u českých časopisů pro mladé. Tabulka obsahuje jednotlivé četnosti a pořadí, ve kterém se dané výrazové prostředky

umístily. Vidíme tak, že na první pozici u českých časopisů pro mladé se umístil jako výrazový prostředek prefix *nej-*. Tímto způsobem bylo v českých časopisech pro mladé intenzifikováno 573krát. Z celkového počtu výrazových prostředků v českých časopisech pro mladé zaujímá tento intenzifikátor 12% četnost. Na druhé pozici, po velkém hodnotovém propadu 408 četností, se umístil intenzifikátor *super-*. Tento výraz byl celkem použit 165krát, což činí 3,6 %. Vidíme tak značný rozdíl, tímto rozdílem se budeme zabývat v kapitole, kde se věnujeme komparaci výsledků u obou jazyků. Na třetí pozici se pak umístil výraz *cool*, který byl celkem použit 136krát, což činí 3 % z celkového počtu použitých výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti. Mezi další významné výrazové prostředky bychom mohli zmínit výraz *fakt*, který byl použit celkem 115krát, a výraz *moc* použitý 95krát. Na druhém konci tabulky nalezneme výrazy *jako hustý*, *turbo*, *nezapomenutelné* nebo prefix *pře-*. Všechny tyto výrazy byly použity ve velmi nízké četnosti. Poslední pozici zaujímá prefix *pře-*, který byl celkem použit pouze dvakrát v analyzovaných časopisech. Procentuálně tak tento intenzifikátor zabírá 0,044 % ze všech výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti nebo intenzity. Ostatní výsledky vidíme na obrázku 16.

Obrázek 17 – Graf četností 15 nejpoužívanějších výrazových prostředků u českých časopisů pro mladé.

Na obrázku 17 můžeme vidět 15 nejpoužívanějších výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u českých časopisů pro mladé. Číselné hodnoty u výrazů odkazují na jednotlivé četnosti. Jasně tak demonstrujeme jasnou převahu prefixu *nej-* a také plynulé hodnotové a procentuální snižování u dalších výrazových prostředků. Nyní se zaměříme na četnosti výrazových prostředků ve španělských časopisech pro mladé.

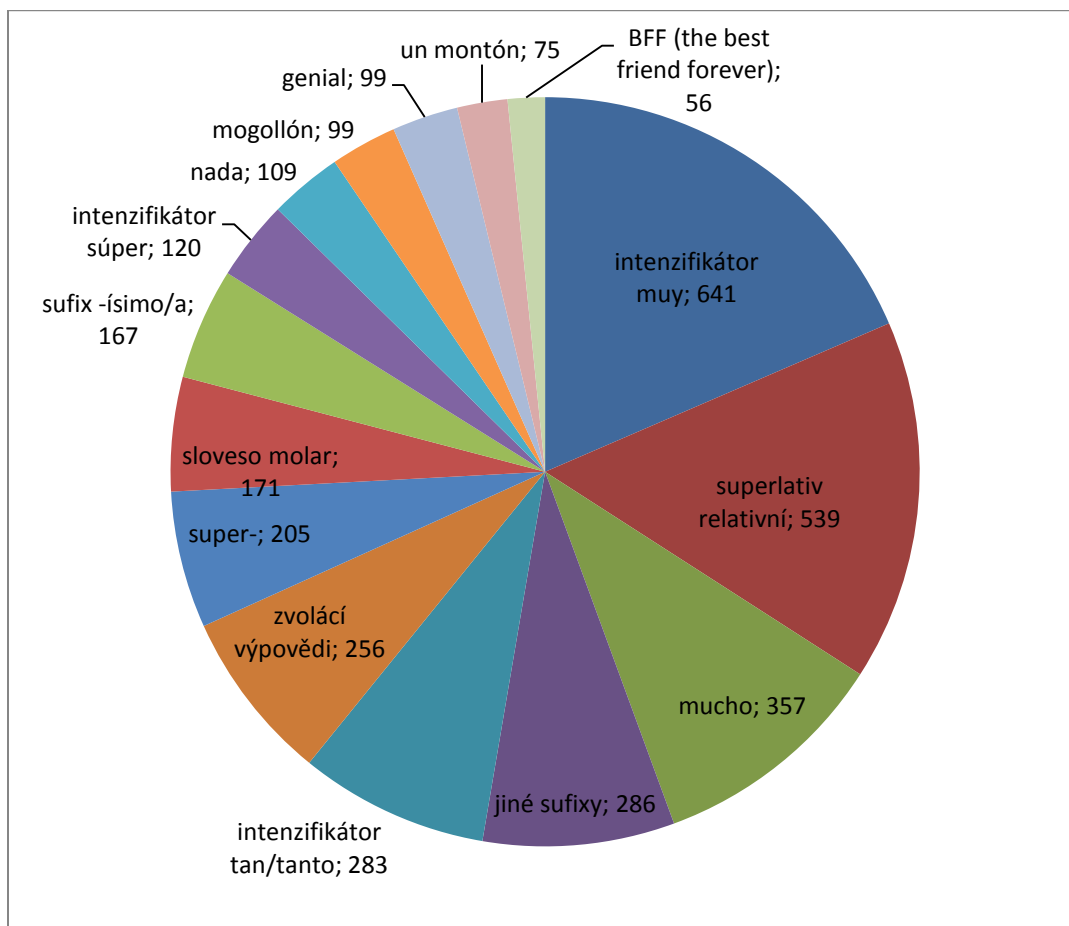
Ve španělských časopisech pro mladé jsme našli 8093 výrazových prostředků na 914 stránkách. Tedy přibližně 9 (8,85) výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti. Všechny výrazové prostředky a jejich četnosti včetně pořadí jednotlivých prostředků vidíme v následujícím obrázku.

španělské časopisy	suma	pořadí	španělské časopisy	suma	pořadí
intenzifikátor <i>muy</i>	641	1	repetice	23	25
superlativ relativní	539	2	prefix mega-	21	26
<i>mucho</i>	357	3	totalmente	19	27
jiné sufixy	286	4	especial	19	28
intenzifikátor <i>tan/tanto</i>	283	5	en grande	18	29
zvolací výpovědi	256	6	total	17	30
super-	205	7	prefix extra-	16	31
sloveso <i>molar</i>	171	8	¡Buuff!	15	32
sufix <i>-ísimo/a</i>	167	9	prefix maxi-	14	33
intenzifikátor <i>súper</i>	120	10	increíble	14	34
<i>nada</i>	109	11	al máximo	12	35
<i>mogollón</i>	99	12	fatal	12	36
genial	99	13	único	10	37
un <i>montón</i>	75	14	perfectamente	10	38
BFF (the best friend forever)	56	15	realmente	9	39
perfecta/o	47	16	inolvidable	7	40
demasiado	43	17	top	7	41
a <i>tope</i>	38	18	mil de	6	42
guay	35	19	jiné výpůjčky	6	43
bastante	34	20	la mar de	6	44
algo	33	21	un millón de	4	45
spojení <i>s lo</i>	31	22	cuánto	3	46
cool	28	23	prefix hiper-	2	47
100%	26	24	pedazo de	1	48

Obrázek 18 - Četnost výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u španělských časopisů pro mladé.

Na obrázku 18 můžeme vidět kompletní tabulku, kde jsou vyobrazeny všechny výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti u španělských časopisů pro mladé. Stejně jako minulá tabulka na obrázku 16, i tato tabulka obsahuje jednotlivé četnosti a pořadí, ve kterém se dané výrazové prostředky umístily. Vidím tak, že první pozici v celkové pořadí zaujímá intenzifikátor *muy*. Tento intenzifikátor byl celkem v analyzovaných časopisech použit 641krát ke zvětšení míry vlastnosti. Poměr ke všem výrazovým prostředkům je tak téměř 8 %. Na druhé pozici se umístil superlativ relativní. Ten se v textech celkem objevil 539krát, což je 6,6 %. Na třetí pozici se umístil výraz *mucho*. Tento intenzifikátor byl ve zkoumaných časopisech celkem použit 357krát. Jeho procentuální vyjádření ke všem výrazovým prostředkům je 4,4 %. Za zmínku určitě ještě stojí použití jiných sufixů (286krát), intenzifikátoru *tan/tanto* (283krát) a zvolací výpovědi (256krát). Pokud se zaměříme na druhou stranu tabulky,

tak můžeme vidět výrazy jako *pedazo de*, prefix *hiper-*, *cuánto* nebo výraz *un millón de*. Nejmenší četnosti použití se dostalo výrazu *pedazo de*. Tento výraz se v analyzovaných textech objevil pouze jedenkrát, což procentuálně činí 0,012 %. Prefix *hiper-* se objevil dvakrát, výraz *cuánto* třikrát a zmíněné slovní spojení *un millón de*, se v textech vyskytlo čtyřikrát. Ostatní výsledky vidíme na obrázku 18.

Obrázek 19 - Graf četností 15 nejpoužívanějších výrazových prostředků u španělských časopisů pro mladé.

Na obrázku 19 můžeme vidět 15 nejpoužívanějších výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u španělských časopisů pro mladé. Vidíme plynulé hodnotové a procentuální snižování u všech výrazových prostředků. Opět jednotlivé číselné hodnoty u výrazů odpovídají daným četnostem. Narazili jsme tak na rozdíl mezi španělskými a českými časopisy pro mladé. Tímto rozdílem se budeme zabývat v následující kapitole.

3.2.4.2 Komparace četností výrazových prostředků u obou jazyků

Nyní se podíváme na jednotlivé výrazové prostředky u obou jazyků a především na jejich komparaci. Jak už bylo zmíněno, v českých časopisech pro mládež jsme celkem našli 4524 výrazových prostředků na 778 stránkách a ve španělských jsme našli 8093 výrazových prostředků na 914 stránkách. Jak vidíme ve španělském časopise pro mladá je o 3 výrazové prostředky více na jednu stránku textu než v českém časopise pro stejnou věkovou skupinu. Pokud se podíváme na absolutní hodnoty, tak ve španělských časopisech bylo použito o 3569 výrazových prostředků více. Pokud bychom to početně srovnali na stejný počet stránek, protože ve španělských časopisech počítáme s převisem 136 stránek, vyšel by nám výsledek, že ve španělských časopisech pro mladá bylo celkem, na stejný počet stránek jako v českých časopisech, použito o 2345 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti více. Graficky tak můžeme vidět komparaci na následujícím obrázku.

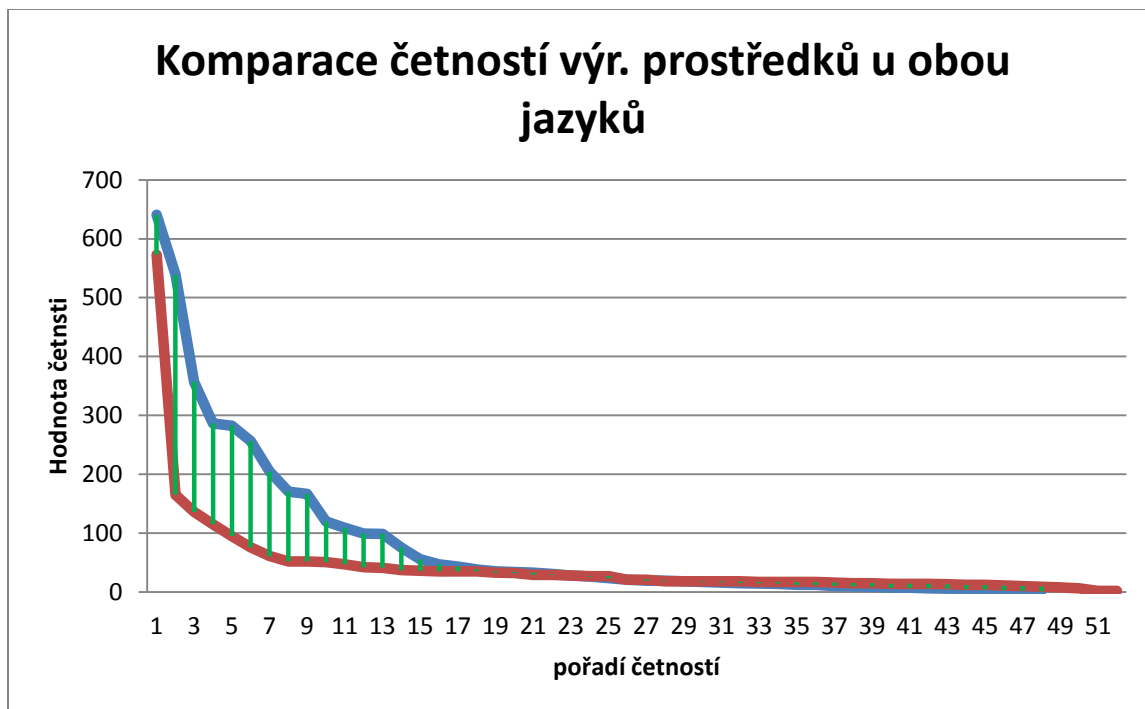

Obrázek 20 – Graf komparace četností výrazových prostředků v časopisech na 778 stránkách, zdroj: vlastní zpracování

Z výsledku tedy vyplývá, že španělské časopisy používají průměrně o více jak 20 % výrazových prostředků více než české časopisy.

Nyní se blíže podíváme na jednotlivé výrazové prostředky a jejich komparaci. Pokud se zaměříme na četnosti jednotlivých výrazových prostředků, tak vidíme, že největší četnost má jiný výrazový prostředek u obou zkoumaných jazyků. U českých časopisů je prefix *nej-* (573krát) a španělských časopisů to byl intenzifikátor *mu* (641krát). Tyto hodnoty nejsou v tak velkém hodnotovém rozdílu. Dělí je od sebe pouhých 68 bodů

četností. Zde tedy takový rozdíl není. Rozdíl je však znatelný u dalších výrazových prostředků, tedy u prostředků, které se umístily na druhém, třetím a dalším místě v pořadí použitelnosti. Pokud se podíváme na obrázek 21, tak vidíme četnosti všech výrazových prostředků u obou časopisů.

Obrázek 21– Porovnání četností všech výrazových prostředků u obou časopisů, zdroj: vlastní zpracování

Nejedná se o porovnání, jaké výrazové prostředky byly použity, ale jak se rozlišují obě křivky. Můžeme tak vidět, že právě u nejpoužívanějšího výrazového prostředku jsou si křivky blízko a nejbližší jsou si na přibližně na 23. pozici v pořadí. Naopak v dalších pořadích se velmi rozcházejí. Rozcházejí se ve dvou intervalových bodech. První interval je od 1-21 a druhý interval je od 25-50. Pokud se na obrázek 21 podíváme, tak vidíme, že četnost výrazových prostředků u španělských časopisů se nejvíce blíží kladnému normálnímu (Gaussovu) rozdělení spojitě náhodné veličiny. Druhý zmíněný interval znamená, že v českých časopisech se používá větší rozmanitosti při výběru výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti. Netvrdíme, že český jazyk by byl na tyto prostředky bohatší, ale více se jich používá. Používají se však v malém množství. Na druhou stranu první interval nám značí, že španělské časopisy pro mladé ve větší míře používají více výrazových prostředků než časopisy pro mladé v českém jazyce. České časopisy tak mohou působit klidnějším a tišším dojmem, protože ke zvětšení míry vlastnosti buď použijí superlativ relativní,

nebo (zjednodušeně řečeno) vlastnost často ani nezvyšují. Kdežto španělské časopisy se nebojí zvyšovat míru vlastnosti i jinými výrazovými prostředky a to ve velké míře četnosti použití. Pokud se nad tímto faktem zamyslíme, můžeme zde pozorovat jisté kontroverznější tendence u českých časopisů pro mladé. Nemusí to však nutně znamenat něco negativního.

Druhou pozici u španělských časopisů obsadil superlativ relativní, který má podobnou hodnotu četnosti jako u časopisů českých. To považujeme za určitý směr sjednocení „jazykových kultur“. V tomto případě ale musíme podotknout, že intenzifikátor *velmi* v českém jazyce je až na 7. pozici s celkovým počtem četností 61 bodů, kdežto jeho ekvivalent ve španělských časopisech je na pozici první s celkovým počtem četností 641 bodů, což je rozdíl 580 bodů. Je to zcela jistě dáno rozdílným vývojem tohoto intenzifikátoru u obou jazyků a odlišným vnímání tohoto výrazu.

Na třetí pozici se umístil v českém jazyce prefix *super-* spolu s přídatným jménem *super*. Celkem byly použity 165krát v českých časopisech pro mladé. Ve španělských časopisech se prefix *super-* umístil až na pozici sedmé, ovšem s četností pohybující se hodnotově blízko četnosti v českém jazyce a výraz *súper* se umístil na pozici desáté. Celkem byl tento prefix ve španělských časopisech použit 205krát a 120krát. Rozdíl je tak 160 bodů. Vidíme zde tedy blízkou jazykovou příbuznost při používání tohoto prefixu nebo jako jiného slovního druhu, ačkoliv je rozdíl značný. Pro přesnost výsledků bychom museli kalibrovat počet stránek, abychom mohli provést přesnou komparaci. Tyto výsledky nám ale pro jednoduché porovnání stačí. Mohli bychom tedy výrazy *super-/súper/super* považovat za globální jazykový jev, jelikož se jedná o výraz u obou jazyků stejný. Ve španělských časopisech se na třetí pozici umístil výraz *mucho* a to s celkovou četností 357 bodů. Jako český ekvivalent by mu odpovídal výraz *hodně*, který se umístil na pozici šesté a s četností použití 76 bodů.

Na třetí pozici v českých časopisech se umístil výraz *cool*. Tento výraz byl v českých časopisech pro mladé celkem použit 136krát. Ve španělských časopisech pro mladé byl tento výraz celkem použit 28krát a umístil se na 23. pozici. Vidíme tak znatelný rozdíl u tohoto přídatného jména.

Další výrazy, jejichž četnosti jsou si blízké a mají jistou vyjadřovací jazykovou podobnost, jsou například *demasiado* (43krát) a *příliš* (35krát), prefix *maxi-*, který byl u obou jazyků použit 14krát, *top* (7krát ve španělském jazyce a 17krát v českém jazyce),

total (17krát) a *totalní* (14krát), *perfectamente* (10krát) a *perfektně* (28krát), *al máximo* (12krát) a *maximálně* (11krát), *increíble* (14krát) a *neuvěřitelně* (18krát), *¡Buuff!* (15krát) a *uff* (12krát), *mega-* (ve španělském jazyce 21krát a v českém jazyce 36krát), *bastante* (34krát) a *dost* (37krát) nebo například *perfecto/a* (47krát) a *perfektní* (27krát). Pak jsou také výrazy, jejichž četnosti byly od sebe ve velikém hodnotovém rozdílu. Jsou to výrazy jako například: *tan/tanto* (283krát) a *tak* (52krát), *nada* (109krát) a *nic* (27krát) nebo *vůbec* (29krát), *extra-* (ve španělských časopisech byl použit 16krát a v českých 41krát), *montón* nebo *mogollón*, které byly dohromady použity 174krát a výraz *hromada* byl v českých časopisech použit velmi málo. Výraz *BFF* byl ve španělských časopisech použit 56krát a v českých se objevil v četnosti podobné jako u slova *hromada*, tedy sporadicky. Repetice se ve španělských časopisech objevila celkem 23krát a v českých opět velmi málo. Velký rozdíl je také u zvolacích výpovědí, které se ve španělských časopisech celkem objevily 256krát a v českých se jednalo pouze o jeden až dva výskyty. To je podstatný rozdíl, vyplývá z toho, že v českém jazyce není tento jev tak populární jako v jazyce španělském. Další zajímavost je například sloveso *molar* ve španělském jazyce. V českém jazyce nemáme žádný takový ekvivalent, se kterým by mohl tento výraz soupeřit v četnosti. Na tento výraz upozornil Fernando Lázaro Carreter ve zmíněné publikaci. Přehled výrazů s největší podobností u četností u obou jazyků vidíme na obrázku 22. Na tomto obrázku jsme pro efektivnější vyjádření výsledků zvolili barevnou škálu. Podobnosti vyjadřujeme v procentech od 0 % do 100 % a to v 5 rozdílných stupních. Každý stupeň má svoji barvu. Pro představu uvádíme barevnou škálu.

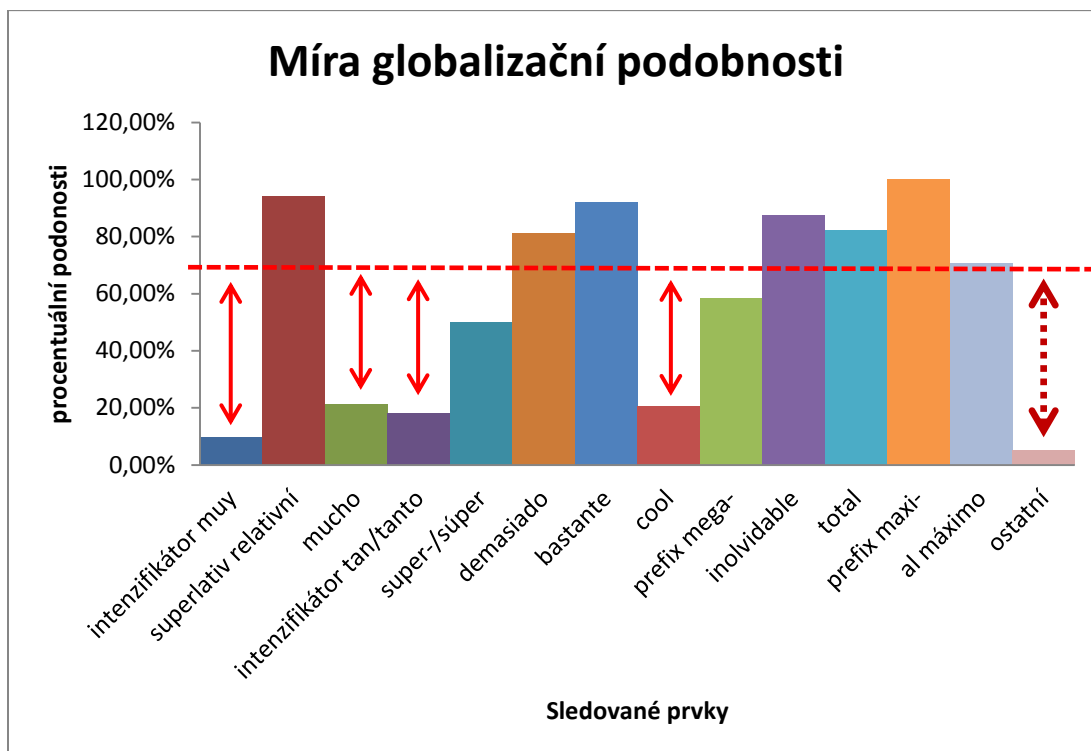
100%- 81%	80%- 61%	60%- 41%	40%- 21%	20%-0%
--------------	-------------	-------------	-------------	--------

Jak můžeme vidět na obrázku 22, výrazy s největší podobností u četností mají zelenou barvu a naopak ty výrazy s nejmenší podobností mají červenou barvu. Celková průměrná podobnost při sumarizovaném součtu podobností i těch podobností, které na obrázku 22 vidět nejsou, se pohybuje okolo 40 procent.

španělské časopisy	pořadí	četnost	PODOBNOST	četnost	pořadí	české časopisy
intenzifikátor muy	1	641	→ 9,50% →	61	7	velmi
superlativ relativní	2	539	→ 94% →	573	1	prefix nej-
mucho	3	357	→ 21,20% →	76	6	hodně
intenzifikátor tan/tanto	5	283	→ 18,30% →	52	8	tak
super-/súper	4	325	→ 50% →	165	2	super-/super
demasiado	17	43	→ 81% →	35	18	příliš
bastante	20	34	→ 92% →	37	14	dost
cool	23	28	→ 21% →	136	3	cool
prefix mega-	26	21	→ 58,30% →	36	15	prefix mega-
inolvidable	40	7	→ 87,50% →	8	49	nezapomenutelně
total	30	17	→ 82,30% →	14	40	totální
prefix maxi-	33	14	→ 100% →	14	42	prefix maxi-
al máximo	35	12	→ 70,50% →	11	46	maximálně

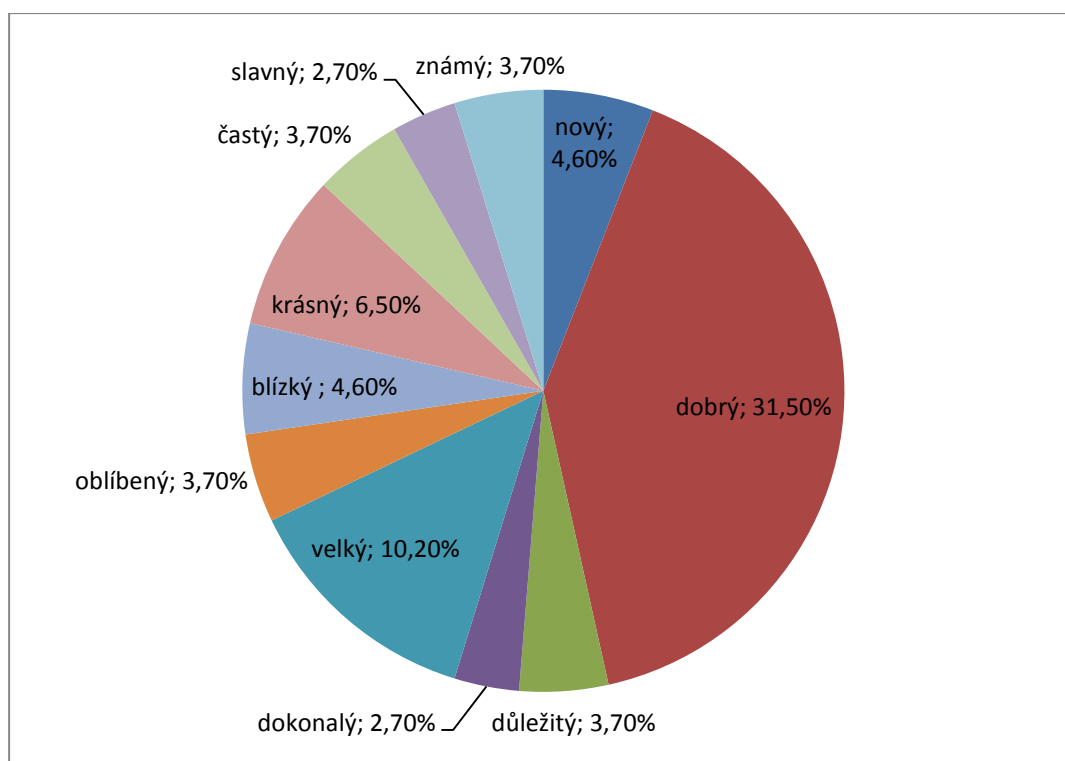
Obrázek 22 – Přehled výrazů s největší podobností u četností u obou zkoumaných jazyků.

Na následujícím obrázku 23 jsme se pokusili stanovit míru globalizačního propojení u obou sledovaných jazyků. Jako limitní hodnotu míry globalizace jsme stanovili přibližně 70 %. Tedy, že prvky jsou globalizované v případě, že se vyskytují v 70% shodě z hlediska četnosti u obou sledovaných jazyků. Na obrázku, který zobrazuje ty hlavní sledované nejčetnější prvky, jsou tak vidět procentuální vyjádření, na kolik jsou tyto prvky z hlediska podobnosti shodné. Důležitý je poslední prvek na obrázku 23, tedy prvek „ostatní“, který v sobě zahrnuje všechny ostatní sledované výrazové prostředky, které na obrázku nejsou vyznačeny. Jeho důležitost je tak i barevně podpořena a zvýrazněna. Tento prvek má jednoznačně znatelnou váhu na celkové procentuální hodnocení. Na ose x jsou vidět jen španělské prvky, ale na obrázku 22 k nim odpovídají české ekvivalenty, se kterými je tato podobnost srovnávána.

Obrázek 23 – Míra globalizace u sledovaných prvků. Zdroj: vlastní zpracování.

Nyní se zaměříme na superlativy relativní a pokusíme najít nějaké rozdíly v používání u obou jazyků. Zaměříme se na ně z toho důvodu, že jako jediné u obou jazyků mají společnou tu vlastnost, že jsou hojně používány. V českém jazyce se dokonce jedná o nejvíce používaný způsob zvětšování míry vlastnosti a ve španělském jazyce se jedná o druhý nejvíce používaný způsob zvětšování míry vlastnosti. Jak už bylo řečeno, superlativ relativní byl ve španělském jazyce použit celkem 539krát a v českém jazyce byl použit 573krát. Vidíme zde tedy rozdíl pouze 34 četností. Můžeme tak usuzovat, že zde opět dochází k jistým globalizačním vlivům u hodnocení a vyjadřování hodnot v globálním unifikovaném pohledu. Zaměříme se nyní na to, s jakými přídatnými jmény byl superlativ relativní nejvíce použit. Na následujícím obrázku vidíme ta přídatná jména v českém jazyce, se kterými nejvíce prefix *nej-* tvořil superlativ relativní.

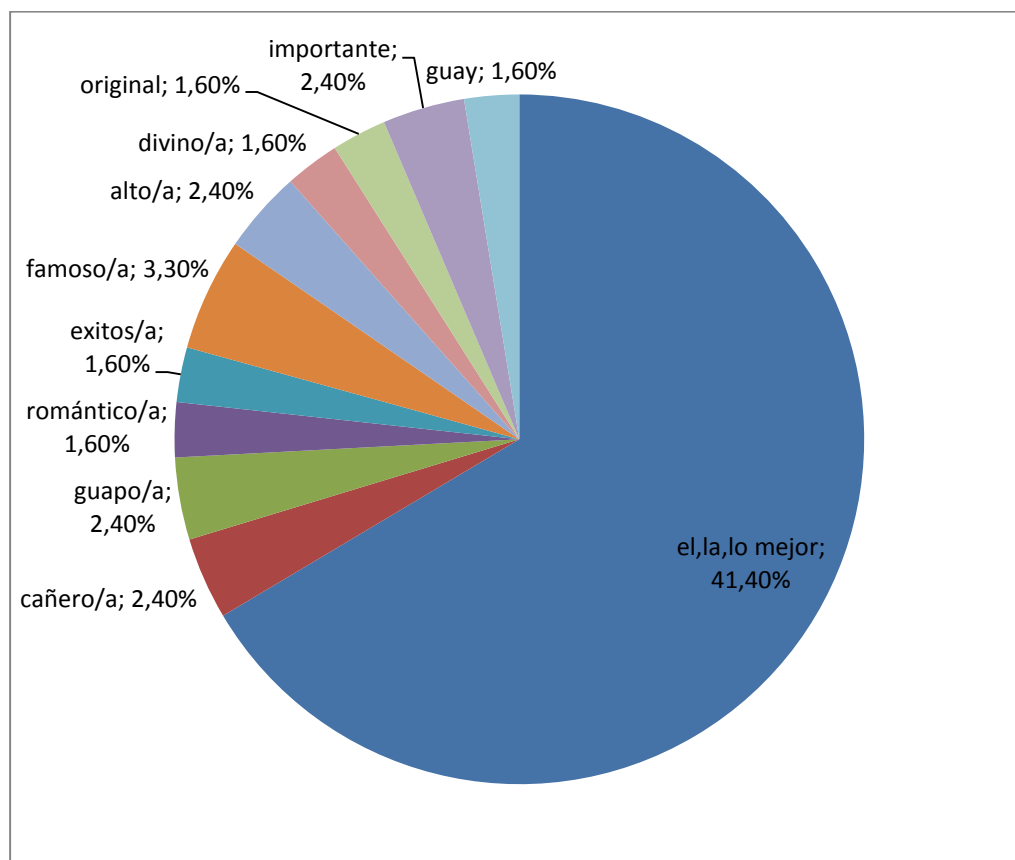

Obrázek 24 – Procentuální vyjádření přídavných jmen u superlativu relativního v českém jazyce, zdroj: vlastní zpracování

Na obrázku číslo 24 vidíme, že nejvíce se prefix *nej-* spojil s přídavným jménem *dobrý* a vytvářel tak tvar *nejlepší*. Dohromady bylo těchto výrazů v českých časopisech přesně 180. Druhé největší procento zaobírá přídavné jméno *velký/á/é*. Třetí nejčtenější použití bylo u přídavného jména *krásný/á/é*. Jednotlivá procentuální vyjádření vidíme na obrázku. Celkem jsme těchto přídavných jmen našli mnoho. Přibližně 30 % přídavných jmen se vyskytla jen jednou, a proto jsme je do obrázku 24 nezařadili (je s nimi však počítáno). Byly to například výrazy *nejroztomilejší*, *nejtemnější*, *nejúžasnější*, *nejdivnější*, *nejvyhledávanější*, *nejbláznivější*, *nejlítější*, *nejrůznější* apod. Všechny tyto superlativy relativní odkazovaly na osoby a věci živé i neživé.

Ve španělském jazyce byl výsledek podobný. Rozdíl byl v tom, že zde bylo více přídavných jmen, tvořených do superlativu relativního, která se vyskytla pouze jednou nebo dvakrát. Můžeme tak říci, že španělský jazyk byl v tomto způsobu zvyšování míry intenzity rozmanitější co do variability přídavných jmen. Nejvíce se opět vyskytl superlativ relativní od přídavného jména nebo příslovce *bueno/bien*, tedy tvar *lo/la/el mejor*. Ani jednou jsme nenalezli tvar *lo/la/el más bueno*. Dohromady byl ten superlativ relativní použit 223krát ke zvětšení míry vlastnosti. Vidíme opět velmi značnou podobnost v porovnání s českým jazykem. Vliv zde zcela jistě hraje globalizační

tendence ve vnímání hodnot a způsobu vyjadřování. A jaké míry vlastností nejvíce superlativ relativní zvyšoval, jsme zobrazili na následujícím obrázku.

Obrázek 25 - Procentuální vyjádření přídavných jmen u superlativu relativního ve španělském jazyce, zdroj: vlastní zpracování

Na obrázku 25 můžeme vidět, že další hojně používané přídavné jméno v superlativu relativním je *famoso/a*, poté *importante*, *cañero/a*, *guapo/a*, *alto/a*, *romántico/a*, *exitoso/a*, *divino/a*, *original* a *guay*. Avšak přibližně 36 % superlativů relativních, které jsme ve španělských časopisech pro mladé našli, bylo v tak malé četnosti, že jsme je do obrázku nezahrnovali, což je o 6 % více než u českého jazyka. Jednalo se například o přídavná jména jako: *sincero/a*, *e-girl*, *curioso/a*, *fashion*, *vendido/a*, *ocupado/a*, *emocionante*, *divertido/a*, *molón*, *especial*, *fuerte*, *difícil*, *fiel*, *familiar*, *observado/a*, *correcto/a* apod. Podložili jsme tak jistou podobnost ve vyjadřování u obou jazyků v časopisech zaměřené pro mladé.

Jisté globalizační vlivy jsou patrné v podobnosti vyjadřování (40 %). Je však třeba si uvědomit velký rozdíl a to především v počtu celkových výrazových prostředků, které byly k intenzifikování použity. Tento jev může být dán rozdílnou mentalitou obou národů. Také je zde rozdíl ve vnímání hodnot a způsobu vyjadřování. Myslíme si, že

tento rozdíl se vlivem zvyšující se globalizace ztrácí. Proto je možné, že v následujících letech se budou hodnoty četností výrazových prostředků přibližovat až do samotného průniku pomyslných množin. Prozatím tak můžeme konstatovat, že globalizace, ve smyslu vnímání hodnot a sjednocení způsobu vyjadřování, zcela úplně nepronikla do zkoumaných periodik, i když zde máme jisté podobnosti. Ovšem z hlediska některých výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti pronikla a posunula základy používání těchto prostředků. Můžeme to demonstrovat na globálních prvcích. Například již zmíněný prefix *super-* nebo *mega-*, *giga-*, *extra-*. Dále pak slovní spojení jako *The best*, *The best friend*, *The best friend forever*, *BFF*, *cool* apod. Rozdíl je u adjektiv s jakými se dané intenzifikátory pojí. Zde se oba jazyky liší a nalezené podobnosti mohly být zcela náhodné. I přes kulturní směřování podobným směrem, je zde stále znatelný kulturní rozdíl ve vnímání a popisování hodnot u obou jazyků.

3.2.4.3 Vyhodnocení hypotéz

Nyní se zaměříme na jednotlivé tvrzení a hypotézy, které jsme stanovili na začátku praktické části a jejíž východiska byly z teoretické části této diplomové práce. Prokázali jsme hypotézu H1, že četnost českých výrazových prostředků s prefixem *pře-* je nízká. Celkem jsme našli pouze dva výskyty. Potvrzujeme hypotézu H2, že se zdvojená adverbia v českých časopisech pro mladé objevují s nízkou četností. V analyzovaných časopisech se zdvojená adverbia neobjevila ani jednou. V českých časopisech pro mladé je nevíce četný způsob ke zvětšování míry vlastnosti použít způsob pomocí prefixu *nej-*. Tímto vyvracíme hypotézu H3. Vyvracíme také hypotézu H4, kde jsme stanovili, že nejvícekrát bude ke zvětšení míry vlastnosti u českých časopisů pro mladé použít intenzifikátor *velmi*. Tento intenzifikátor byl použit celkem 61krát. Vyvracíme hypotézu H5, že superlativy absolutní jako *mínimo*, *máximo*, nebudou použity ve španělských časopisech pro mladé ve vyšší četnosti než 2 výrazy na jeden časopis. Dohromady se tento výraz vyskytl ve španělských časopisech pro mladé 12krát, což nepovažujeme za úplně nízkou četnost. Také jsme prokázali hypotézu H6, že elativy nepřipouští možnost pojít s intenzifikátory. Sice se nám povedlo prokázat existenci tzv. dvojitého zintenzifikování, ale situaci, kdy by se s elativem pojil intenzifikátor, jsme nenalezli. Hypotéza H7, že se v textech neobjeví výjimky jako *(*muy) bien lejos*, *(*muy) algo tarde*, se nám povedla prokázat. V analyzovaných textech se tyto výrazy neobjevily. Povedla se nám také prokázat hypotéza H8, že četnost superlativů absolutních tvořených pomocí sufixu – *érrimo/a*, je nízká až nulová. Superlativ absolutní, takto

tvořený, jsme v textech nenalezli ani jednou. Stanovená hypotéza H9, že četnost silného kvantifikátoru *todo* bude velmi nízká, se nám povedla prokázat. Tento kvantifikátor se v textech objevil sporadicky, proto nebyl zařazen do celkových tabulek četností. Prokázali jsme také hypotézu H10, tedy existenci nových výrazů, které jsou schopny posunovat potenciální hranici vnímání hodnot o úroveň výše. Objevily se výrazy jako *molar* nebo celá řada anglických běžně používaných výrazových prostředků.

Všechny tyto zkoumané hypotézy se nám povedlo potvrdit či vyvrátit. Dále jsme se také zaměřili na různá tvrzení, kde nebyla stanovena žádná konkrétní hodnota, ale pouze jsme chtěli doložit praktickou existenci na teoretický základ. Vyzkoumali jsme tak, že se výrazy jako *gigantesco*, *enano*, *trabajador* apod. neobjevují ve velkém množství ve španělských časopisech pro mladé. Některé výjimky, jak uváděl Leonardo Gómez Torrego, se nám podařilo prokázat. Převážnou část výjimek se nám ale prokázat nepodařilo, protože se v analyzovaných textech tyto výjimky nevyskytly. Povedlo se i potvrdit, že výraz *un poco* se nepojí s žádným modifikátorem a že kvantitativní příslovce jako například *muy*, *mucho*, *bien*, *tan*, *tanto*, *algo*, *bastante*, *demasiado* se nemohou pojit s intenzifikátorem *muy*. Zaměřili jsme se také na intenzifikátory tvořené spolu s negativním prefixem. Ve španělských časopisech jsme také neprokázali, že by intenzifikátory neodmítaly výrazy často s negativním prefixem. U českých časopisů pro mladé se nám povedlo prokázat, že méně často se deskriptivní přídavná jména stupňují, než je tomu u přídavných jmen kvalifikačních. A také, že se jen sporadicky vyskytují s intenzifikátory, jako je tomu u kvalifikačních adjektiv. Na druhou stranu se nám nepodařilo prokázat existenci slovních spojení jako *železné zdraví* nebo *zlatý člověk*. Povedla se nám prokázat existence výrazového prostředku zvyšujícího míru vlastnosti s prefixem *sebe-*. Existence zvláštních příslovcí, jak uvádí Cvrček a kolektiv (2010:114), se nám potvrdit nepodařila. Prokázali jsme také existenci celé řady dalších výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti, které jsme analyzovali v teoretické části této diplomové práce.

4 Závěr

Tato diplomová práce se dělí na část teoretickou a část praktickou. V teoretické části jsme nejprve popsali řadu různých pohledů na vytváření a používání výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti od různých českých a španělských lingvistů. Gramatiky autorů jsme seřadili chronologicky podle data. Celkem jsme popsali 12 gramatik, tedy 6 českých a 6 španělských. Také jsme zmínili aplikační studii španělského lingvisty Fernanda Lázara Carretera. Popsali jsme rozdíly mezi jednotlivými lingvisty, v čem se jejich názory na výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti shodují a v čem liší. Poté jsme se zaměřili na popsání základních charakteristik publicistického stylu a zmínili jsme také globalizaci, především jazykovou globalizaci, a její vlivy na mediální trh. Veškeré poznatky jsme aplikovali v praktické části této diplomové práce.

Cílem praktické části této diplomové práce bylo kvantitativně a kvalitativně empirickým výzkumem zanalyzovat používání výrazových prostředků pro vyjádření velké až největší míry vlastnosti nebo intenzity působení na danou vlastnost. Proto tuto analýzu jsme si vybrali rozsáhlý korpus českých a španělských časopisů pro mladé. Pro analýzu jsme si vybrali časopisy ABC, Popcorn, Bravo české a španělské, Bravo Girl, Top Dívka, E-girl, Star2, Como tú, Topmusic a SuperPop. Provedli jsme rozbor jednotlivých časopisů a definovali kritéria pro zpracování jazykového materiálu. Cílem, kromě samotné kvantitativně-kvalitativní analýzy, bylo také potvrdit či vyvrátit stanovené hypotézy, které jsme stanovili na začátku praktické části této diplomové práce. Celkem jsme zanalyzovali 12 617 výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti na 1692 stránkách textů ve 13 španělských a 13 českých časopisů pro mladé. Zjistili jsme, že španělské časopisy pro mladé používají v průměru o 3 výrazové prostředky pro vyjádření velké míry vlastnosti více než české časopisy, což v našich absolutních číslech bylo, při kalibraci stránek, 2345 výrazových prostředků více než u českých časopisů pro mladé.

Zjistili jsme tak, že v českých časopisech pro mladé se nejvíce používá k vyjádření velké míry vlastnosti superlativ relativní, kdežto ve španělských časopisech je tento způsob až na druhém místě. První způsob u španělských časopisů je pomocí intenzifikátoru *mu*. Celkem byl tento intenzifikátor použit 641krát. Superlativ relativní byl u českých časopisů použit celkem 573krát. Druhý nejpoužívanější způsob u českých

časopisů, je intenzifikačním prefixem *super-* a přídavným jménem *super*. Celkem byl tento výraz v českých časopisech použit 165krát. Ve španělských periodikách byl použit celkem 205krát. Vidíme tak značně podobné hodnoty četností. Podobné nebo stejné hodnoty četností jsme našli i u jiných výrazových prostředků. Například výraz *demasiado* (43krát) a český ekvivalent *příliš* (35krát), prefix *maxi-*, který byl u obou jazyků použit 14krát, *total* (17krát) a *totalní* (14krát), *al máximo* (12krát) a *maximálně* (11krát), *increíble* (14krát) a *neuvěřitelně* (18krát), *bastante* (34krát) a *dost* (37krát) apod. Třetím nejpoužívanějším způsobem zvětšování míry vlastnosti u španělských časopisů, bylo příslovce *mucho* a u českých časopisů výraz *cool*. Ty největší podobnosti v oblasti četností jednotlivých výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u obou jazyků jsme demonstrovali v přehledném schématu, které bylo podpořeno barevným diferencíálem pro efektivnější vyjádření výsledků. Dále jsme také prokazovali existenci vlivů jazykové globalizace na globálních prvcích. Mezi tyto prvky jsme zařadili již zmíněný prefix *super-*, nebo *mega-*, *giga-*, *extra-*. Demonstrovali jsme také míru jazykové globalizace u jednotlivých sledovaných prvků. Dále pak slovní spojení jako *The best*, *The best friend*, *The best friend forever*, *BFF*, *cool*, *top* apod. Objevilo se také dvojitě zintenzifikování nebo výraz *molar*, na který upozornil Fernando Lázaro Carreter. I přes tuto existenci tvrdíme, vzhledem k celkové 40% podobnosti všech výrazových prostředků, že jazyková globalizace zatím zcela neovlivnila oba jazyky.

Celkem jsme stanovili 10 hypotéz (H1-H10), které jsme se snažili potvrdit nebo vyvrátit na základě výsledků z praktické části této diplomové práce. Kromě hypotéz jsme stanovili také řadu tvrzení, u kterých nebyly stanoveny konkrétní hodnoty. Potvrdili jsme všechny hypotézy kromě H3, H4 a hypotézy H5. Tyto hypotézy se nám povedly vyvrátit.

Konkrétně se nám tak podařilo potvrdit hypotézu, že se v textech neobjeví výjimky jako *(*muy) bien lejos*, *(*muy) algo tarde*. Prokázali jsme, že výraz *un poco* se nepojí s žádným modifikátorem a že kvantitativní příslovce jako například *muy*, *mucho*, *bien*, *tan*, *tanto*, *algo*, *bastante*, *demasiado* se nemohou pojit s intenzifikátorem *muy*. Další hypotézu, že četnost silného kvantifikátoru *todo* bude velmi nízká, se nám povedlo prokázat. Povedla se nám také potvrdit hypotéza, že četnost superlativů absolutních tvořených pomocí sufixu – *érrimo/a*, je nízká až nulová. Také jsme prokázali hypotézu ohledně četnosti výrazu *al máximo*. U španělských časopisů pro mladé jsme dále

potvrdili hypotézu ohledně superlativů absolutních. Také jsme prokázali, že elativy nepřipouští možnost pojit se s intenzifikátory. Neprokáali jsme, že celé intenzifikátory často neodmítají výrazy s negativním prefixem. Potvrdili jsme také hypotézu ohledně prefixů *pře-*. Povedlo se nám také prokázat, že méně často se deskriptivní přídavná jména stupňují, než je tomu u přídavných jmen kvalifikačních. Na druhou stranu se nám nepodařilo prokázat existenci slovních spojení jako *železné zdraví* nebo *zlatý člověk*. Vyvrátili jsme hypotézu ohledně zdvojených adverbii v českých časopisech pro mladé. Povedlo se nám prokázat existenci výrazového prostředku zvyšujícího míru vlastnosti s prefixem *sebe-*. U českých časopisů pro mladé jsme dále nepotvrdili existenci zvláštních příslovcí. Potvrdili jsme také, že superlativy relativní, jsou v českém jazyce nejpoužívanějším prostředkem ke zvětšování míry vlastnosti. Prokáali jsme také existenci celé řady dalších výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti, které jsme analyzovali v teoretické části této diplomové práce.

5 Resumen

El trabajo consta de dos partes principales: una parte teórica y otra práctica.

En la parte teórica se habla acerca de los conocimientos que han sido estudiados en dos diferentes ramas de varios gramáticos. Los manuales gramaticales que se han elegido para dicho estudio son de lingüistas españoles y checos. La primera rama gramatical que ha sido analizada es sobre las gramáticas checas. La segunda habla acerca de las gramáticas españolas.

En esta parte se han descrito diferentes puntos de vista de los procedimientos gramaticales, morfológicos y sintácticos para expresar la intensidad en el grado extremo. Así, se han mencionado los prefijos y sufijos de la lengua checa y la lengua española para intensificar la cualidad, los adverbios, la repetición, los operadores y los cuantificadores. Entre todos estos se han nombrado los superlativos absolutos y relativos, la gradación y además, los elativos en ambas lenguas. En total han sido analizadas seis gramáticas checas que son: *Nauka o českém jazyku* (1972), *Mluvnice češtiny* (1986), *Příruční mluvnice češtiny* (1995), *Čeština – řeč a jazyk* (2000), *Současná česká stylistika* (2003), *České stupňování – slovanská podoba evropské univerzálie* (2008) y *Mluvnice současné češtiny* (2010). Por otra parte, las gramáticas españolas que han sido estudiadas son: *Gramática didáctica del español* (1997), *Gramática descriptiva* (1999), *Nueva gramática de la lengua española* (2010), *Gramática comunicativa del español* (1992), *Gramática de la Lengua Española* (1999), *Nuevo Manual de español correcto II*. (2003).

Todas las gramáticas mencionadas han sido ordenadas cronológicamente. Al final de la parte analítica de gramáticas, se ha descrito el punto de vista aplicativo de Fernando Lázaro Carreter y su publicación *El nuevo dardo en la palabra* (2003). Para concluir la parte teórica de la tesina, se hace mención de la globalización lingüística y los fenómenos omnipresentes modernos en las lenguas. En ésta, no solamente se hace referencia a la productividad, es decir, a la frecuencia de las expresiones del grado extremo de la propiedad, sino también al análisis cualitativo, dicho de otro modo, a la explicación de los modos de expresiones del grado extremo de la propiedad en ambas lenguas, la razón y los impactos hacia la globalización lingüística. También se ha dedicado un capítulo para presentar las características del estilo periodístico, que se

define como la forma de expresar los mensajes periodísticos a través de los medios de comunicación.

Los resultados del análisis de las gramáticas mostraron que existen ciertas incertidumbres y que los autores no siempre están de acuerdo. Dichos desacuerdos son parte de los objetivos en la parte práctica. Así que se puede decir que la parte teórica se ha articulado con cierta fluidez respecto de la parte práctica.

Al principio de la parte práctica del trabajo se han establecido diferentes hipótesis basadas en la parte teórica. Uno de los propósitos de la parte práctica, es intentar dar una respuesta y comentar acerca de las hipótesis planteadas. Otro objetivo de ésta es analizar la productividad desde el punto de vista cualitativo y cuantitativo de las expresiones del grado extremo de la propiedad referida en la parte teórica en ambas lenguas enfocado en revistas para jóvenes. Así, se ha creado un corpus de las revistas en la lengua checa y española para adolescentes. El intervalo de edades en el cual se ha basado el corpus de las mismas está comprendido para personas de 15 a 20 años. En total se han elegido 26 revistas, todas dirigidas para el tipo de público mencionado. Han sido analizadas las revistas Bravo, donde se ha trabajado con versiones en checo y español, así como Bravo girl, Como tú, star2, SuperPop, TopMusic, E-girl, Topdívka, ABC, Popcorn. Estas revistas desde el punto de vista del autor, han sido consideradas como las más adecuadas para poder analizar las expresiones del grado extremo. En la primera parte se ha descrito muy detalladamente acerca de qué tratan estas revistas y para quiénes están dirigidas (rango de edad). También se ha hecho mención del contenido de las mismas, su estructura, número de páginas, material, precio, etc.

Posteriormente se ha analizado todo el contenido de las revistas en español y checo, buscando en ellas todas las formas posibles de expresiones en el grado extremo de la propiedad. En cada revista se han elegido los superlativos relativos y absolutos más utilizados, los elativos, los adjetivos y adverbios intensificadores, sufijos, prefijos u otros operadores que tienen la fuerza de intensificar la propiedad. Asimismo, se ha mencionado dónde fueron utilizados con mayor frecuencia todos estos términos, en qué forma aparecieron en el texto, cuántas veces y con qué adjetivo o adverbio se juntaron. Además se han añadido muchos ejemplos, enfatizando sobre las expresiones del grado extremo excepcionales.

Después se han mostrado todos los resultados, citando en primera instancia aquéllos provenientes de las revistas checas y posteriormente de las revistas españolas. Las dos partes se han descrito individualmente para una mejor identificación de los mismos. En el siguiente capítulo se han comparado los resultados y para dar un imagen más real, se han promediado los resultados, mostrados a su vez en gráficos.

En definitiva, se han respondido a muchas preguntas que fueron citadas en la parte teórica y el resultado de esta parte nos da una imagen muy importante acerca de las diferentes teorías sobre superlativos y en general, sobre expresiones en grados extremos de la propiedad.

En total han sido analizadas 12 617 expresiones para reflejar el grado extremo de la propiedad en 1692 páginas de 13 revistas españolas y 13 revistas checas. Se ha averiguado que en promedio las revistas españolas usan de manera general, alrededor de tres expresiones más que las revistas checas. Esto, en números absolutos significa que del total de las páginas revisadas, hay 2345 expresiones más en las revistas españolas que en las checas. También se ha averiguado que en las revistas checas para expresar un grado extremo de la propiedad lo que más se usa es el superlativo relativo. Mientras que en las revistas españolas, el modo más usado para dar fuerza es el intensificador *muy*. El superlativo relativo es el segundo modo más usado en las revistas españolas. En total, el intensificador *muy* fue usado 641 veces y el superlativo relativo en las revistas checas fue usado 573 veces. En las revistas checas el segundo modo más usado para intensificar, es el prefijo *super-* con el adjetivo *super*. Los dos fueron usados 165 veces en las revistas checas mientras que en las revistas españolas 205 veces. Así que se puede apreciar que los valores son bastante semejantes. Otras expresiones que arrojaron valores parecidos corresponden a palabras como *demasiado* (43 veces) y su equivalente checo *příliš* (34 veces), prefijo *maxi-* (14 veces en las dos lenguas), *total* (17 veces) y *totální* (14 veces), *al máximo* (12 veces) y *maximálně* (11 veces), *increíble* (14 veces) y *neuvěřitelně* (18 veces), *bastante* (34 veces) y *dost* (37 veces) etc. El tercer modo más usado en las revistas españolas es el adverbio *mucho*, y en las revistas checas, la expresión *cool*.

También se ha demostrado la semejanza en la abundancia de las expresiones para manifestar el grado extremo de la propiedad en el gráfico recopilatorio apoyado con diferentes colores para exponer de manera más clara los resultados. Luego se ha

comprobado la existencia de los impactos de la lengua globalizada en elementos universales como ya se ha mencionado con el prefijo *super-*. Otros de estos elementos globalizados son los prefijos *mega-*, *giga-*, *extra-*. Así como las colocaciones *The best*, *The best friend*, *The best friend forever*, *BFF*, *cool*, *top* etc.

También se ha analizado la expresión *molar* mencionada por Fernando Lázaro Carreter, la expresión *a tope*, *¡Buuff!*, *pedazo de*, *la mar de*, *mil de*, *millón*, colocaciones con *lo* etc. Y en la lengua checa se han analizado *wau*, *neskutečně*, *hrozně*, *pěkně*, *nezapomenutelně*, *hustý*, *turbo* etc.

Al principio de la parte práctica, como ya se ha dicho, se han establecido diez hipótesis (H1-H10), que han sido comprobadas o rechazadas según los resultados de la parte práctica en esta tesina. Exceptuando las hipótesis se han establecido una serie de afirmaciones sin ningún valor hipotético en concreto. Se han comprobado todas las hipótesis salvo las H3, H4 y H5. Éstas han sido replicadas.

En concreto se ha comprobado la hipótesis de que en las revistas españolas no aparecen excepciones como *(*muy) bien lejos*, *(*muy) algo tarde*. También se ha confirmado que la expresión *un poco* no se relaciona con ningún modificador y que los adverbios cuantificativos como por ejemplo *muy*, *mucho*, *bien*, *tan*, *tanto*, *algo*, *bastante*, *demasiado* no se pueden juntar con el intensificador *muy*. Otra hipótesis comprobada es que la abundancia del cuantificador *todo* tiende a ser baja y que la abundancia de los superlativos absolutos creados con los sufijos *-érrimo/-érrima* también va a ser baja o nula. Luego, el autor se ha concentrado en comprobar la hipótesis con la expresión *al máximo* y los superlativos absolutos creados con los sufijos *-ísimo/-ísima*. Otra hipótesis que se ha comprobado fue que los elativos no admiten los intensificadores. Se ha verificado que los intensificadores admiten las expresiones con un prefijo negativo. También el autor se ha ocupado de las hipótesis establecidas para la lengua checa. Así que se ha comprobado la hipótesis sobre el prefijo *pře-*, ya que los adjetivos descriptivos se gradúan mucho menos que los adjetivos calificativos. Por otro lado no se ha comprobado la existencia de las colocaciones *železné zdraví* o *zlatý člověk*. Se ha rechazado la hipótesis sobre adverbios reduplicados en las revistas checas para jóvenes. Se ha demostrado la existencia de expresiones con el prefijo *sebe-* y también que los superlativos relativos son el modo más usado para intensificar hasta el grado extremo de la propiedad. No se ha confirmado la existencia de adverbios

especiales. Al final se ha comprobado la existencia de otras expresiones para expresar un grado muy alto o extremo de propiedad.

6 Seznam použitých zdrojů

6.1 Knižní zdroje

- ALARCOS LLORACH, E. *Gramática de la lengua española*. 1. vydání. Madrid: Espasa-Calpe, 1999. 408 s. ISBN: 84-239-7916-4
- BÁEZ SAN JOSÉ, V., DUBSKÝ, J., KRÁLOVÁ, J. *Moderní gramatika španělštiny*. 1. vydání. Plzeň: Fraus. 1999. 246 s. ISBN 80-7238-054-0
- BARRETO, V., D., BOSQUE, I. *Gramática descriptiva de la lengua española*. 1. vydání. Madrid: Espasa-Libros, S.L.U., 1999. 5504 s. ISBN: 84-239-7917-2
- CARRETERA, F., L. *El nuevo dardo en la palabra*. 1. vydání. Madrid: PUNTO DE LECTURA, 2007. 304 s. ISBN: 978-84-663-6954-1
- CASCÓN MARTÍN, E. *Español coloquial*. 1. vydání. Madrid: Editorial Edinumen, 2006. 208 s. ISBN: 84-89756-47-3
- CVRČEK, V. *Mluvnice současné češtiny*. 1. vydání. Praha: Karolinum, 2010, 350 s. ISBN: 978-80-246-1743-5
- ČECHOVÁ, M. *Současná česká stylistika*. 1. vydání. Praha: NLN s.r.o., 2003. 340 s. ISBN: 80-86642-00-3
- ČECHOVÁ, M. *Čeština – řeč a jazyk*. 2. přepracované vydání. Praha: ISV, 2000. 442 s. ISBN: 80-85866-57-9
- ČERNÝ, J. *Morfología española*. 2. vydání. Olomouc: Filozofická fakulta Univerzity Palackého v Olomouci, 2000. 172 s. ISBN:80-244-0179-7
- GALLÓOVÁ, M. *Uvádění mezinárodních časopisů (National Geographic a Reader's Digest) na český trh: strategie a postupy přenosu: rigorózní práce*. Praha: Univerzita Karlova v Praze, Filozofická fakulta, 2011. 111 s. 27 s. přílohy. Vedoucí rigorózní práce PhDr. Zuzaně Jettmarové M.Sc.
- GÓMEZ TORREGO, L. *Nuevo manual de español correcto II*. 1. vydání. Madrid: ARCO/LIBROS, S.L., 2003. 869 s. ISBN: 84-7635-057-0
- GÓMEZ TORREGO, L. *Gramática didáctica del español*. 1. vydání. Madrid: EDICIONES SM, 1997. 543 s. ISBN: 84-348-8587-5
- GREPL, M. a kolektiv. *Příruční mluvnice češtiny*. 2. vydání. Praha: NLN s.r.o., 1996. 800 s. ISBN: 978-80-7106-980-5
- HAVRÁNEK, B., JEDLIČKA, A. *Stručná mluvnice česká*. Vyd. 25., Praha: Fortuna, 1996. 246 s. ISBN 80-7168-306
- KARLÍK, P., NEKULA, M., RUSÍNOVÁ, Z. a kol. *Příruční mluvnice češtiny*. 2. opravené vydání. Praha: Lidové noviny s.r.o., 1995. 799 s. ISBN: 978-80-7106-980-5
- KOMÁREK, M., KOŘENSKÝ, J., PETR, J. *Mluvnice češtiny II. Tvarosloví*. 1. Vydání. Praha: Academia – Československá akademie věd, 1986. 536 s. ISBN: 21-114-86
- KOPŘIVOVÁ, M. *Valence českých adjektiv*. 1. vydání. Praha: Nakladatelství Lidové noviny, 2006. 140 s. ISBN 80-7106-862-4
- MARVAN, J. *České stupňování – slovanská podoba evropské univerzálie*. 1. vydání. Praha: Karolinum, 2008. 308 s. ISBN: 978-80-246-1301-7

MARTINCOVÁ, O. a kol. *Pravidla českého pravopisu*. Praha: Pansofia, 1993. 384 s. ISBN 80-901373-6-9.

MATTE BON, F. *Gramática comunicativa del español*. 1. vydání. Madrid: Edelsa, 1992. 380 s. ISBN: 84-7711-105-7

Nueva gramática de la lengua española, Madrid: Espasa-Libros, S.L.U., 2010. 4032 s. ISBN: 978-84-670-3281-9

ŠMILAUER, V. *Nauka o českém jazyku*. 1. vydání. Praha: SPN, 1972. 333 s.

6.2 časopisy

ABC: časopis generace 21. století, číslo 16. Praha: RINGIER AXEL SPRINGER CZ a.s., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 0322-9580

ABC: časopis generace 21. století, číslo 17. Praha: RINGIER AXEL SPRINGER CZ a.s., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 0322-9580

SuperPop n° 855. Barcelona: Publicidad Ekdosiete, S.A., 2010. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: neznámý

Bravo: n° 431. Madrid: Sociedad General Española de Libería, S.A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 1136-1239

Bravo: n° 428. Madrid: Sociedad General Española de Libería, S.A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 1136-1239

Bravo: n° 429. Madrid: Sociedad General Española de Libería, S.A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 1136-1239

Bravo: n° 430. Madrid: Sociedad General Española de Libería, S.A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 1136-1239

Bravo: n° 433. Madrid: Sociedad General Española de Libería, S.A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 1136-1239

Bravo: číslo 21. Praha: BAUER MEDIA v.o.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4294

Bravo: číslo 10. Praha: BAUER MEDIA v.o.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4294

Bravo: číslo 13. Praha: BAUER MEDIA v.o.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4294

Bravo: číslo 9. Praha: BAUER MEDIA v.o.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4294

Bravo: číslo 16. Praha: BAUER MEDIA v.o.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4294

Bravo Girl: číslo 8. Praha: BAUER MEDIA v.o.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4308

Como tú: n° 48. Madrid: Sociedad General Española de Libería, S.A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 1889-3546

Como tú: n° 45. Madrid: Sociedad General Española de Libería, S.A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: 1889-3546

Topmusic & cine: n° 142. Madrid: Grupo V, a.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: neznámé

Topmusic & cine: n° 140. Madrid: Grupo V, a.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: neznámé

E-girl: n° 44. Madrid: AXEL SPRINGER ESPAÑA, S. A., 2012. Vychází každých čtrnáct dní. ISSN: neznámé

Popcorn: číslo 10/říjen/2012. Praha: VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4898

Popcorn: číslo 9/září/2012. Praha: VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4898

Popcorn: číslo 8/srpen/2012. Praha: VLTAVA-LABE-PRESS, a.s., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: 1211-4898

Star2: n° 60. Madrid: SGEL, s.a., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: neznámé

Star2: n° 62. Madrid: SGEL, s.a., 2012. Vychází měsíčně. ISSN: neznámé

Top dívky: číslo 9/ září/ 2012. Praha: EMPRESA MEDIA, a.s. Vychází měsíčně. ISSN: 1214-3804

Top dívky: číslo 7/ červenec/ 2012. Praha: EMPRESA MEDIA, a.s. Vychází měsíčně. ISSN: 1214-3804

6.3 Internetové zdroje

Hlavní internetové zdroje

ZAPLETALOVÁ. GLOBÁLNÍ PROBLÉMY: Mezinárodní konference o globalizaci. In: [online]. 2003. vyd. Ostrava [cit. 2013-04-26]. Dostupné z: <http://www.darius.cz/globe/glob44.html>

Podpůrné internetové zdroje

Webové stránky zabývající se tiskem - <http://www.svettisku.cz/>

Webové stránky zabývající se papírem - <http://www.formatypapiru.cz/>

Webové stránky o španělských časopisech - <http://www.lasrevistas.com/>

Webové stránky španělského časopisu Bravo - <http://www.bravoporti.com/>

Webové stránky časopisu Superpop - <http://www.superpop.es/>

Webové stránky časopisu E-girl - <http://www.egirl.es/>

Webové stránky časopisu Cómo tu - <http://www.revistacomotu.com/>

Webové stránky časopisu Topmusic - <http://www.grupov.es/revistas/34-top-music/revista>

Webové stránky časopisu ABC - <http://www.abicko.cz/>

Webové stránky časopisu Popcorn - <http://popcorn.magaziny.cz/>

Webové stránky českého časopisu Bravo - <http://www.bravoweb.cz/>

Webové stránky časopisu Top dívka - <http://casopis-topdivka.blog.cz/>

Webové stránky o českém jazyce – <http://www.cesky-jazyk.cz>

Webové stránky online encyklopedie – <http://cs.wikipedia.org>

7 Seznam obrázků a tabulek

Obrázek 1 – Schéma s vanitivem, zdroj: Jiří Marvan (2008:101)	13
Obrázek 2 – Tabulka srovnání F. M. Bona, E. A. Lloracha a L. G. Torrega, Zdroj: Bolech (2011: 43-44)	50
Obrázek 3 – Schéma tvoření superlativu relativního, zdroj: Francisco Matte Bon (1992: 98).....	51
Obrázek 4 – Schéma, zdroj: Gómez Torrego L. (2003:165).....	55
Obrázek 5 – Seznam intenzifikátorů, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:71n, kurziva, barva a formát v originále)	56
Obrázek 6 – Schéma tvoření pomocí předložky, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:81, kurziva, barva a formát v originále)	57
Obrázek 7 – Schéma intenzifikace pomocí slovesa ser a výrazu algo, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:82, kurziva, barva a formát v originále).....	57
Obrázek 8 – Schéma intenzifikování pomocí <i>lo</i> , zdroj: Francisco Matte Bon (1992:84, kurziva, barva a formát v originále)	57
Obrázek 9 – Schéma se zvolací výpovědí, zdroj: Francisco Matte Bon (1992:85, kurziva, barva a formát v originále)	58
Obrázek 10 – Schéma s výrazem <i>Cuánto</i> , zdroj: Francisco Matte Bon (1992:86, kurziva, barva a formát v originále)	58
Obrázek 11 – Schéma s výrazem <i>Cómo</i> , zdroj: Francisco Matte Bon (1992:87, kurziva, barva a formát v originále)	58
Obrázek 12 - Četnost výrazových prostředků v českém jazyce, zdroj: vlastní zpracování	74
Obrázek 13 – Četnost výrazových prostředků v českém jazyce, zdroj: vlastní zpracování	75
Obrázek 14 – Četnost výrazových prostředků ve španělském jazyce, zdroj: vlastní zpracování	81
Obrázek 15 – Četnost výrazových prostředků ve španělském jazyce, zdroj: vlastní zpracování	82
Obrázek 16 – Četnost výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u českých časopisů pro mladé.	92
Obrázek 17 – Graf četností 15 nejpoužívanějších výrazových prostředků u českých časopisů pro mladé.	94

Obrázek 18 - Četnost výrazových prostředků pro vyjádření velké míry vlastnosti u španělských časopisů pro mladé.	95
Obrázek 19 - Graf četností 15 nejpoužívanějších výrazových prostředků u španělských časopisů pro mladé.	96
Obrázek 20 – Graf komparace četností výrazových prostředků v časopisech na 778 stránkách, zdroj: vlastní zpracování	97
Obrázek 21– Porovnání četností všech výrazových prostředků u obou časopisů, zdroj: vlastní zpracování.....	98
Obrázek 22 – Přehled výrazů s největší podobností u četností u obou zkoumaných jazyků.	101
Obrázek 23 – Míra globalizace u sledovaných prvků. Zdroj: vlastní zpracování.....	102
Obrázek 24 – Procentuální vyjádření přídavných jmen u superlativu relativního v českém jazyce, zdroj: vlastní zpracování	103
Obrázek 25 - Procentuální vyjádření přídavných jmen u superlativu relativního ve španělském jazyce, zdroj: vlastní zpracování	104